

31999R1493

14.7.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 179/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1493/1999**z dnia 17 maja 1999 r.****w sprawie wspólnej organizacji rynku wina**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽⁴⁾,

(1) Działaniom i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć wprowadzenie wspólnej polityki rolnej, która dotyczyłaby w szczególności wspólnej organizacji rynków rolnych i która, w zależności od produktu, mogłaby przyjąć różne formy.

(2) Celem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów określonych w art. 33 Traktatu, a w szczególności osiągnięcie tych celów w sektorze wina w sposób, który pozwoli na stabilizację tego rynku i zapewni społeczności rolniczej, której to dotyczy, godziwy poziom życia; wyżej wspomniane cele mogą być osiągnięte w drodze dostosowania zasobów do potrzeb, a w szczególności poprzez dążenie do umocnienia polityki dostosowania upraw winorośli i polityki dotyczącej jakości.

(3) Istniejący plan wspólnej organizacji rynku wina został ustalony rozporządzeniem (EWG) nr 822/87 ⁽⁵⁾ z ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1627/98 ⁽⁶⁾; w świetle doświadczeń, stosowne byłoby zastąpienie tego planu i odniesienie się do obecnie panującej sytuacji na rynku wina, której przykładem może być fakt, że podczas gdy strukturalne nadwyżki nie są tak częste, to nadwyżki wieloletnie są ciągle możliwe, w szczególności te wynikające z właściwego dla tego sektora potencjału dramatycznej fluktuacji produkcji pomiędzy kolejnymi zbiorami.

(4) W wyniku wdrożenia w 1995 r., porozumień Rundy Urugwajskiej powstał bardziej otwarty rynek Wspólnoty, na którym tradycyjne środki interwencyjne utraciły już w znacznej mierze swój potencjalny wpływ oraz zmniejszył się zakres subsydiowania wywozu, co oznacza, że producenci Wspólnoty muszą zwiększyć swoją konkurencyjność; większa część wywozu jest prowadzona bez subsydiów.

(5) Najbardziej istotnym problemem rynku, któremu musi stawić czoła część sektora wina Wspólnoty, jest ograniczona zdolność tej części sektora do dostosowania się do zmian związanych z konkurencyjnością, zarówno na rynku wewnętrznym, jak i zewnętrznym; zważywszy, że istniejąca wspólna organizacja rynku nie zaoferowała dotychczas żadnych rozwiązań dla obszarów upraw winorośli, których produkcja nie jest w stanie znaleźć rentownego rynku; zbyt mała elastyczność tych obszarów w odniesieniu do zdobywania rynków zbytu w znacznym stopniu zmniejszyła zakres ich rozwoju.

(6) W 1994 r. Komisja przedstawiła propozycję reformy wspólnej organizacji rynku wina, która jednakże nie została przyjęta; sytuacja na rynku zmieniła się w znacznym stopniu od czasu, gdy propozycja ta została przedstawiona.

(7) W związku z powyższym, powinna zostać wprowadzona reforma wspólnej organizacji rynku wina, która gwarantowałaby elastyczność niezbędną do dostosowania się do wszelkich zmian i która miałaby następujące cele: utrzymywanie równowagi pomiędzy popytem a podażą na rynku Wspólnoty; umożliwienie sektorowi stania się bardziej konkurencyjnym w dłuższym okresie czasu; wyeliminowanie dostępności do środków interwencyjnych, które są sztucznym ujściem dla nadwyżek produkcji; wspomaganie rynku wina, czego skutkiem byłoby umożliwienie kontynuacji dostaw destylatów winnych do tych części sektora alkoholu pitnego, w których ten alkohol jest tradycyjnie wykorzystywany; dostosowanie się do różnorodności regionalnej; oraz sformalizowanie potencjalnej roli organizacji producentów oraz organizacji sektorowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 31.8.1998, str. 21.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich).

⁽³⁾ Dz.U. C 101 z 12.4.1999, str. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 93 z 6.4.1999, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 84 z 27.3.1987, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 8.

- (8) Rozporządzenie (EWG) nr 822/82 było uzupełnione i wdrożone rozporządzeniem (EWG) nr 346/79⁽¹⁾, (EWG) nr 351/79⁽²⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (EEC) nr 1029/91⁽³⁾, (EWG) nr 460/79⁽⁴⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3805/85⁽⁵⁾, (EWG) 465/80⁽⁶⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1597/83⁽⁷⁾, (EWG) nr 457/80⁽⁸⁾, (EWG) 458/80⁽⁹⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 596/91⁽¹⁰⁾, (EWG) nr 1873/84⁽¹¹⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2612/97⁽¹²⁾, (EWG) nr 895/85⁽¹³⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85⁽¹³⁾, (EWG) nr 823/87⁽¹⁴⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1426/96⁽¹⁵⁾, (EWG) 1442/88⁽¹⁶⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 859/199⁽¹⁷⁾, (EWG) nr 3877/88⁽¹⁸⁾, (EWG) nr 4252/88⁽¹⁹⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1629/98⁽²⁰⁾, (EWG) nr 2046/89⁽²¹⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2468/96⁽²²⁾, (EWG) nr 2048/89⁽²³⁾, (EWG) nr 2389/89⁽²⁴⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2088/97⁽²⁵⁾, (EWG) nr 2390/89⁽²⁶⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2611/97⁽²⁷⁾, (EWG) nr 2391/89⁽²⁸⁾, (EWG) nr 2392/89⁽²⁹⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1427/96⁽³⁰⁾, (EWG) nr 3677/89⁽³¹⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2796/94⁽³²⁾, (EWG) nr 3895/91⁽³³⁾, (EWG) nr 2332/92⁽³⁴⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) numer 1692/98 i (EWG) nr 2333/92⁽³⁵⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1429/96⁽³⁶⁾; do wszystkich tych rozporządzeń wielokrotnie były wnoszone istotne zmiany; w związku z planowanym wniesieniem dalszych zmian, wszystkie rozporządzenia powinny być na nowo przereagowane w pojedynczy tekst, co pozwoli na uzyskanie przejrzystości problemów, których te rozporządzenia dotyczą.
- (9) Rozporządzenie (EWG) nr 822/87 stworzyło warunki dla Rady do określenia generalnych zasad jego zastosowania; to z kolei stworzyło kompleksową strukturę warstwową przepisów; wymienione powyżej rozporządzenia zawierały wiele technicznych szczegółów, które wymagały częstych zmian; niniejsze rozporządzenie powinno zatem zawierać niezbędną informację dotyczącą metody jego stosowania; Rada powinna powierzyć Komisji, zgodnie z art. 211 Traktatu, wszystkie konieczne uprawnienia wykonawcze.
- (10) Zasady rządzące wspólną organizacją rynku wina są bardzo złożone; w niektórych przypadkach nie biorą one pod uwagę różnorodności regionalnej; zasady te powinny być w jak największym stopniu uproszczone a polityka rozwinięta i wdrożona tak, aby była jak najbliższa producentowi działającemu w strukturze Wspólnoty.
- (11) Aby skapitalizować i skonsolidować ulepszoną równowagę rynku oraz zrównoważyć podaż na popyt różnego rodzaju produktów, potrzebna jest struktura środków zarządzania potencjałem upraw winorośli, włączywszy ograniczenie sadzenia średnioterminowego, premie za trwałe zaniechanie upraw winorośli oraz wsparcie restrukturyzacji i przekształcenie winnic.
- (12) Środki strukturalne nieodnoszące się bezpośrednio do produkcji wina powinny wchodzić w zakres rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r., w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia⁽³⁷⁾; środki promocyjne są wkładem przyczyniającym się do coraz bardziej konkurencyjnego działania sektora, w szczególności na rynkach państw trzecich promocja wina produkowanego w państwach Wspólnoty powinna być stymulowana; aby zagwarantować zgodność z generalną polityką promocyjną Wspólnoty, środki dotyczące sektora wina powinny wchodzić w zakres zasad horyzontalnych dotyczących tego problemu; w tym celu Komisja złożyła wnioszek rozporządzenia dotyczącego działań odnoszących się do promowania i dostarczania w państwach trzecich informacji na temat produktów rolnych⁽³⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 5.3.1979, str. 72.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 5.3.1979, str. 90.

⁽³⁾ Dz.U. L 106 z 26.4.1991, str. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 58 z 9.3.1979, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 367 z 31.12.1985, str. 39.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 57 z 29.2.1980, str. 16.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 163 z 22.6.1983, str. 52.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 57 z 29.2.1980, str. 23.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 57 z 29.2.1980, str. 27.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 16.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 176 z 3.7.1984, str. 6.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 353 z 24.12.1997, str. 2.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 97 z 4.4.1987, str. 2.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 8.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 84 z 27.3.1987, str. 59.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. W L 184 z 24.7.1996, str. 1.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 132 z 28.5.1988, str. 3.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 108 z 27.4.1999, str. 9.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 346 z 15.12.1988, str. 7.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1988, str. 59.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 11.

⁽²²⁾ Dz.U. L 202 z 14.7.1989, str. 14.

⁽²³⁾ Dz.U. L 335 z 24.12.1996, str. 7.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 202 z 14.7.1989, str. 32.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 232 z 9.8.1989, str. 1.

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 292 z 25.10.1997, str. 3.

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 232 z 9.8.1989, str. 7.

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 353 z 24.12.1997, str. 1.

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 232 z 9.8.1989, str. 10.

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 232 z 9.8.1989, str. 13.

⁽³¹⁾ Dz.U. L 184 z 24.7.1996, str. 3.

⁽³²⁾ Dz.U. L 360 z 9.12.1989, str. 1.

⁽³³⁾ Dz.U. L 297 z 18.11.1994, str. 1.

⁽³⁴⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1991, str. 1.

⁽³⁵⁾ Dz.U. L 231 z 13.8.1992, str. 1.

⁽³⁶⁾ Dz.U. L 231 z 13.8.1992, str. 9.

⁽³⁷⁾ Dz.U. L 184 z 24.7.1996, str. 9.

⁽³⁸⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

- (13) Równowaga na rynku uległa poprawie, aczkolwiek w sposób relatywnie powolny i trudny; zważywszy, że funkcjonujące ograniczenia dotyczące sadzenia pokazały, że są ważnym składnikiem dla osiągnięcia równowagi; zważywszy, że w świetle doświadczeń nie wydaje się możliwe użycie innych środków, aby odnieść korzyści z i skonsolidować udoskonaloną równowagę rynku; wydaje się być konieczną, zgodnie z interesem ogólnym, kontrola wykorzystywania w taki właśnie sposób nieruchomości należącej do producenta.
- (14) Obecnie funkcjonujące ograniczenia dotyczące sadzenia powinny zatem być utrzymane w mocy przez okres ograniczony do okresu średnioterminowego, co pozwoli na wejście w życie pełnego zakresu działań, tak więc sadzenie winorośli przeznaczonych do produkcji wina powinno być zakazane do dnia 31 lipca 2010 r., z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (15) Z naszych doświadczeń wynika, iż obecnie funkcjonujące pozwolenie na nowe obsadzanie obszarów przeznaczonych na szkółki, konsolidację gruntów i obowiązkowy zakup, a także na eksperymenty związane z uprawą winorośli, nie wprowadza zakłóceń na rynku wina, a zatem może być kontynuowane pod warunkiem, że prowadzone będą stosowne kontrole; z tych samych powodów, powinno być możliwe sadzenie winorośli, z których wyprodukowane wino przeznaczone będzie w całości na potrzeby rodziny plantatora.
- (16) Obecnie funkcjonujące pozwolenie na nowe sadzenie, którego celem jest produkcja w określonych regionach wina gatunkowego (wino gatunkowe psr) oraz wina stołowego, określonego poprzez odniesienie się do oznaczeń geograficznych, okazało się pożytecznym składnikiem kierunku postępowania odnoszącego się do jakości, którego celem jest większe zrównoważenie popytu i podaży; jednakże, raz rezerwa systemu praw do sadzenia zacznie w pełni funkcjonować, ten drugi system powinien w pełni spełnić to zadanie obecnie funkcjonujące pozwolenie powinno zatem być kontynuowane (przedmiot koniecznych kontroli) przez okres przejściowy, to znaczy do 31 lipca 2003 r., przed upływem którego system rezerwy powinien w pełni funkcjonować.
- (17) Obecnie funkcjonujące pozwolenie na ponowne sadzenie winorośli pozwala na odnowę wyeksploatowanych winnic; w związku z tym, obecnie funkcjonujący system powinien być utrzymany w mocy, jednakże utrzymanie tego systemu powinno być poddane koniecznym kontrolom; celem zapewnienia większej elastyczności system ten także powinien umożliwić prowadzone pod kontrolą nabywanie i wykorzystywanie prawa ponownego sadzenia przed związaniem z nim wykarczowaniem; zważywszy, że prawo do ponownego sadzenia nabyte w ramach poprzednich przepisów krajowych czy przepisów Wspólnoty powinno być respektowane; co więcej, możliwe powinno być przeniesienie, pod ścisłą kontrolą, prawa ponownego sadzenia na inne gospodarstwo, pod warunkiem, że prawo to jest przenieszone w poszukiwaniu lepszej jakości produkcji lub z powodu obaw, że obszary, których to dotyczy, są przeznaczone na szkółki szczepów lub jest to związane z przeniesieniem części gospodarstwa; zważywszy, że aby zagwarantować bezproblemowe zarządzanie wspólną organizacją rynku, przeniesienie praw powinno być prowadzone w ramach tego samego Państwa Członkowskiego.
- (18) W celu podniesienia jakości zarządzania potencjałem upraw winorośli oraz w celu promocji efektywnego wykorzystania praw do sadzenia, a co za tym idzie dalszego złagodzenia efektów ograniczeń odnoszących się do sadzenia, powinien zostać stworzony krajowy lub regionalny system rezerw.
- (19) Państwu Członkowskim powinna być przyznana duża swoboda działania w zarządzaniu tymi rezerwami, która, jednakże, będzie przedmiotem niezbędnych kontroli, lecz która pozwoli tym państwom na lepsze zrównoważenie z lokalnymi potrzebami wykorzystania prawa sadzenia tych rezerw; uwzględnione powinny być możliwości nabywania praw do sadzenia, do finansowania rezerwy i do sprzedaży praw sadzenia z rezerwy; zważywszy, że w tym aspekcie Państwa Członkowskie powinny posiadać prawo do niestosowania systemu rezerw pod warunkiem, że mogą one udowodnić, że na ich terytorium istnieje już efektywny system zarządzania prawami sadzenia.
- (20) Przyznawanie określonych przywilejów młodym producentom wina może ułatwić im nie tylko znalezienie się na rynku producentów wina, lecz także strukturalne dostosowanie ich gospodarstw tuż po ich założeniu; w związku z tym, tacy producenci powinni klasyfikować się do uzyskania prawa nieodpłatnego korzystania z rezerwy.
- (21) Aby zagwarantować, że zasoby są wykorzystywane w jak najbardziej efektywny sposób oraz ich wykorzystanie ma na celu uzyskanie lepszej równowagi pomiędzy popytem i podażą, prawa sadzenia powinny być wykorzystywane w rozsądnym okresie czasu przez tych, którzy nabyli takie prawa lub jeśli ich nie wykorzystali, prawa te powinny być przydzielone do rezerwy lub zwrócone do rezerwy; z tych samych powodów prawa przydzielone do rezerwy powinny być przyznane w rozsądnym okresie czasu.
- (22) W świetle ulepszonej równowagi rynku oraz rozwijającego się rynku światowego być może istnieje usprawiedliwienie dla rozszerzenia praw do sadzenia, które byłyby przydzielane Państwu Członkowskim, których to dotyczy oraz częściowo do rezerwy Wspólnoty, która z kolei będzie je rozdzielała w zależności od dodatkowego popytu; takie zwiększenie praw do sadzenia powinno być zredukowane w stopniu do jakiego nowe prawa sadzenia zostały zatwierdzone dla win gatunkowych psr oraz win stołowych określonych oznaczeniem geograficznym.
- (23) Niezależnie od istniejących obecnie ograniczeń dotyczących sadzenia, niektóre obszary zostały obsadzone winoroślą z naruszeniem tych ograniczeń; trudne do egzekwowania okazały się obecnie funkcjonujące sankcje, których celem jest zagwarantowanie, że produkty pochodzące z tych obszarów nie wprowadzą zakłóceń na rynku wina; obszary obsadzone niezgodnie z prawem powinny być zatem wykarczowane; zważywszy, że ten wymóg powinien być narzucony w odniesieniu do nielegalnego sadzenia, które miało miejsce po opublikowaniu propozycji niniejszego rozporządzenia, od którego to czasu producenci powinni być świadomi propozycji przedstawiającej taki wymóg.

- (24) Bez uszczerbku dla zastosowania istniejących środków krajowych, z powodów prawnych nie jest możliwe narzucenie na poziomie Wspólnoty wymogu karczowania na obszarach, które zostały obsadzone z naruszeniem ograniczeń, zanim propozycja niniejszego rozporządzenia została opublikowana; dla lepszej kontroli potencjału uprawy wina w określonym okresie czasu Państwa Członkowskie powinny zatem mieć możliwość uregulowania sytuacji tych obszarów, co byłoby przedmiotem niezbędnych kontroli; jeśli chodzi o uregulowanie tej sytuacji inny sposób traktowania może być określony, który uzależniony będzie od szczegółowej informacji o sadzeniu, którego to dotyczy szczególnie, gdy takie sadzenie może prowadzić do wzrostu produkcji; w przypadku pojawienia się takiego ryzyka producenci mogą podlegać odpowiednim karom administracyjnym.
- (25) Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość wzięcia pod uwagę lokalnych warunków i, w związku z tym, kiedy to konieczne, mieć możliwość narzucenia bardziej surowych przepisów w odniesieniu do nowego sadzenia, ponownego sadzenia i szczepienia.
- (26) Istnieją obszary uprawy winorośli, których produkcja nie jest dostosowana do zapotrzebowania rynku; aby spowodować lepsze dostosowanie produkcji w całym sektorze, popierane powinno być stałe zaniechanie uprawy winorośli na tych obszarach; w związku z takim zaniechaniem, powinny być wypłacane premie; zarządzanie takimi premiami powinno pozostać, w ramach planu Wspólnoty, w rękach Państw Członkowskich i być przedmiotem niezbędnych kontroli, których celem będzie przyznanie premii regionom, o których mowa; szczególnie Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość określenia regionów, którym zostaną przyznane premie oraz określenia wysokości tych premii przy wzięciu pod uwagę obiektywnych kryteriów i w ramach pułapu odnoszącego się do wszystkich obszarów.
- (27) Produkcja tych Państw Członkowskich, w których roczna produkcja nie przekracza 25 000 hektolitrow, nie ma znaczącego wpływu na równowagę rynku wina; te Państwa Członkowskie powinny być wyłączone z ograniczeń odnoszących się do sadzenia i nie powinny mieć dostępu do premii wypłacanych za stałe zaniechanie uprawy winorośli.
- (28) Istnieją inne obszary uprawy winorośli, gdzie produkcja nie jest dostosowana do popytu, lecz na których produkcja mogłaby być bardziej dostosowana po restrukturyzacji winnic, która odbyłaby się w drodze konwersji odmian, przeniesienia winnic lub podniesienia jakości zarządzania winnicami; w związku z tym powinna być tym obszarom udzielona pomoc, która byłaby przedmiotem niezbędnych kontroli.
- (29) Aby zagwarantować, że taka restrukturyzacja i konwersja są prowadzone w sposób kontrolowany, restrukturyzacja i konwersja powinny być planowane; plany dotyczące restrukturyzacji i konwersji powinny być tworzone na poziomie jak najbliższym producenta, co zagwarantuje, że regionalna różnorodność jest wzięta pod uwagę; aby zagwarantować, że plany te są zgodne z przepisami Wspólnoty, Państwa Członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za te plany.
- (30) Restrukturyzacja i konwersja mają dwa podstawowe oddziaływania finansowe na producenta, to znaczy na utratę dochodów podczas okresu konwersji oraz na koszt związany z wdrożeniem tych działań; pomoc powinna pokryć te obydwa oddziaływania; w procesie restrukturyzacji jest miejsce na dodatkowe środki krajowe w ramach określonych ograniczeń.
- (31) Dla celów lepszego zarządzania potencjałem uprawy winorośli wskazane jest, aby inwentarz potencjału został sporządzony na poziomie Państw Członkowskich lub na poziomie regionalnym; aby zachęcić Państwa Członkowskie do sporządzenia takiego inwentarza dostęp do regulowania nielegalnie obsadzonymi obszarami, zwiększenie praw do sadzenia oraz pomoc na restrukturyzację i konwersję powinna być ograniczona do tych państw, które sporządziły inwentarz potencjału; w przypadku regionalnego inwentarza, regiony, które taki inwentarz sporządziły nie powinny być wyłączone z możliwości korzystania z działań odnoszących się do restrukturyzacji i konwersji, ponieważ inne regiony nie sporządziły inwentarza potencjału; jednakże, wszystkie regionalne inwentarze muszą być sporządzone przed dniem 31 grudnia 2001 r.
- (32) Zważywszy, że klasyfikacja odmian winorośli do produkcji wina jest zadaniem, które najlepiej jest prowadzić w sposób jak najbliższy producenta, Państwa Członkowskie powinny zatem przejść to zadanie od Wspólnoty.
- (33) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2392/86, z dnia 24 lipca 1986 r. ustanawiające wspólnotowy rejestr winnic⁽¹⁾ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) numer 1631/98⁽²⁾ powinno pozostać utrzymane w mocy, co umożliwi Państwom Członkowskim, które są w dalszym ciągu w trakcie zestawiania rejestru, aby zakończyły to zadanie; jednakże, powinny zostać opracowane przepisy odnoszące się do wnoszenia kolejnych zmian lub do uchylecia tego rozporządzenia.
- (34) W celu utrzymania równowagi rynku powinny zostać opracowane przepisy odnoszące się do pomocy na prywatne składowanie wina stołowego i gatunków moszczu gronowego; działanie takie powinno być elastyczne i łatwo dostosowujące się do ruchów rynku; powinno być zatem możliwe wygaśnięcie jego stosowania za krótkoterminowym wypowiedzeniem.
- (35) W celu wyeliminowania dostępności interwencji jako sztucznego ujęcia dla nadwyżek, produkcji powinny zostać wprowadzone zmiany do systemu destylacji; w związku powyższym powinny być stosowane następujące formy destylacji: obowiązkowa destylacja produktów ubocznych powstałych w wyniku produkcji wina, obowiązkowa destylacja wina wyprodukowanego z winogron niesklasyfikowanych wyłącznie jako odmiana winorośli właściwej, działanie odnoszące się do destylacji celem wsparcia rynku wina poprzez promocję ciągłości dostaw destylatów winnych w częściach sektora alkoholu pitnego, który tradycyjnie używa tego alkoholu oraz środki kryzysowe odnoszące się do destylacji; inne formy destylacji powinny być tak elastyczne, jak tylko jest to możliwe, aby mogły odpowiedzieć na potrzeby rynku i specyficzne warunki regionalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 6.2.1999, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 208 z 31.7.1986, str. 1.

- (36) Z uwagi na niską jakość wina otrzymywanego przy nadmiernym tłoczeniu praktyka ta powinna być zabroniona i specjalne przepisy opracowane celem uniemożliwienia stosowania tej praktyki w obowiązkowej destylacji wyłoków gronowych i osadu drożdżowego winiarskiego; jednakże odstępstwa od tego zobowiązania mogą być przewidziane celem wzięcia pod uwagę warunków produkcji w określonych regionach upraw winorośli; dodatkowo, ponieważ produkcja i struktury rynku w strefach A uprawy winorośli i w niemieckiej części strefy B uprawy winorośli są w stanie zagwarantować, że cele działania są osiągnięte, producenci działający w tych regionach nie powinni być zobowiązani do destylacji produktów ubocznych produkcji wina, ale do usunięcia tych produktów ubocznych, które prowadzone byłoby pod stosowną kontrolą.
- (37) Produkcja wina otrzymanego z winogron niesklasyfikowanych jako odmiana winorośli właściwej powinna być skierowana najpierw do tradycyjnego wykorzystania w sektorze spirytusowym i na innych tradycyjnych rynkach zbytu; powinny zostać opracowane przepisy odnoszące się do obowiązkowej destylacji takiego wina wyprodukowanego powyżej zwykłych ilości i kierowania go do wykorzystania w sposób przedstawiony powyżej.
- (38) Niektóre części sektora alkoholu pitnego są ważnym tradycyjnym rynkiem zbytu dla destylatów winnych i innych produktów winopochodnych; w związku z tym, pomoc Wspólnoty na destylację wina stołowego i wina nadającego się do produkcji wina stołowego, które będzie dostarczone na ten rynek powinna być wypłacana w formie pomocy podstawowej wypłacanej na destylację tego wina i pomocy dodatkowej na składowanie powstałego w wyniku tej destylacji destylatu.
- (39) Aby zająć się wyjątkowymi przypadkami zakłóceń występujących na rynku wina i poważnymi problemami związanymi z jakością, powinien zostać stworzony kryzysowy środek działania odnoszący się do destylacji; poziom i forma pomocy biorące pod uwagę specyficzne sytuacje włączywszy przypadki, kiedy zauważalny spadek ceny rynkowej dla danego gatunku wina jest odnotowany, powinny być określone przez Komisję; środek działania powinien być działaniem dobrowolnym dla producentów; jeśli zostanie zastosowany ten środek działania przez kolejne trzy lata w odniesieniu do określonego gatunku wina (na określonym obszarze), to Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, dołączając do niego, jeśli to stosowne, swoje wnioski.
- (40) Rozporządzanie alkoholem otrzymanym na drodze destylacji powinno być prowadzone w sposób pozwalający na uzyskanie większej przejrzystości i na kontrolę oraz tak, aby uniknąć zakłóceń na tradycyjnych rynkach alkoholu.
- (41) Z powodu różnych praktyk enologicznych, na które zezwala niniejsze rozporządzenie, zwiększenie naturalnego stężenia alkoholu na objętość nie jest prowadzone w ramach tych samych warunków ekonomicznych przez wszystkich producentów działających na obszarze Wspólnoty; celem wyeliminowania takiej dyskryminacji producentów powinno się ich zachęcać do stosowania produktów winorośli celem wzbogacenia wina, a co za tym idzie powiększenia rynków zbytu i uniknięcia nadwyżek produktu; aby osiągnąć ten cel, ceny różnych produktów służących do wzbogacania powinny być wyrównane; może to być osiągnięte poprzez stosowanie systemu pomocy przydzielanej dla zagęszczonego moszczu gronowego i dla rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego pochodzących z określonych regionów i wykorzystanych do wzbogacenia wina.
- (42) Aby osiągnąć bardziej ustabilizowaną równowagę pomiędzy produkcją i użyciem produktu, konieczne jest podniesienie użyteczności produktów winorośli; wydaje się usprawiedliwione stosowanie działań interwencyjnych zanim wina stołowe, którego to dotyczy jest wyprodukowane, poprzez zachęcanie do wykorzystania moszczu gronowego dla celów innych niż produkcja wina przy użyciu środków pomocy, aby zagwarantować, że produkty winiarskie Wspólnoty mogą utrzymać ich tradycyjne rynki zbytu; środek działania powinien być zastosowany w takim stopniu, aby uniknąć zakłóceń konkurencyjności, biorąc pod uwagę metody produkcji.
- (43) Producenci, którzy nie wypełnili swoich zobowiązań w ramach obowiązkowej destylacji, nie będą mieli prawa korzystać z żadnych środków interwencyjnych.
- (44) Ustalone powinny być przepisy dotyczące środków, które miałyby być stosowane w przypadku wystąpienia wysokich cen na rynku Wspólnoty.
- (45) Biorąc pod uwagę specyficzne cechy rynku wina, prawdopodobne jest, że tworzenie organizacji producentów może przyczynić się do osiągnięcia celów wspólnej organizacji rynku; Państwa Członkowskie mogą uznać takie organizacje, organizacje te powinny być zakładane dobrowolnie, powinny też udowodnić swoją użyteczność poprzez zakres i efektywność usług oferowanych przez nie swoim członkom.
- (46) Celem poprawy działania rynku wina gatunkowego psr i wina stołowego z geograficznym oznaczeniem, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość wdrożenia decyzji podjętych przez organizacje sektorowe; zakres takich decyzji powinien wykluczyć określone jednomyślne praktyki; zważywszy, że Komisja powinna zagwarantować, że takie decyzje są zgodne z przepisami Wspólnoty; organizacje sektorowe powinny wykonywać określone zadania biorąc pod uwagę interes konsumenta.

- (47) Z uwagi na zdrowie konsumenta oraz w dążeniu do uzyskania jak najlepszej jakości, praktyki i procesy enologiczne, które stałyby się jedynymi dozwolonymi do stosowania przy wyrobie produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, powinny zostać określone na poziomie Wspólnoty; zważywszy, że z tego samego powodu tylko odmiany winorośli właściwej powinny być używane do produkcji wina przeznaczonego do spożycia przez ludzi.
- (48) Z uwagi na fakt, że warunki produkcji na określonej glebie, obszarze, czy w określonym klimacie są różne na obszarach uprawy winorośli położonych na terytorium Wspólnoty, ważne jest, aby te różnice były wzięte pod uwagę przy ustalaniu dozwolonych praktyk i procesów enologicznych; celem uproszczenia i ułatwienia zmian opartych na doświadczeniu i postępie technologicznym, niektóre techniczne ograniczenia i warunki związane z tymi procesami i praktykami powinny być określone w szczegółowych przepisach wdrożeniowych; zważywszy, że w związku z ich znaczeniem dla zdrowia ludzkiego ograniczenia dotyczące poziomu dwutlenku siarki, kwasu sorbowego i sorbinianu potasu powinny być określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (49) Powinny być ustalone przepisy dotyczące dozwolonych metod analiz prowadzonych w sektorze wina.
- (50) Określenie, oznaczenie, opis, nazwa i prezentacja produktów objętych niniejszym rozporządzeniem mogą mieć znaczny wpływ na ich zbywalność; niniejsze rozporządzenie powinno zatem określić przepisy dotyczące opisu, nazwy i prezentacji, które brałyby pod uwagę prawnie uzasadnione interesy konsumentów i producentów oraz promowałyby bezproblemowe środki rynku wewnętrznego oraz wyrobu produktów gatunkowych; w oparciu o przepisy Wspólnoty lub w oparciu o przepisy odnoszące się do zapobiegania oszukańczym praktykom, podstawowe zasady przepisów, o których mowa powyżej, powinny określić jako obowiązkowe stosowanie niektórych określeń po to, aby można było łatwo zidentyfikować produkt i dostarczyć konsumentom określonych, ważnych informacji, przy czym stosowanie pozostałej informacji byłoby nieobowiązkujące.
- (51) Przepisy dotyczące w szczególności oznaczenia produktów powinny zawierać przepisy dotyczące zapobiegania oszukańczym praktykom, informację o karach, jakie będą stosowane na poziomie Wspólnoty w przypadku niewłaściwego etykietowania, użycia języków, w szczególności, gdy wchodzi w grę inne alfabety, oraz użycia nazw firmowych towarów, w szczególności, gdy te mogłyby wprowadzić w błąd konsumentów.
- (52) Z uwagi na różnice występujące pomiędzy produktami objętymi niniejszym rozporządzeniem oraz różnice pomiędzy rynkami tych produktów, a także oczekiwaniem konsumentów i tradycyjnymi praktykami, przepisy powinny być zróżnicowane odpowiednio do produktów, których to dotyczy i stosownie do ich pochodzenia szczególnie, jeśli chodzi o wino musujące.
- (53) Przepisy powinny także odnosić się do etykietowania produktów na przywożonych, szczególnie celem wyjaśnienia ich pochodzenia oraz aby uniknąć mylenia ich z produktami pochodzącymi ze Wspólnoty.
- (54) Prawo do używania geograficznych oznaczeń oraz innych tradycyjnych terminów jest bardzo cenne; stosowne przepisy powinny zatem zarządzać tym prawem i stworzyć system chroniący te terminy; celem promocji uczciwej konkurencji oraz aby nie wprowadzić w błąd konsumentów ochrona ta, być może, powinna dotyczyć produktów nieobjętych niniejszym rozporządzeniem, włączywszy te, które nie zostały wymienione w załączniku I Traktatu.
- (55) Mając na uwadze interes konsumentów oraz chęć doprowadzenia do równoważnego traktowania win gatunkowych psr w państwach trzecich, powinny zostać ustalone przepisy, które dokonanie wzajemnych uzgodnień w przypadkach, gdy przywożone wino jest przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi i posiada geograficzne oznaczenia, sprzedawane na terytorium Wspólnoty może korzystać z tych umów o ochronie i kontroli.
- (56) Aby wziąć pod uwagę zobowiązania wynikające w szczególności z art. 23 i 24 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, które jest integralną częścią Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu zatwierdzonej decyzją numer 94/800/WE⁽¹⁾, powinny zostać ustalone przepisy dla stron, których to dotyczy, których celem będzie, w ramach określonych warunków, zapobieganie niezgodnemu z prawem używaniu oznaczeń geograficznych chronionych przez państwo trzecie, który jest członkiem Światowej Organizacji Handlu.
- (57) Rozwój polityki zachęcania do produkcji w rolnictwie wyrobów gatunkowych, a szczególnie w odniesieniu do produkcji wina przyczyni się do poprawienia warunków na rynku, czego wynikiem będzie zwiększenie rynków zbytu; przyjęcie dodatkowych wspólnych przepisów, które odniosą się do produkcji i kontroli win gatunkowych psr leży w ramach tej polityki i może przyczynić się do osiągnięcia tych celów.
- (58) Celem utrzymania minimalnego standardu jakości dla win gatunkowych psr oraz celem uniknięcia niekontrolowanego wzrostu produkcji tego wina, a także zharmonizowania przepisów Państw Członkowskich oraz ustalenia warunków uczciwej konkurencji na terytorium Wspólnoty, powinien zostać przyjęty plan przepisów Wspólnoty, zarządzający produkcją i kontrolą win gatunkowych psr, z którym określone przepisy Państw Członkowskich będą musiały być zgodne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 14.

- (59) Biorąc pod uwagę tradycyjne warunki produkcji, charakter i zakres czynników, które umożliwiają rozróżnienie każdego wina gatunkowego psr, wszystkie te elementy muszą być wymienione i określone; zważywszy, że powinien być zrobiony wspólny krok w kierunku zharmonizowania wymogów odnoszących się do jakości; tymi czynnikami powinny być: wytyczenie obszaru produkcji, określenie odmian winorośli, metod uprawy, metod produkcji wina, minimalnego stężenia alkoholu przez objętość, wydajności przez hektar oraz analiz i ocen charakterystyk organoleptycznych; ze względu na szczególne cechy tych produktów, szczegółowe przepisy powinny być określone dla gatunkowych win likierowych psr oraz gatunkowych win musujących psr.
- (60) Doświadczenie pokazuje konieczność stworzenia dokładnych zasad odnoszących się do przeklasyfikowania wina gatunkowego psr na wino stołowe oraz odnoszących się do określenia sytuacji, w których producent będzie miał prawo nie życzyć sobie, aby produkt wydający się podczas zbioru czy podczas deklaracji produkcji jako produkt nadający się do wina gatunkowego psr był klasyfikowany jako wino gatunkowe psr.
- (61) Aby chronić szczególne charakterystyki wina gatunkowego psr, Państwa Członkowskie zgodnie ze sprawiedliwymi i tradycyjnymi praktykami, powinny mieć możliwość stosowania dodatkowych lub bardziej surowych przepisów zarządzających produkcją i przemieszczaniem wina gatunkowego psr.
- (62) Tworzenie wspólnego rynku wina Wspólnoty pociąga za sobą wprowadzenie wspólnego systemu handlowego na zewnętrznych granicach Wspólnoty; system handlowy, włączony należności celne przywózowe i refundacje wywózowe dodatkowo do zewnętrznych środków rynkowych, powinien, w zasadzie, stabilizować rynek Wspólnoty; system handlowy powinien być oparty na zobowiązaniach przyjętych na mocy wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej.
- (63) Aby monitorować rozmiar handlu winem z państwami trzecimi powinny zostać ustalone przepisy dotyczące systemu pozwoleń na wywóz i przywóz dla niektórych produktów, które powinny obejmować wnoszenie zabezpieczenia gwarantującego, że transakcje dla których zostały wydane pozwolenia rzeczywiście doszły do skutku.
- (64) Aby chronić lub przeciwdziałać wystąpieniu na rynku Wspólnoty niekorzystnych sytuacji, które mogłyby powstać w wyniku przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz jednego lub więcej takich produktów powinien być przedmiotem opłacenia dodatkowej a należności celnej przywózowej, jeśli określone warunki są spełnione.
- (65) Stosowne jest w ramach określonych warunków przyznanie Komisji uprawnień upoważniających ją do otwarcia i zarządzania kontyngentami taryfowymi wynikającymi z porozumień międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem lub wynikających z innych aktów Rady.
- (66) Przepisy odnoszące się do przyznania refundacji wywózowej dla wywozu do państw trzecich, opartej na różnicy pomiędzy cenami Wspólnoty a cenami rynku światowego wchodzącej w zakres Porozumienia WTO w sprawie Rolnictwa⁽¹⁾ powinny służyć ochronie udziału Wspólnoty w międzynarodowym handlu winem; te refundacje wywózowe powinny być przedmiotem ograniczeń w sensie ilości i wartości.
- (67) Zgodność z ograniczeniami wartości, kiedy refundacje wywózowe są określane, powinna być zagwarantowana przez monitoring płatności w ramach przepisów odnoszących się do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej; monitoring może być ułatwiony poprzez zastosowanie obowiązkowego określenia z góry wysokości refundacji, co równocześnie pozwalałoby na, w przypadku zróżnicowanych refundacji, możliwość zmiany określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, do którego stosuje się jednolitą stawkę refundacji wywózowej; w przypadku zmiany miejsca przeznaczenia refundacja odpowiednia do rzeczywistego miejsca przeznaczenia powinna być wypłacona, przy wzięciu pod uwagę pułapu odnoszącego się do z góry określonego miejsca przeznaczenia.
- (68) Gwarantowanie zgodności z ograniczeniami ilościowymi wymaga wprowadzenia wiarygodnego i efektywnego systemu monitoringu; zważywszy, że w związku z tym przyznawanie refundacji wywózowych powinno być przedmiotem posiadania pozwolenia na wywóz; refundacje wywózowe powinny być przyznawane w ramach dostępnych ograniczeń w zależności od szczególnej sytuacji każdego produktu, którego to dotyczy; zgoda na zrobienie wyjątku od tej zasady powinna być udzielana w przypadku działań związanych z humanitarną pomocą żywnościową, która jest wyłączona z wszelkich ograniczeń; monitoring ilości wywożonych objętych refundacjami wywózowymi, podczas lat gospodarczych określonych w Porozumieniu WTO w sprawie Rolnictwa, powinien być prowadzony w oparciu o pozwolenia na wywóz wydawane na każdy rok gospodarczy.
- (69) Dodatkowo do systemu przedstawionego powyżej oraz w zakresie koniecznym do jego poprawnego działania, powinny zostać ustalone przepisy dotyczące regulacji lub kiedy sytuacja panująca na rynku tego wymaga, zakazujące stosowania ustaleń uszlachetniania czynnego.
- (70) System opłat celnych umożliwia uwolnienie się od wszystkich działań ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; jednakże rynek wewnętrzny oraz mechanizm celny mogłyby w wyjątkowych okolicznościach okazać się wadliwymi; w takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku Wspólnoty bez ochrony przeciwko zakłóceniom, które mogą powstać na nim, Wspólnota powinna mieć możliwość natychmiastowego podjęcia wszelkich działań; działania te powinny być zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi ze stosownych porozumień w ramach WTO.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 1.

- (71) Produkty przywożone z państw trzecich powinny być przedmiotem przepisów dotyczących specyfikacji niektórych produktów, które gwarantują środek równowagi z definicjami Wspólnoty dotyczącymi wina; powinny być one zgodne ze wszystkimi przepisami określonymi w kraju ich pochodzenia i w stosownych okolicznościach powinien towarzyszyć im raport analizy.
- (72) Powinno być postanowione, że wszystkie produkty objęte niniejszym rozporządzeniem w czasie ich obrotu na terytorium Wspólnoty powinny być zaopatrzone w dokument towarzyszący.
- (73) Tworzenie jednolitego rynku byłoby zagrożone poprzez przyznawanie niektórych środków pomocowych; zważywszy, że postanowienia Traktatu zezwalające na ocenę środków pomocowych przyznanych przez Państwa Członkowskie oraz zakaz przyznawania tych, które nie są zgodne ze wspólnym rynkiem, powinny być zastosowane w organizacji wspólnego rynku wina; zważywszy, że przepisy dotyczące premii za stałe zaniechanie uprawy winorośli nie powinny wykluczać przyznania pomocy krajowej za to samo zaniechanie.
- (74) W związku ze złożonością przepisów dotyczących sektora wina, władze Państw Członkowskich powinny być odpowiedzialne za zagwarantowanie zgodności tych przepisów; Komisja, poprzez własnych inspektorów współpracujących z władzami Państw Członkowskich, powinna mieć możliwość monitorowania i gwarantowania tej zgodności.
- (75) Konieczne jest, w związku z rozwojem wspólnego rynku wina, aby Państwa Członkowskie i Komisja przekazywały sobie nawzajem informacje konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia; producenci produkujący wino z winogron, moszczu gronowego i wina powinni, w związku z wagą tej informacji, złożyć deklaracje dotyczące zbioru; Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość uzyskania od producentów dalszej informacji; dla oceny zebranych danych Komisja powinna mieć możliwość wykorzystania pomocy z zewnątrz.
- (76) Aby ułatwić wdrożenie proponowanych środków działania, powinna zostać określona procedura ustanawiająca bliską współpracę, w ramach komitetu zarządzającego pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją.
- (77) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 dotyczącym finansowania wspólnej polityki rolnej, wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie w wyniku zobowiązań powstałych w związku zastosowaniem niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę ⁽¹⁾.
- (78) Wspólna organizacja rynku wina powinna wziąć także pod uwagę cele określone w art. 33 i 131 Traktatu.
- (79) Wspólna organizacja rynku wina powinna być także zastosowana w świetle porozumień zawartych w ramach art. 300 ust. 2 Traktatu, w szczególności tych, stanowiących część umowy ustanawiającej Światową Organizację Handlu, a głównie tych dotyczących barier technicznych w handlu ⁽²⁾.
- (80) Zmiana z porozumień określonych rozporządzeniem (WE) nr 822/87 oraz przepisów innych rozporządzeń dotyczących sektora wina na te, określone w niniejszym rozporządzeniu, może spowodować problemy, które nie zostały omówione w niniejszym rozporządzeniu; aby poradzić sobie z taką ewentualnością, powinny zostać ustalone przepisy, które umożliwią Komisji przyjęcie koniecznych działań przejściowych; Komisja powinna być upoważniona do rozwiązywania specyficznych, praktycznych problemów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Zakres

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku wina obejmować będzie przepisy regulujące potencjał produkcji wina, mechanizmy rynkowe, organizacje producentów i organizacje sektorowe, procesy i doświadczenia enologiczne, opis, oznaczanie, prezentację i ochronę gatunkowych win psr oraz handel z państwami trzecimi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22..

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

2. Wspólna organizacja rynku wina będzie odnosiła się do następujących produktów:

Kod CN	Opis
a) 2009 60	Sok z winogron (włączywszy moszcz gronowy)
2204 30 92	Inne moszcze gronowe, inne niż te w fermentacji lub z fermentacją wstrzymaną w inny sposób niż przez dodanie alkoholu
2204 30 94	
2204 30 96	
2204 30 98	
b) ex 2204	Wino ze świeżych owoców, włączywszy wino wzmocnione; moszcz gronowy inny niż ten podlegający tytułowi 2009, wyłączony inne moszcze gronowe podlegające podtytułom 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 i 2204 30 98
c) 0806 10 93	Świeże winogrona, inne niż winogrona stołowe
0806 10 95	
0806 10 97	
2209 00 11	Ocet winny
2209 00 19	
d) 2206 00 10	Piquette
2307 00 11	Osad drożdżowy winiarski
2307 00 19	
2308 90 11	Wytłoki gronowe
2308 90 19	

3. Definicje terminów produktów stosowane w niniejszym rozporządzeniu są szczegółowo przedstawione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, nazwy odnoszące się do stężenia alkoholu są szczegółowo omówione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, a strefy upraw winorośli w załączniku III do niniejszego rozporządzenia. Szczegółowe zasady dotyczące wdrożenia tych załączników mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 75 niniejszego rozporządzenia.

4. Rok produkcji wina dla produktów objętych niniejszym rozporządzeniem (zwany dalej rokiem winnym) rozpoczyna się 1 sierpnia każdego roku i kończy w dniu 31 lipca roku następnego.

TYTUŁ II

POTENCJAŁ PRODUKCJI

ROZDZIAŁ I

SADZENIE WINOROŚLI

Artykuł 2

1. Do dnia 31 lipca 2010 r. zabronione będzie sadzenie winorośli z gatunku odmian winorośli właściwej sklasyfikowanej zgodnie z art. 19 ust. 1, chyba że sadzenie jest prowadzone zgodnie z:

a) z nowym prawem do sadzenia, o którym mowa w art. 3;

b) z prawem do ponownego sadzenia, o którym mowa w art. 4; lub

c) prawem do sadzenia przyznawanym z rezerwy, w przypadku stosowania art. 5 ust. 8, jak to omówiono w art. 5 i art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Do tego czasu będzie także zabronione szczepienie odmian winorośli właściwej z innymi odmianami niż tymi, należącymi do odmiany winorośli właściwej.

2. Winogrona pochodzące z obszarów, gdzie:

a) winorośl była posadzona przed dniem 1 września 1998 r.; i

b) których produkcja, zgodnie z art. 6 ust. 3 lub 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 822/87 mogłaby być rozporządzana przez destylację,

nie mogą być użyte do produkcji wina, które ma być wprowadzone na rynek. Produkt wyprodukowany z takich winogron może być włączony do obiegu tylko w celu destylacji. Produkty te jednakże nie mogą być użyte w preparowaniu alkoholu mającego 80 % (osiemdziesięcioprocentowe) lub niższe rzeczywiste stężenie alkoholu.

3. Jeśli Państwo Członkowskie sporządziło inwentarz potencjału produkcji wina zgodnie z art. 16, to może ono odstąpić od ust. 2 niniejszego artykułu. Prawo do odstąpienia będzie także przyznawane do dnia 31 lipca 2002 r. i będzie obejmowało udzielenie zgody dla obszarów zainteresowanych produkcją wina, które będzie wprowadzone na rynek.

Prawo do odstąpienia od ust. 2 niniejszego artykułu będzie przyznawane:

a) w przypadku, gdy producent poprzednio wykarczował inne winorośle na równoważnym w sensie czystych zbiorów obszarze, z wyjątkiem przypadków, kiedy producent, którego to dotyczy, otrzymał premię wypłacaną w ramach przepisów prawnych Wspólnoty lub krajowych przepisów prawnych za wykarczowanie obszaru, którego to dotyczy; i/lub

b) poprzez udzielenie zgody na wykorzystanie prawa do ponownego sadzenia, w przypadku, gdy producent otrzymał takie prawo w terminie, który zostanie określony i dokonał tego przed obsadzeniem obszaru, którego to dotyczy; w tym celu, w ramach art. 6 ust. 1 Państwa Członkowskie mogą także wykorzystać nowo stworzone prawo do sadzenia; i/lub

c) w przypadku, gdy Państwo Członkowskie może udowodnić (przedstawiony dowód musi satysfakcjonować Komisję), że nie rościło sobie praw do ponownego sadzenia, które w dalszym ciągu byłyby ważne, jeśli ubiegałoby się o nie; takie prawa mogą być wykorzystane i przeniesione na producentów na obszary równoważne, w sensie czystego zbioru; i/lub

d) w przypadku, gdy producent, którego to dotyczy, przedsięwziął w okresie trzech lat wykarczowanie obszaru równoważnego, w sensie czystego zbioru, pod warunkiem, że obszar ten został zarejestrowany w Rejestrze Winni Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy.

4. W przypadku, gdy stosowany jest ust. 3 lit. a) lub c) Państwa Członkowskie nałożą stosowne kary administracyjne na producentów, których to dotyczy.

5. Ust. 3 lit. c) może być wykorzystany tylko dla obszaru nie większego niż 1,2 % limitu obszaru obsadzonego winoroślą.

6. Ust. 3 lit. b) jest stosowany:

a) w przypadku, gdy producent uzyska zezwolenie na skorzystanie z rezerwy, zezwolenie takie można uzyskać tylko w ramach art. 5 ust. 3 lit. b) i producent będzie musiał zapłacić 150 % ceny zazwyczaj pobieranej przez Państwo Członkowskie w ramach stosownych przepisów; lub

b) w przypadku, gdy producent kupi prawo do ponownego sadzenia, będzie ono obejmowało obszar, którego to dotyczy plus 50 %, z czego druga wymieniona kwota zostanie przekazana do rezerwy lub rezerw zgodnie z art. 5 lub dodana do kwoty nowopowstałych w art. 6 ust. 1 praw do sadzenia, w przypadku, gdy stosowany jest art. 5 ust. 8.

7. Obszary obsadzone winoroślą będącą odmianą winorośli właściwej sklasyfikowanej zgodnie z art. 19 ust. 1 były:

a) obsadzone od dnia 1 września 1998 r., których produkcja zgodnie z art. 6 ust. 3 lub 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 822/87 może być zbyta wyłącznie do destylacji; lub

b) obsadzone przy naruszeniu zakazu sadzenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu,

zostaną wykarczowane. Kosztem wykarczowania zostanie obciążony producent, którego to dotyczy. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie kroki celem zagwarantowania, że ten ustęp jest stosowany.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie mogą przyznać producentom nowe prawa sadzenia w odniesieniu do obszarów:

a) przeznaczonych do nowego obsadzania, które będzie prowadzone w ramach działań związanych z konsolidacją gruntów lub działań związanych z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym, przyjętym w ramach krajowego ustawodawstwa;

b) przeznaczone do eksperymentalnej uprawy winorośli; lub

c) przeznaczone na szkółki szczepów.

Państwa Członkowskie mogą przyznać nowe prawa sadzenia także dla obszarów, z których wino lub jego produkty są przeznaczone wyłącznie do spożycia przez rodzinę producenta.

2. Państwa Członkowskie mogą także przyznać nowe prawa sadzenia, nie później niż do 31 lipca 2003 r. obszarom, na których produkuje się wino gatunkowe psr lub wino stołowe opisane przy użyciu oznaczenia geograficznego, na których ogólnie uznano, że dzięki jej jakości produkcja wina, o którym mowa, jest znacznie niższa niż popyt na wino, o którym mowa.

3. Nowe prawa sadzenia będą wykorzystane przez producenta, któremu zostały przyznane w odniesieniu do obszarów i dla celów, dla których zostały one przyznane.

4. Nowe prawa sadzenia będą stosowane przez upływem drugiego roku winnego, po roku w którym zostały one przyznane. Nowe prawa sadzenia inne niż te, o których mowa w ust. 1 niewykorzystane w tym okresie zostaną przydzielone do rezerwy, zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. a).

5. Nowe prawa sadzenia inne niż te, o których mowa w ust. 1 mogą być tylko przyznane producentom w granicach ilości określonej w art. 6 ust. 1. Tak więc:

- a) przed przydzieleniem do rezerwy nowo stworzonych praw do sadzenia, o których mowa w art. 6, Państwa Członkowskie zagwarantują, że przyznanie nowych praw sadzenie nie przyczynia się do redukcji rozmiaru nowo stworzonych w art. 6 ust. 1 praw do sadzenia do wartości mniejszej niż zero; oraz
- b) raz Państwo Członkowskie przydzieliło do rezerwy nowo stworzone prawa sadzenia, o których mowa w art. 6 lub do rezerw, późniejsze przydzielanie nowych praw do sadzenia będzie oznaczało, że prawo do sadzenia korespondujące z równoważnym obszarem w sensie czystego plonu przydzielone do rezerwy lub rezerw dotyczących regionów, o których mowa zostanie zniesione. Jeśli wystarczające prawa sadzenia nie będą dostępne z rezerwy lub rezerw, których to dotyczy, przydzielenie nowych praw do sadzenia nie może mieć miejsca.

Artykuł 4

1. Prawa ponownego sadzenia są:

- a) prawa ponownego sadzenia są przyznawane w ramach ust. 2; lub
- b) podobne prawa nabyte w ramach wcześniejszych praw krajowych lub praw Wspólnoty.

2. Państwa Członkowskie będą przyznawały prawa ponownego sadzenia tym producentom, którzy wykarczowali obszar, na którym rosła winorośl. Państwa Członkowskie mogą przyznać prawa ponownego sadzenia tym producentom, którzy zobowiązali się do wykarczowania obszaru, na którym rośnie winorośl, przed upływem trzeciego roku po roku, w którym winorośl była sadzona. Prawa ponownego sadzenia będą przyznane dla obszaru równoważnego w sensie czystych plonów obszarowi, z którego winorośl została wykarczowana lub ma być wykarczowana.

3. Prawa ponownego sadzenia będą wykorzystywane w gospodarstwie, któremu zostały przydzielone. Państwa Członkowskie mogą dalej ustalić, że takie prawa ponownego sadzenia mogą być wykorzystane tylko na obszarze, na którym winorośl została już wykarczowana.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, prawa ponownego sadzenia mogą być przeniesione w części lub w pełni na inne gospodarstwo tego samego Państwa Członkowskiego jeśli:

- a) część gospodarstwa, którego to dotyczy jest przeniesiona do tego drugiego gospodarstwa. W takim przypadku, prawo może być wykorzystane na obszarze drugiego gospodarstwa na obszarze nie większym niż obszar przeniesiony; lub
- b) obszary drugiego gospodarstwa są przeznaczone na:
 - i) produkcję wina gatunkowego psr lub wina stołowego opisanego przy użyciu oznaczenia geograficznego lub
 - ii) szkółki szczepów.

Prawa ponownego sadzenia mogą być wykorzystane w odniesieniu do obszarów i do celów, dla których zostały przyznane.

Państwa Członkowskie zagwarantują, że stosowanie tych odstępstw nie będzie prowadziło do ogólnego wzrostu potencjału produkcyjnego na ich terytorium w szczególności, kiedy przekazane są prawa z obszarów nienawodnionych na obszary nawodnione.

5. Prawa ponownego sadzenia nabyte w ramach niniejszego rozporządzenia zostaną wykorzystane przed końcem piątego roku winnego, po zakończeniu roku winnego, w którym wykarczowano winorośl. Poprzez wyjątek okres ten może być przedłużony przez dane Państwo Członkowskie do ośmiu lat winnych. Prawa ponownego sadzenia niewykorzystane w tym okresie zostaną przydzielone do rezerwy zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. a).

Artykuł 5

1. Aby podnieść jakość zarządzania potencjałem produkcji na poziomie regionalnym i krajowym, Państwa Członkowskie stworzą krajową rezerwę i/lub regionalne rezerwy praw do sadzenia.

2. Rezerwie lub rezerwom przydziela się, co następuje:

- a) nowe prawa sadzenia, prawa ponownego sadzenia oraz przydzielone z rezerwy prawa sadzenia, które nie zostały wykorzystane w okresach czasu określonych w art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 5 i ust. 6 niniejszego artykułu;
- b) prawa ponownego sadzenia przydzielone do rezerwy przez producentów, którzy uzyskali takie prawa, kiedy to konieczne w zamian za wypłatę z krajowych funduszy, kwota, na temat której oraz wszystkie stosowane szczegóły, które zostaną określone przez Państwa Członkowskie przy wzięciu przez nie pod uwagę prawnie uzasadnionego interesu stron;

c) nowo stworzone prawa sadzenia, o czym mowa w art. 6.

3. Państwa Członkowskie mogą przyznać prawa przydzielone do rezerwy:

a) bez dokonania wpłaty producentom, którzy nie przekroczyli czterdziestego roku życia, którzy posiadają stosowne umiejętności zawodowe, którzy po raz pierwszy zakładają gospodarstwo produkujące wino i którzy są głowami gospodarstwa; lub

b) w zamian za wpłatę do krajowego i, jeśli to stosowne, regionalnego funduszu, producentom, którzy zamierzają wykorzystać prawo do sadzenia winorośli, a których produkcja ma zapewnić zbyt. Państwa Członkowskie określają kryteria określania kwoty wpłat, które mogą się różnić w zależności od planowanego końcowego produktu winnicy, której to dotyczy.

4. Państwa Członkowskie zagwarantują, że lokalizacja dla której przydzielane są pochodzące z rezerwy prawa sadzenia oraz sadzone odmiany i technika uprawy gwarantują, że powstała w ich wyniku produkcja jest dostosowana do zapotrzebowania rynku i, że zbiory, o których mowa, są średnimi zbiorami typowymi dla regionu, któremu te prawa zostały szczególnie przyznane w przypadku, gdy prawa sadzenia biorą swój początek z regionów nienawodnionych są wykorzystywane na regionach nawodnionych.

5. Prawa sadzenia przydzielone do rezerwy mogą być przyznane z tej rezerwy nie później niż do końca piątego roku winnego, następującego po roku, w którym prawa te zostały przydzielone do rezerwy. Prawa sadzenia nieprzyznane do tego czasu będą anulowane.

6. Prawa sadzenia przyznane z rezerwy będą wykorzystane przed upływem drugiego roku winnego, następującego po roku, w którym zostały one przyznane. Prawa sadzenia przyznane z rezerwy, niewykorzystane w tym terminie, zostaną przeniesione do rezerwy w ramach ust. 2 lit. a).

7. W czasie tworzenia regionalnej rezerwy, Państwo Członkowskie może określić przepisy zezwalające na przenoszenie tych praw pomiędzy regionalnymi rezerwami. Jeśli regionalne i krajowe rezerwy współistnieją w tym samym państwie członkowskim, przeniesienia pomiędzy takimi rezerwami także mogą być dozwolone.

Przeniesienia, o których mowa w niniejszym ustępie mogą stać się przedmiotem współczynnika redukcji.

8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1–7, właściwe władze danego Państwa Członkowskiego mogą zdecydować się na niewdrażanie systemu rezerw w przypadku, gdy dane Państwo Członkowskie może udowodnić, że na jego całym terytorium działa efektywny system zarządzania prawem do sadzenia. System ten może, jeśli to konieczne uchylić odpowiednie prze-

pisy niniejszego rozdziału. Jeśli Państwo Członkowskie posiada taki system, prawa ponownego sadzenia, o których mowa w pierwszym zdaniu art. 4 ust. 5, będą przedłużone o 5 lat winnych. Drugie zdanie art. 4 ust. 5 pozostaje w mocy.

Artykuł 6

1. Nowopowstałe prawa sadzenia, włączywszy nowo powstałe prawa sadzenia przyznane przez Państwo Członkowskie w ramach art. 3 ust. 2 będą przydzielane w następującym wymiarze:

a) Niemcy:	1 534 ha
Grecja:	1 098 ha
Hiszpania:	17 355 ha
Francja:	13 565 ha
Włochy:	12 933 ha
Luksemburg:	18 ha
Austria:	737 ha
Portugalia:	3 760 ha

b) Rezerwa Wspólnoty: 17 000 ha

2. Nowo powstałe prawa sadzenia mogą być przydzielone do rezerwy lub wykorzystane w ramach art. 2 ust. 3 lit. b) w przypadku, gdy Państwo Członkowskie sporządziło inwentarz potencjału produkcji, zgodnie z art. 16.

3. Przydzielenie do rezerwy nowopowstałych praw do sadzenia, o których mowa w ust. 1, lub wykorzystanie tych praw w ramach art. 2 ust. 3 lit. b) może być przeprowadzone tylko jeden raz.

Artykuł 7

1. Następujące definicje mają zastosowanie w niniejszym rozdziale:

a) „karczowanie” znaczy całkowite wyeliminowanie wszystkich winorośli z kawałka ziemi, ma którym te winorośle zostały posadzone;

b) „sadzenie” oznacza definitywne zaprowadzenie sadzonek winorośli lub ich części, szczepionych lub nie, z zamiarem produkowania winogron lub założenia szkółki szczepionek;

c) „prawo do sadzenia” oznacza prawo do sadzenia winorośli w ramach nowego prawa sadzenia, prawo do ponownego sadzenia, prawo do sadzenia przyznane z rezerwy lub nowopowstałe prawo do sadzenia zgodnie z warunkami określonymi w art. 3, 4, 5 i 6;

d) „prawo do ponownego sadzenia” oznacza prawo do sadzenia winorośli na obszarze równoważnym, w sensie czystego zbioru, obszarowi, na którym winorośle zostały wykarczowane lub, na którym winorośle zostaną wykarczowane zgodnie z warunkami określonymi w art. 4 i art. 5 ust. 8;

e) „dalsze szczepienie” oznacza szczepienie winorośli, które już były poddane szczepieniu.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, obejmować:

- przepisy regulujące destylacją produktów, o których mowa w art. 2 ust. 7,
- przepisy odnoszące się do uniknięcia nadmiernych opłat administracyjnych przy stosowaniu przepisów niniejszego rozdziału,
- rozpoznanie, o którym mowa w art. 3 ust. 2,
- koegzystencję winorośli, zgodnie z art. 4 ust. 2,
- zastosowanie współczynnika redukcji, o którym mowa w art. 5 ust. 7,
- działanie rezerwy Wspólnoty, o której mowa w art. 6 ust. 1. W szczególności przepisy mogą zapewniać w okresie do 31 grudnia 2003 r. przydzielenie z rezerwy Wspólnoty nowopowstałych praw do sadzenia Państwu Członkowskiemu, które wykorzysta te prawa w regionach, gdzie taka potrzeba istnieje i która może być zaspokojona poprzez przyznanie nowo powstałych praw do sadzenia,
- przepisy gwarantujące, że nowe prawa sadzenia, przyznane zgodnie z art. 3 ust. 1, są sprzeczne z zakazem dotyczącym nowego sadzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

3. Do dnia 31 grudnia 2003 r. i w trzyletnich odstępach czasu od dnia 31 grudnia 2003 r., Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozdziału. Do sprawozdania mogą być dołączone, jeśli to stosowne, propozycje przyznania dalszych nowopowstałych praw do sadzenia.

ROZDZIAŁ II

PREMIE ZA ZANIECHANIE UPRAWY WINOROŚLI

Artykuł 8

1. Premia może być przyznana w zamian za permanentne zaniechanie uprawy winorośli na danym obszarze.

Premia może być przyznana, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozdziału, producentom z obszarów, na których celem uprawy winorośli jest produkcja winogron na wino. Obszar, którego to dotyczy, musi mieć co najmniej 10 akrów.

2. Państwa Członkowskie mogą też określić obszary, dla których premia będzie przyznawana. Państwa Członkowskie mogą podporządkować określenie obszarów stosownym warunkom, włączając te, których celem jest zagwarantowanie równowagi pomiędzy produkcją a ekologią w regionach, o których mowa.

3. Przyznanie premii spowoduje, że producent straci wszelkie prawa ponownego sadzenia w odniesieniu do obszarów, za które premia została wypłacona.

4. Państwa Członkowskie określą wysokość premii za jeden hektar biorąc pod uwagę:

- a) wydajność rolną lub zdolność produkcyjną gospodarstw;
- b) metodę stosowaną w produkcji;
- c) obszar, którego premia ma dotyczyć w porównaniu z całkowitym obszarem gospodarstwa;
- d) produkowany przez gospodarstwo gatunek wina;
- e) istnienie współdziałającej uprawy.

5. Wysokość wypłacanej premii nie może być wyższa od wysokości premii określonej przez Państwo Członkowskie.

Artykuł 9

Do otrzymania premii nie będą kwalifikowały się:

- a) obszary uprawy winorośli, dla których naruszenie przepisów wspólnotowych lub przepisów krajowych odnoszące się do sadzenia zostało zarejestrowane w okresie, który zostanie określony, a który nie może być dłuższy niż 10 lat winnych;
- b) obszary uprawy winorośli, które nie są już pielęgnowane;

- c) obszary uprawy winorośli, które zostały posadzone w terminie, który zostanie określony, a który nie może przekroczyć liczby lat winnych;
- d) obszary uprawy winorośli, których restrukturyzacja i przekształcenie zostały sfinansowane w terminie, który zostanie określony i który nie może przekroczyć liczby lat winnych;

Artykuł 10

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady te, w szczególności, mogą obejmować:

- a) daty składania wniosków oraz wykarczowania;
- b) warunki przyznania płatności;
- c) maksymalna wysokość premii, o których mowa w art. 8 ust. 5;
- d) okoliczności odnoszące się do środowiska naturalnego;
- e) określenie okresów czasu, o których mowa w art. 9.

ROZDZIAŁ III

RESTRUKTURYZACJA I PRZEKSZTAŁCENIE

Artykuł 11

1. Niniejszym, przyjęty zostaje system restrukturyzacji i przekształcania winnic.
2. Celem tego systemu jest dostosowanie produkcji do zapotrzebowania rynku.
3. System będzie obejmował jedno lub więcej z poniżej wymienionych środków:
 - a) różnorodne przekształcenie, włączywszy przekształcenie w drodze przeszczepiania;
 - b) przeniesienie winnicy;
 - c) poprawa zarządzania winnicą i stosowanymi technikami odnoszącymi się do przedmiotu systemu.

System nie będzie obejmował zwykłego odświeżenia winnic, których naturalne życie ma się ku końcowi.

4. Dostęp do systemu będą miały tylko te regiony danego Państwa Członkowskiego, w odniesieniu do których Państwo Członkowskie sporządziło inwentarz potencjału produkcyjnego zgodnie z art. 16.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie będą odpowiedzialne za plany restrukturyzacji i przekształcenia włączywszy tam, gdzie to stosowne, zatwierdzenie tych planów. Plany powinny być zgodne z przepisami określonymi w niniejszym rozdziale oraz z przepisami wykonawczymi.

Artykuł 13

1. Pomoc na restrukturyzację i przekształcenie będzie przyznawana tylko w odniesieniu do planów, które zostały przygotowane i tam, gdzie to konieczne i zatwierdzone przez Państwo Członkowskie. Pomoc przyjmie następujące formy:

- a) odszkodowania dla producentów za utratę dochodów spowodowaną wdrożeniem planu; oraz
- b) pokrycie kosztów restrukturyzacji i przekształcenia.

2. Odszkodowania dla producentów za utratę dochodów mogą przybrać jedną z następujących form:

- a) niezależnie od przepisów rozdziału I niniejszego tytułu udzielenie zgody na współlistnienie starych i nowych winorośli przez określony okres czasu, który nie może być dłuższy niż 3 lata; lub
- b) odszkodowanie finansowe, które będzie finansowane przez Wspólnotę.

3. Pokrycie przez Wspólnotę kosztów restrukturyzacji i przekształcenia nie może przekroczyć 50 % tych kosztów. Jednakże, w regionach klasyfikowanych jako Cel 1 zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. określającego ogólne przepisy dotyczące Funduszy Strukturalnych⁽¹⁾, pokrycie kosztów restrukturyzacji i przekształcenia przez Wspólnotę nie może przekroczyć 75 % tych kosztów. Bez uszczerbku dla zastosowanie art. 14 ust. 4, Państwa Członkowskie nie muszą pokrywać kosztów w obydwu wspomnianych powyżej przypadkach.

Artykuł 14

1. Komisja, raz w roku, dokona wstępnych przydziałów dla Państw Członkowskich na podstawie obiektywnego kryterium przy wzięciu pod uwagę szczególnej sytuacji i potrzeb, będą to starania, które zostaną przedsięwzięte w świetle celów stojących przed planem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 86.

2. Wstępne przydziały będą dostosowane do rzeczywistych wydatków oraz na podstawie prognozy wydatków przedstawionej przez Państwo Członkowskie, które weźmie pod uwagę cel planu oraz dostępne fundusze.

3. Przy przydziale finansowym dla danego Państwa Członkowskiego zostanie wzięta pod uwagę proporcjonalna część winnic Wspólnoty jaka jest położona w Państwie Członkowskim, którego to dotyczy.

4. W przypadku przydziału finansowego dla Państwa Członkowskiego odnoszącego się do pewnej ilości hektarów, to dane Państwo Członkowskie może wykorzystać ten przydział dla większej ilości hektarów. W tym kontekście Państwo Członkowskie może wykorzystać fundusze krajowe celem podwyższenia zredukowanej kwoty dla każdego hektara do wysokości oryginalnego pułapu na jeden hektar kwoty pochodzącej z przydziału Finansowego Wspólnoty.

Artykuł 15

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady te w szczególności mogą obejmować:

- a) minimalną powierzchnię winnicy, której to dotyczy;
- b) przepisy regulujące wykorzystanie prawa ponownego sadzenia wynikające z wdrożenia planów;
- c) przepisy, których celem jest zapobieżenie wzrostowi potencjału produkcyjnego powstającego wskutek zastosowania niniejszego rozdziału;
- d) maksymalna wysokość kwoty pomocy udzielanej na jeden hektar.

ROZDZIAŁ IV

INFORMACJA I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 16

1. Inwentarz potencjału produkcji będzie zawierał następujące informacje:

- a) obszary na terytorium Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy, na których rośnie winorośl sklasyfikowana zgodnie z art. 19 ust. 1 jako odmiana do produkcji wina;
 - b) odmiany, których to dotyczy;
 - c) całkowity zasób istniejących praw do sadzenia;
 - d) wszystkie dodatkowe przepisy krajowe i regionalne przyjęte zgodnie z niniejszym tytułem.
2. Państwo Członkowskie może ustalić, że inwentarz zostanie sporządzony w oparciu o regiony. Jednakże w takim przypadku, wszystkie regionalne inwentarze muszą być sporządzone

do dnia 31 grudnia 2001 r. Zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia zaniechanie sporządzenia przez region inwentarza nie uniemożliwia stosowania niniejszego tytułu w innych regionach tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 17

1. Komisja może dokonywać oceny:

- a) produkcji produktów sektora wina;
- b) przemysłowego wykorzystania tych produktów;
- c) trendów konsumpcyjnych odnoszących się do wina oraz innych produktów sektora wina, które nadają się do spożycia bez dalszego przetwarzania;
- d) każdy inny czynnik, który musi być znany celem efektywnego zarządzania rynkiem lub też system dostosowania podaży.

2. Podczas przygotowywania tej oceny Komisja może skorzystać z pomocy z zewnątrz.

3. Komisja sfinansuje niezależne badanie na temat wykorzystania specyficznych odmian. Na podstawie tego badania, do dnia 31 grudnia 2003 r., Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, do którego zostaną dołączone, jeśli to stosowne, propozycje.

Artykuł 18

1. Producenci winogron przeznaczonych na produkcję wina oraz producenci moszczu i wina podadzą każdego roku informację dotyczącą ilości wyprodukowanej od ostatniego zbioru. Państwa Członkowskie mogą także zażądać od handlowców zajmującym się handlem winogronami przeznaczonymi do wyrobu wina, aby podali każdego roku sprzedaną od ostatniego zbioru ilość.

2. Producenci moszczu i wina oraz handlowcy inni niż kupcy detaliczni, podadzą każdego roku informację dotyczącą posiadanych przez nich zapasów moszczu i wina, niezależnie od tego, czy pochodzą one z ostatnich zbiorów, czy też ze zbiorów lat poprzednich. Posiadane przez handlowców zapasy moszczu i wina na przywożonych z państw trzecich muszą być podane oddzielnie.

Artykuł 19

1. Państwa Członkowskie sklasyfikują odmiany winorośli służące do produkcji wina. Wszystkie sklasyfikowane odmiany muszą należeć do gatunków *Vitis vinifera* lub pochodzić z krzyżówki tych gatunków i innymi gatunkami *Vitis*. Następujące odmiany nie mogą być włączone do klasyfikacji:

- Noah,
- Othello,
- Isabelle,
- Jacquez,
- Clinton,
- Herbemont.

2. W sporządzonej przez nie klasyfikacji Państwa Członkowskie wskażą odmiany odpowiednie do produkcji wina gatunkowego psr produkowanego na ich terytorium. Odmiany te będą należały do gatunku *Vitis vinifera*.

3. Tylko te odmiany winorośli, które zostały zamieszczone w klasyfikacji będą mogły być sadzone, przesadzane lub szczepione w celu produkcji wina na obszarze Wspólnoty. Ograniczenia te nie odnoszą się do winorośli wykorzystywanych do badań i eksperymentów naukowych.

4. Obszary, na których roszą odmiany winorośli, z których będzie produkowane wino, które nie są zamieszczone w klasyfikacji, zostaną wykarczowane, chyba, że wyprodukowane z nich wino jest przeznaczone wyłącznie do spożycia przez rodzinę producenta. Państwa Członkowskie podejmą stosowne działania, których celem będzie monitorowanie tych wyjątków.

5. W przypadku, gdy odmiany są skreślone z klasyfikacji wykarczowanie nastąpi w ciągu 15 lat od czasu skreślenia odmiany z klasyfikacji.

Artykuł 20

Przepisy regulujące rejestr winnic Wspólnoty będą przepisami, które zostały określone w rozporządzeniu (EWG) nr 2392/86.

Artykuł 21

Rozdziały I i II niniejszego tytułu nie będą stosowane w Państwach Członkowskich, gdzie produkcja wina w jednym roku winnym nie przekracza 25 000 hektolitrów. Produkcja ta będzie obliczana na podstawie średniej produkcji podczas ostatnich 5 lat winnych.

Artykuł 22

Państwa Członkowskie mogą przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy krajowe w odniesieniu do nowego sadzenia lub ponownego sadzenia winorośli lub też w odniesieniu do szczepienia winorośli. Państwa Członkowskie mogą też żądać, aby informacje określone w niniejszym tytule były wspomagane przez dodatkowe informacje konieczne do monitorowania i rozwoju potencjału produkcji.

Artykuł 23

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady te, w szczególności, mogą obejmować:

- a) format i stopień szczegółów dotyczących informacji wymaganej celem sporządzenia inwentarza, o którym mowa w art. 16;
- b) zarządzanie klasyfikacją odmian winorośli, o których mowa w art. 19;
- c) przeznaczenie produktów pochodzących z odmian winorośli, które nie zostały zamieszczone w klasyfikacji.

2. Przepisy dotyczące dokumentu towarzyszącego materiałom do rozmnażania wegetatywnego winorośli oraz szczegółowe zasady jego zastosowania włączywszy te, dotyczące kontroli, mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

3. Rozporządzenie (EWG) nr 2392/86 może być zmienione lub uchylone zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 75 zostanie podjęta decyzja, czy Państwo Członkowskie sporządziło inwentarz, o którym mowa w art. 16 oraz, czy ta decyzja powinna być cofnięta w stosownych okolicznościach, włączywszy te, gdy Państwo Członkowskie nie dokonało niezbędnej aktualizacji inwentarza.

TYTUŁ III

MECHANIZMY RYNKOWE

ROZDZIAŁ I

POMOC NA PRYWATNE SKŁADOWANIE

Artykuł 24

1. Producentom będzie udzielona pomoc na prywatne składowanie:

- a) wina stołowego;

- b) moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego.

2. Pomoc dla długoterminowych umów składu będzie przyznawana, z zastrzeżeniem rozstrzygnięć z agencjami interwencyjnymi, pomiędzy 16 grudnia a 15 lutego następnego roku na warunkach, które zostaną określone.

3. Długoterminowe umowy składu będą zawarte na okres, który kończy się:

- a) najwcześniej w dniu 1 września następującym po dniu zawarcia umowy dla win stołowych, dla moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego moszczu gronowego w dniu 1 sierpnia następującym po dniu zawarcia umowy;
- b) najpóźniej w dniu 30 listopada następującym po dacie zawarcia umowy.

Artykuł 25

1. Zawarcie umów składu będzie podporządkowane warunkom odnoszącym się w szczególności do jakości produktów, których to dotyczy.

2. Dla win stołowych umowy składu mają zawierać przepisy odnoszące się do zakończenia wypłacania środków pomocowych oraz odpowiednich obowiązków producenta w odniesieniu do całości lub części składowanych ilości, jeśli cena rynkowa gatunku wina, którego to dotyczy, wzrośnie powyżej poziomu, który zostanie określony.

3. Kwota pomocy na prywatne składowanie może pokrywać tylko techniczne koszty składowania oraz procenty podlegające zapłacie. Koszty te zostaną określone na poziomie stawki standardowej.

4. Dla zagęszczonego moszczu gronowego kwota ta może być dostosowana poprzez współczynnik odpowiadający stopniowi zagęszczenia.

Artykuł 26

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

W szczególności zasady mogą ustalać, co następuje:

- określenie poziomu, stawki i współczynnika, o których mowa w art. 25,
- że długoterminowe umowy składu wina stołowego mogą być zawierane tylko dla specyficznych gatunków wina,
- że moszcze gronowe, które są przedmiotem długoterminowej umowy składu mogą być w okresie trwania tej umowy w całości lub częściowo zmienione na zagęszczony moszcz gronowy lub rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy,
- że przepisy odnoszące się do stosowania przepisów dotyczących zakończenia wypłat środków pomocowych, o których mowa w art. 25 ust. 2,
- że moszcze gronowe i zagęszczone moszcze gronowe przeznaczone do produkcji soku winogronowego nie mogą być przedmiotem długoterminowej umowy składu,

— efektywny czas trwania umów.

2. W ramach procedury określonej w art. 75 może zostać ustalone, co następuje:

- że plan prywatnej pomocy na składowanie nie będzie stosowany w przypadku, gdy z sytuacji rynkowej jasno wynika, że stosowanie tego planu nie może być w żaden sposób usprawiedliwione,
- że zawieranie dalszych długoterminowych umów składu może być zawieszona w każdej chwili jeśli jest to usprawiedliwione przez sytuację panującą na rynku, a w szczególności tempo w jakim umowy zostały zawarte.

ROZDZIAŁ II

DESTYLACJA

Artykuł 27

1. Zakazane jest nadmierne tłoczenie zmiażdżonych winogron lub całych winogron oraz tłoczenie osadu drożdżowego winiarskiego. Zakazana jest ponowna fermentacja wytlóków gronowych dla celów innych, niż destylacja.

2. Filtrowanie i odwirowywanie osadu drożdżowego winiarskiego nie będzie traktowane jako tłoczenie, gdy:

- a) uzyskany produkt jest solidnej jakości i posiada dobrą jakość handlową,
- b) osad drożdżowy winiarski nie został zredukowany do suchej masy.

3. Każda osoba prawna i każda osoba fizyczna lub grupa osób, za wyjątkiem osoby lub osób, o których mowa w ust. 7, po wyprodukowaniu wina będzie zobowiązana dostarczyć do destylacji wszystkie produkty uboczne pochodzące z produkcji wina, której to dotyczy.

4. Zawartość alkoholu w produktach ubocznych musi być równa co najmniej 10 % w stosunku do zawartości alkoholu w wyprodukowanym winie jeśli wino, którego to dotyczy, zostało wyprodukowane z winogron. Odstąpienie od tej reguły, z uzasadnionych przyczyn technicznych, jest możliwe, jeśli wino zostało wyprodukowane w drodze fermentacji winiarskiej moszczu gronowego, częściowo sfermentowanego moszczu gronowego lub młodych fermentujących win, jednakże zawartość alkoholu nie może być niższa niż 5 %. Jeśli stosowny procent nie zostanie uzyskany, osoby, które są przedmiotem tego zobowiązania dostarczą określoną ilość wina pochodzącą z własnej produkcji, co zagwarantuje, że wymagane stężenie alkoholu w produktach ubocznych będzie możliwe do osiągnięcia.

Odstąpienie od ust. 3 oraz akapitu pierwszego niniejszego ustępu będzie możliwe dla kategorii producentów, która zostanie określona, dla niektórych obszarów produkcyjnych i dla win, które są przedmiotem destylacji, o której mowa w art. 28.

5. Obowiązek dostarczenia określony w ust. 3 może być zastąpiony przez dostarczenie wina do producenta octu winnego.

6. Każda osoba fizyczna oraz każda osoba prawna lub też grupa osób, za wyjątkiem osób lub grup osób, o których mowa w ust. 7, w których posiadaniu znajdują się produkty uboczne powstałe w wyniku każdego, innego niż winifikacja, procesu przetwarzania winogron, będą zobowiązane dostarczyć do destylacji produkty uboczne, o których mowa.

7. Każda osoba fizyczna oraz każda osoba prawna lub też grupa osób, które zajmują się przetwórstwem winogron zebranych w strefie A upraw winorośli lub niemieckiej strefie B upraw winorośli oraz na obszarach położonych w Austrii, na których zostały posadzone winorośle, będą zobowiązane do wycofania produktów ubocznych powstałych w wyniku tego przetwórstwa pod kontrola, której warunki zostaną określone.

8. Osoby, które są przedmiotem zobowiązań, o których mowa w ust. 3 lub tych, o których mowa w ust. 6 mogą być od nich zwolnione poprzez wycofanie produktów ubocznych winifikacji pod kontrolą oraz z zastrzeżeniem warunków, które zostaną określone.

9. Cena skupu wyłoków gronowych, osadu drożdżowego winiarskiego oraz wina dostarczonego do destylacji w ramach niniejszego artykułu będzie wynosiła 0,995 EUR na % vol/h.

10. Cena płacona przez gorzelnika nie może być niższa niż cena skupu.

11. Gorzelnik może:

- a) otrzymać pomoc w odniesieniu do produktu, który ma być destylowany, pod warunkiem, że produkt uzyskany w drodze destylacji ma co najmniej 52 % stężenie alkoholu; lub
- b) dostarczyć produkt otrzymany w drodze destylacji do agencji interwencyjnej, pod warunkiem, że produkt ten ma co najmniej 92 % stężenie alkoholu.

Jeśli wino zostało przetworzone na wino wzmocnione do destylacji przed dostarczeniem go do gorzelnika, pomoc, o której mowa w punkcie a) będzie wypłacona producentowi wina wzmocnionego, a produkt powstały w wyniku destylacji nie może być dostarczony do agencji interwencyjnej.

12. Może zostać podjęta decyzja, że dostarczenie alkoholu do agencji interwencyjnej może być zastąpione przez dostarczenie alkoholu do operatora, który złożył ofertę w ramach sprzedaży organizowanej na rozporządzenie produktami powstałymi w wyniku destylacji i która to oferta została przyjęta w ramach procedury, o której mowa w art. 31 ust. 1.

13. Ust. od 1 do 13 nie dotyczą soku winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego, lub moszczu gronowego czy też zagęszczonego moszczu gronowego przeznaczonego do produkcji soku winogronowego.

Artykuł 28

1. W przypadku gdy wino jest produkowane z odmiany winogron wymienionych w klasyfikacji dla tych samych jednostek administracyjnych, zarówno jako gatunek winorośli oraz gatunek do stosowania w innych celach, to ilość wina wyprodukowana powyżej ilości zwykle produkowanej, która nie jest wywożona podczas roku winnego, którego to dotyczy, zostanie poddana destylacji w terminie, który zostanie określony. Z wyjątkiem zastosowania odstępstwa, wino wyprodukowane w nadmiarze nie może być dostarczone do innego miejsca poza gorzelnia.

2. Ilość wina zwykle produkowana będzie określona na podstawie:

- a) ilości wina zwykle produkowanej w okresie odniesienia, który zostanie określony;
- b) ilości wina oddanej do tradycyjnego wykorzystania.

3. Cena skupu wina dostarczonego do destylacji w ramach niniejszego artykułu będzie wynosiła 1,34 EUR na % vol.; cena może być zróżnicowana w danym roku winnym, pod warunkiem, że średnia roczna pozostanie na określonej wysokości 1,34 EUR na % vol.

4. Cena płacona przez gorzelnika nie może być niższa od ceny skupu.

5. Gorzelnik może:

- a) otrzymać pomoc w odniesieniu do produktu, który ma być destylowany, pod warunkiem że produkt uzyskany w drodze destylacji ma co najmniej 52 % stężenie alkoholu; lub
- b) dostarczyć produkt otrzymany w drodze destylacji do agencji interwencyjnej, pod warunkiem, że produkt ten ma co najmniej 92 % stężenie alkoholu.

Jeśli wino zostało przetworzone na wino wzmocnione do destylacji przed dostarczeniem go do gorzelnika, pomoc, o której mowa w punkcie a) będzie wypłacona producentowi wina wzmocnionego, a produkt powstały w wyniku destylacji nie może być dostarczony do agencji interwencyjnej.

6. Może zostać podjęta decyzja, że dostarczenie alkoholu do agencji interwencyjnej może być zastąpione przez dostarczenie alkoholu do operatora, który złożył ofertę w ramach sprzedaży organizowanej na rozporządzenie produktami powstałymi w wyniku destylacji i która to oferta została przyjęta w ramach procedury, o której mowa w art. 31 ust. 1.

7. Niniejszy artykuł stosuje się nie naruszając art. 1 ust. 2.

Artykuł 29

1. Celem wspomaganie rynku wina i w konsekwencji ułatwienia kontynuacji dostaw destylatu wina do tych części sektora alkoholu pitnego, gdzie użytkowanie takiego alkoholu jest tradycją, Wspólnota może udzielić pomocy na destylację wina stołowego oraz win, które są odpowiednie do produkcji win stołowych.
2. Pomoc wypłacana gorzelnikom przybierze formę pomocy podstawowej i pomocy dodatkowej.
3. Pomoc podstawowa będzie wypłacana na podstawie destylowanej ilości wina stołowego i wina odpowiedniego do produkcji wina stołowego.
4. Pomoc podstawowa zostanie wdrożona na podstawie systemu umów zawartych pomiędzy gorzelnikami a producentami wina. Minimalna cena, która będzie płacona przez gorzelnika zostanie określona; cena ta może być różna w ciągu danego roku winnego, pod warunkiem, że średnia cena za ten rok nie będzie niższa niż 2,488 na % vol.
5. Wysokość pomocy podstawowej będzie odzwierciedlała:
 - a) potrzebę średniej ceny minimalnej, która ma być płacona przez producenta w danym roku winnym, aby uwzględnić poziom, o którym mowa w ust. 4;
 - b) zapotrzebowanie na utrzymanie dostaw o konkurencyjnych cenach do tradycyjnych rynków zbytu sektora alkoholu pitnego.
6. Pomoc dodatkowa przybierze formę płatności, która będzie pokrywała uzasadnione koszty składowania powstałego produktu. Jej zadaniem będzie ułatwienie działań prowadzonych przez system pomocy podstawowej.

Artykuł 30

1. W przypadku powstania na rynku zakłóceń spowodowanych poważnymi nadwyżkami i/lub problemami dotyczącymi jakości, wprowadzona może zostać destylacja w sytuacji kryzysowej.
2. Celem tego środka działania będzie wyeliminowanie specyficznych „gniazd” nadwyżek:
 - a) wyeliminowanie specyficznych „gniazd” nadwyżek;
 - b) zagwarantowanie kontynuacji dostaw od jednego zbioru do kolejnego zbioru.
3. Działanie to będzie działaniem dobrowolnym ze strony producentów.
4. Działanie to może być ograniczone do niektórych gatunków wina lub niektórych obszarów produkcji. Może być ono stosowane do wina gatunkowego psr tylko na żądanie Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy.
5. Kryterium wdrożenia tego środka może być dający się udowodnić, trwający od jakiegoś czasu spadek cen rynkowych danego gatunku wina lub win pochodzących z niektórych obszarów produkujących wino.

6. Jeśli Wspólnota będzie stosowała ten środek przez kolejne trzy lata, dla określonego gatunku wina (na określonym obszarze), Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym przedstawia informację dotyczącą trwałego kryzysu dołączając do niego, jeśli to stosowne, swoje wnioski.

Artykuł 31

1. Alkohol przejęty przez agencję interwencyjną zostanie sprzedany na aukcji publicznej lub w drodze przetargu. Sprzedając alkohol, o którym mowa, stosowne władze będą starały się, aby sprzedażą tą nie zostały dotknięte rynki zbytu alkoholu tradycyjnie uzależnione od istnienia takiego zbytu. Alkohol, o którym mowa, nie może być sprzedany sektorowi alkoholu przeznaczanego do użytku spożywczego.
2. Jednakże, może zostać podjęta decyzja, że jeśli dostawa do sektora, w którym wykorzystanie alkoholu wina jest obowiązkowe nie jest zagwarantowana przez środki działania przedstawione w art. 27, 28 i 29, to alkohol ten może być sprzedany temu sektorowi.

Artykuł 32

1. Dla wina wyprodukowanego przez producentów, którzy podnieśli zawartość alkoholu w winie poprzez dodanie sacharozy lub skorzystali z pomocy, o której mowa w art. 34, cena skupu określona dla każdej destylacji z wyjątkiem tej, o której mowa w art. 27, zostanie zredukowana na każdym z obszarów uprawy winorośli o podobną jednolitą stawkę obliczoną na podstawie kwoty udzielonej pomocy, o której mowa w art. 34 i podwyższenia zawartości alkoholu ustalonej dla obszaru uprawy winorośli, którego to dotyczy.
2. Na żądanie producenta, którego to dotyczy, redukcja ceny skupu zostanie stosowana tylko dla takiej samej ilości wina, która była przedmiotem podniesienia zawartości alkoholu, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 33

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady te w szczególności mogą obejmować:

- a) odstępstwa, o których mowa w niniejszym rozdziale;
- b) w odniesieniu do art. 27 i 28 warunki, w jakich destylacja ma być przeprowadzana, oszacowanie ilości alkoholu zawartego w produkowanym winie, warunki w ramach których produkty mogą być dostarczane do agencji interwencyjnej oraz ceny skupu produktów destylacji, które mogą być przejęte przez agencje interwencyjne lub kryteria określania tych cen;

- c) minimalne standardy, które muszą być spełnione przez wtyłoki gronowe i osad drożdżowy winiarski;
- d) warunki w jakich prowadzone może być wycofywanie się pod kontrolą, o czym mowa w artykule 27 ust. 7;
- e) ilość wina zwykle produkowana, jak wspomniano w art. 28 ust. 2;
- f) szczegółowe mechanizmy stosowania środka działania, o którym mowa w art. 30, włączywszy produkty objęte tym środkiem oraz przepływ produktów powstałych w wyniku destylacji, przy szczególnym wzięciu pod uwagę wszelkich starań, których celem będzie uniknięcie powstania zakłóceń na rynku napojów alkoholowych i spirytusowych;
- g) przepisy dotyczące modulacji ceny skupu, o której mowa w art. 28 ust. 3;
- h) określenie ceny minimalnej, o której mowa w art. 29 ust. 4.

2. Kwota pomocy, o której mowa w art. 27 i 28, która umożliwi rozdysponowanie uzyskanych produktów, kwota pomocy, o której mowa w art. 29 oraz przepisy określające okoliczności, które mogą prowadzić do wprowadzenia środków działań, o których mowa w art. 30 oraz poziom i forma pomocy finansowej udzielonej dla tego środka działania przez Wspólnotę zostaną określone zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

ROZDZIAŁ III

POMOC DO SPECJALNEGO WYKORZYSTANIA

Artykuł 34

1. Niniejszym zostaje ustanowiona pomoc na wykorzystanie wyprodukowanych na terytorium Wspólnoty:

- a) zagęszczonego moszczu gronowego;
- b) rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego,

jeśli są one wykorzystywane do podniesienia zawartości alkoholu w produktach wina, na podstawie upoważnienia na podniesienie zawartości alkoholu w winie, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

2. Przyznanie pomocy może być ograniczone do produktów pochodzących ze strefy C uprawy winorośli, jeśli struktura handlu wina produkowanego z moszczu i ich połączenie nie może być zagwarantowana bez wprowadzenia tego środka.

3. Kwota pomocy zostanie określona w euro na % vol. potencjalnego stężenia alkoholu i na hektolitr zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego moszczu gronowego

przy równoczesnym wzięciu pod uwagę różnicy pomiędzy kosztem wzbogacenia przy użyciu tych produktów i przy użyciu sacharozy.

Artykuł 35

1. Niniejszym zostaje ustanowiona pomoc na wykorzystanie wyprodukowanych na terytorium Wspólnoty:

- a) moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego produkowanych w celu wyrobu soku winogronowego lub wyrobu z tego soku winogronowego innych produktów spożywczych,
- b) moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego produkowanych w strefie C uprawy winorośli w celu wyrobu w Wielkiej Brytanii i Irlandii produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których zgodnie z punktem C, ust. 2, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia, stosowanie złożonej nazwy zawierającej słowo „wino” może być dozwolone przez te Państwa Członkowskie;
- c) zagęszczony moszcz gronowy produkowany jako główny składnik grupy produktów sprzedawanych w Wielkiej Brytanii i Irlandii, opatrzonych w instrukcje dla konsumenta informujące jak otrzymać z tych produktów napój imitujący wino (wino domowe).

2. Drogą odstępstwa od ust. 1 lit. b), tam gdzie ograniczenia geograficzne odnoszące się do produkcji moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego, o których mowa w punkcie b, ust. 1, mają wpływ na zakłócenia w konkurencyjności, może zostać podjęta decyzja rozszerzenia pomocy udzielanej na produkcję moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego produkowanego w regionach Wspólnoty innych niż strefa C III.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1 będzie ograniczona do wykorzystania produktów pochodzących z odmian winorośli, które są wyłącznie klasyfikowane jako winorośl właściwa lub jako obydwie: odmiana winorośli właściwej i odmiana do użycia dla innych celów, pomoc może być w równym stopniu przydzielana dla winogron tych samych odmian pochodzących ze Wspólnoty.

4. Kwota pomocy musi być określona tak, aby koszt dostaw moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego pochodzących ze Wspólnoty pozwalał na utrzymanie tradycyjnych rynków zbytu.

5. Część pomocy ustanowionej w ust. 1 lit. a) będzie zarezerwowana na organizowanie kampanii promujących spożycie soku winogronowego. Pomoc może, dla celów zorganizowania takich kampanii, zostać określona na wyższym poziomie niż ten wynikający ze stosowania ust. 4.

Artykuł 36

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady te, w szczególności, będą obejmowały:

- a) warunki przyznawania pomocy, o której mowa w art. 34 ust. 1;
- b) środki konieczne do zagwarantowania kontroli stosowania produktów, o których mowa w art. 35 ust. 1;
- c) kwotę pomocy, o której mowa w art. 34 i 35, która zostanie określona przed rozpoczęciem się każdego roku winnego;
- d) decyzję, o której mowa w art. 35 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 37

Producenci, którzy są przedmiotem zobowiązań, o których mowa w art. 27 i 28, będą uprawnieni do korzystania z działań interwencyjnych w ramach niniejszego tytułu, pod warunkiem, że przestrzegali tych zobowiązań w okresie referencyjnym, który zostanie określony. Okres ten oraz szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Artykuł 38

1. W przypadku, gdy zostaną odnotowane na rynku Wspólnoty nadmiernie wysokie ceny dla danego gatunku wina i występuje prawdopodobieństwo kontynuacji tej sytuacji, a co za tym idzie zakłócenia rynku, Komisja może podjąć niezbędne środki.
2. Do stopnia koniecznego do wspomnienia rynku win stołowych, środki interwencyjne mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 75 w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. b), innych niż wina stołowe.

TYTUŁ IV

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW I ORGANIZACJE SEKTOROWE

ROZDZIAŁ I

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

Artykuł 39

1. „Organizacjami producentów”, jeśli uznane w ramach niniejszego rozporządzenia, są wszystkie osoby prawne:

- a) które powstały z własnej inicjatywy producentów, wytwarzających produkty objęte niniejszym rozporządzeniem;
- b) których celem jest:
 - i) zagwarantowanie, że produkcja jest planowana i dostosowana do popytu, w szczególności, jeśli chodzi o ilość i jakość;
 - ii) promowanie skoncentrowania zapasów i umieszczenie na rynku produktów wytwarzanych przez producentów należących do tej organizacji;

iii) redukcja kosztów produkcji i stabilizacja cen producenta;

iv) promowanie stosowania przyjaznych środowisku praktyk uprawy, technik produkcji i praktyk zarządzania odpadami, których celem, w szczególności, jest ochrona jakości wody, gleby i krajobrazów oraz zachowanie i/ lub popieranie różnorodności biologicznej.

2. Organizacje producentów uznane w ramach niniejszego rozporządzenia, będą musiały nałożyć stosowne kary na ich członków za naruszenie obowiązków nałożonych w ramach przepisów stowarzyszenia.

3. Państwa Członkowskie mogą uznać jako organizacje producentów, w ramach niniejszego rozporządzenia, wszystkie grupy producentów starające się o ich uznanie, pod warunkiem, że:

- a) spełniają one wymogi określone w ust. 1 i 2 i dostarczyły stosownego dowodu, że w ich skład wchodzi minimalna grupa członków i że w rękach tych członków znajduje się minimalna ilość nadającej się do sprzedaży rynkowej produkcji;

- b) istnieje wystarczający dowód, że mogą one prowadzić swoją działalność właściwie, zarówno jeśli chodzi o czas, jak i efektywność;
- c) w sposób efektywny umożliwiają ich członkom uzyskanie pomocy technicznej odnoszącej się do stosowania przyjaznych środowisku metod uprawy.

Artykuł 40

1. Państwa Członkowskie:

- a) w ciągu trzech miesięcy od złożenia przez organizację producentów podania i wszystkich wspomagających dokumentów, podejmą decyzję o uznaniu organizacji producentów;
- b) będą prowadziły w regularnych odstępach czasu kontrole, aby upewnić się, że organizacja producentów spełnia warunki, które były konieczne do jej uznania i nałożą, w przypadku niespełniania tych warunków, kary na te organizacje lub, jeśli to konieczne, cofną uznanie danej organizacji;
- c) w ciągu dwóch miesięcy powiadomią Komisję o każdej decyzji odnoszącej się do uznania organizacji lub wycofania tego uznania.

2. Komisja sprawdzi, czy art. 39 i ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu są przestrzegane przez organizacje. Odbędzie się to w drodze kontroli. W świetle tych kontroli Komisja, tam gdzie to stosowne, zawiadomi Państwo Członkowskie o wycofaniu uznania.

ROZDZIAŁ II

ORGANIZACJE SEKTOROWE

Artykuł 41

1. W celu poprawienia operacji rynku wina gatunkowego psr i wina stołowego opisanego przy użyciu oznaczeń geograficznych, produkujące Państwo Członkowskie, szczególnie przy wdrażaniu decyzji podjętych przez organizacje sektorowe, może określić zasady sprzedaży, których celem będzie regulowanie dostaw pierwszej sprzedaży, zakładając że takie zasady odnoszą się do zatrzymania i/lub stopniowego wypuszczania na rynek produktu, z wykluczeniem innej zgodnie ustalonej praktyki takiej, jak:

- określanie ceny nawet w celu poradnictwa czy na drodze rekomendacji,
- czynienie niedostępną znacznej proporcji wina, które normalnie byłoby ogólnie dostępne, każde nietypowe działanie, którego celem jest ograniczenie zaopatrzenia,

— odmówienie wydania krajowego zaświadczenia i/lub zaświadczenia Wspólnoty, które jest konieczne do obrotu i sprzedaży produktów wina, gdzie sprzedaż prowadzona jest zgodnie z tymi przepisami.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 muszą być przekazane operatorom poprzez obwieszczenie ich w urzędowych publikacjach Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy.

3. Każdego roku Państwa Członkowskie, które korzystały z możliwości oferowanych w ust. 1 przekażą Komisji decyzje podjęte poprzedniego roku z tytułu tych możliwości. Komisja zbada, czy decyzje były zgodne w prawem Wspólnoty, w szczególności zasady dotyczące wolnego przepływu (art. 28 do 31 Traktatu) i konkurencji (art. 81 do 86 Traktatu) oraz zasadę niedyskryminacji (art. 34 ust. 3 Traktatu).

4. Organizacje, o których mowa w ust. 1 przeprowadzą kilka z poniżej wymienionych działań w jednym lub na większej liczbie regionów Wspólnoty, biorąc pod uwagę interesy konsumentów:

- i) podniesienie poziomu wiedzy i przejrzystości produkcji oraz rynku;
- ii) udzielenie pomocy, której celem będzie lepsze skoordynowanie sposobu w jaki produkty są umieszczane na rynku, w szczególności na poszukiwania i badania rynku;
- iii) przygotowanie standardowych formularzy umów zgodnych z przepisami Wspólnoty;
- iv) pełniejsze wykorzystanie potencjału produkcji;
- v) dostarczenie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do dostosowania produkcji do produktów bardziej odpowiadających wymogom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu i ochrony środowiska;
- vi) poszukiwanie dróg ograniczenia spożycia zdrowych produktów oraz innych wkładów oraz zagwarantowanie jakości produktu oraz konserwacji gleby i wody;
- vii) rozwijanie metod i instrumentów służących do podniesienia jakości produktów na wszystkich etapach produkcji, winifikacji i wprowadzania do obrotu;
- viii) wykorzystanie potencjału gospodarstw organicznych i ich ochrona, a także nazw pochodzenia, etykiet co do jakości i oznaczeń geograficznych;
- ix) promowanie w szczególności zintegrowanej produkcji lub innych przyjaznych środowisku naturalnemu metod produkcji.

TYTUŁ V

PRAKTYKI I PROCESY ENOLOGICZNE, OPIS, OZNACZENIE, PREZENTACJA I OCHRONA

ROZDZIAŁ I

PRAKTYKI I PROCESY ENOLOGICZNE

Artykuł 42

1. Usankcjonowane praktyki i procesy enologiczne Wspólnoty są ustalone dla produkcji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, innych niż sok winogronowy, moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy, przeznaczonych na produkcję soku winogronowego.

2. Usankcjonowane praktyki i procesy enologiczne mogą być stosowane tylko dla celów gwarantujących właściwą winifikację, odpowiednią konserwację lub właściwe rafinowanie produktu.

3. Usankcjonowane praktyki i procesy enologiczne będą wykluczały dodawanie wody, poza przypadkami, gdy jest to wymagane przez specyficzną konieczność techniczną, będą także wykluczały dodawanie alkoholu, poza świeżym moszczem gronowym ze wstrzymaną przez dodanie alkoholu fermentacją, wina likierowe, wina musujące, wina wzmocnione do destylacji oraz w warunkach, które zostaną określone, półmusujące wina.

4. Państwa Członkowskie mogą, w odniesieniu do praktyk i procesów enologicznych, narzucić bardziej surowe warunki celem zachowania istotnych charakterystyk win gatunkowych psr, win stołowych, które są określone w drodze oznaczenia geograficznego i są produkowane na ich terytorium, win musujących oraz win likierowych. Państwa Członkowskie przekażą informację dotyczącą tych warunków Komisji, która z kolei przekaże ją pozostałym Państwom Członkowskim.

5. Poza przypadkami, gdzie zdecydowano inaczej, jedynie odmiany winogron należące do odmian winorośli właściwej, wymienione w klasyfikacji stworzonej zgodnie z art. 19 lub otrzymane z nich produkty, mogą być wykorzystywane w państwach Wspólnoty do produkcji:

- a) moszczu gronowego z zahamowaną poprzez dodanie alkoholu fermentacją;
- b) zagęszczonego moszczu gronowego;
- c) rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego;
- d) wina odpowiedniego do produkcji wina stołowego;
- e) wina stołowego;
- f) wina gatunkowego psr;
- g) wina likierowego;
- h) moszczu gronowego w fermentacji, uzyskiwanego z winogron suszonych;

i) wina produkowanego z przejrziałych winogron.

6. W wyniku połączenia wina nadającego się do produkcji białego wina stołowego lub białego wina stołowego z winien nadającym się do uzyskania czerwonego wina stołowego lub z czerwonym winem stołowym, można nie otrzymać wina stołowego.

Jednakże niniejsze zastrzeżenie nie będzie uniemożliwiało w niektórych przypadkach, które zostaną określone, połączenia, o którym mowa w pierwszym punkcie, zakładając że produkt powstały w jego wyniku posiada charakterystyki czerwonego wina stołowego.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, takie łączenie będzie dozwolone na obszarach, gdzie ta praktyka jest tradycyjnie stosowana, zgodnie ze szczegółowymi przepisami, które zostaną określone do dnia 31 lipca 2005 r.

Artykuł 43

1. Usankcjonowane praktyki i procesy enologiczne są określone w załączniku IV i załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

2. W szczególności:

- usankcjonowane praktyki i procesy enologiczne odnoszące się do wzbogacenia, zakwaszenia, odkwaszenia i słodzenia oraz przepisy odnoszące się do zawartości dwutlenku siarki i maksymalnej zawartości kwasu lotnego są określone w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, punkty A do G,
- usankcjonowane praktyki i procesy oraz przepisy dotyczące produkcji wina musującego oraz jakościowego wina musującego są określone w punktach H i I, załącznik V do niniejszego rozporządzenia,
- usankcjonowane praktyki i procesy enologiczne oraz przepisy dotyczące produkcji wina likierowego są określone w punkcie J, załącznik V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 44

1. Z produktów objętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29, jedynie wina likierowe, wina musujące, gazowane wina musujące, wina półmusujące, gazowane wina półmusujące, wina gatunkowe psr, wina stołowe oraz tam, gdzie to stosowne, nie naruszając art. 45, wina przywożone legalnie mogą w państwach Wspólnoty być oferowane lub dostarczane do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

2. Z wyjątkiem wina butelkowanego, w odniesieniu do którego istnieje dowód, że butelkowanie nastąpiło przed dniem 1 września 1971 r., wino inne niż wino gatunkowe psr otrzymane z odmian wina, o których mowa w art. 42 ust. 5, lecz niekorespondujące do definicji zawartych w punktach od 12 do 18 załącznika I do niniejszego rozporządzenia, może być używane do spożycia tylko przez rodziny indywidualnych producentów wina oraz do produkcji octu winnego lub do destylacji.

3. W latach, kiedy warunki atmosferyczne nie były sprzyjające, może zostać podjęta decyzja, że produkty otrzymane ze strefy A i B uprawy winorośli, które nie mają minimalnego naturalnego stężenia alkoholu przez objętość, określonego dla stref uprawy winorośli, o których mowa, mogą być użyte w państwach Wspólnoty do produkcji wina musującego i gazowanego wina musującego pod warunkiem, że wina te posiadają rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie niższe niż 8,5 % vol. lub mogą być użyte do produkcji gazowanych półmusujących win. W tym przypadku zostaną one wzbogacone, co podlega ograniczeniom, o których mowa w ust. 5, punkt D, załącznika V do niniejszego rozporządzenia.

4. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów, które Państwa Członkowskie przyjmą w odniesieniu do produkcji na ich terytorium produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29, świeży moszcz gronowy z fermentacją wstrzymaną poprzez dodanie alkoholu może być używany tylko do wytwarzania tych produktów.

5. Sok winogronowy oraz koncentrat soku winogronowego pochodzące z państw Wspólnoty nie mogą być przetwarzane na wino lub dodane do wina. Produkty te zostaną poddane kontroli w odniesieniu do ich wykorzystania. Nie mogą też być poddawane fermentacji alkoholowej na terytorium Wspólnoty.

6. Przepisów ust. 4 i 5 nie stosuje się do produktów przeznaczonych na produkcję w Wielkiej Brytanii i Irlandii produktów objętych kodem CN 2206 00, dla których, zgodnie z punktem C, ust. 2, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie mogą wydać zezwolenie na wykorzystanie złożonej nazwy zawierającej słowo „wino”.

7. Wino nadające się do produkcji wina stołowego, które nie zawiera minimalnego dla wina stołowego rzeczywistego stężenia alkoholu na objętość, nie może być włączone do obiegu poza przeznaczeniem go na produkcję wina musującego, produkcję octu winnego, destylację oraz wykorzystanie w przemyśle. Wzbogacenie takiego wina i jego połączenie z winem stołowym w celu podniesienia rzeczywistego stężenia alkoholu na objętość do poziomu określonego dla wina stołowego może być przeprowadzone w gospodarstwie producenta lub w jego imieniu.

8. Z wyjątkiem alkoholu, spirytusu i *piquette*, ani wino, ani inne napoje przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi nie mogą być produkowane z osadu drożdżowego winiarskiego czy z wylóków gronowych.

9. *Piquette*, którego produkcja jest usankcjonowana przez Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, może być użyte tylko do destylacji lub spożycia przez rodzinę danego hodowcy winorośli.

10. Wino wzmocnione do destylacji może być wykorzystane wyłącznie do destylacji.

11. Moszcz gronowy w fermentacji, uzyskany z winogron suszonych oraz wino z przejrziałych winogron mogą być wprowadzone na rynek tylko celem produkcji win likierowych, tylko na obszarach uprawy winorośli, gdzie takie wykorzystanie moszczu gronowego w fermentacji oraz wina z przejrziałych winogron było tradycyjnie stosowane w dniu 1 stycznia 1985 r.

12. Świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w fermentacji, zagęszczony moszcz gronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy, moszcz gronowy ze wstrzymaną poprzez dodanie alkoholu fermentacją, sok winogronowy i koncentrat soku winogronowego pochodzące z państw trzecich nie mogą być przetwarzane na wino lub dodawane do wina na obszarze Wspólnoty.

13. Produkty, o których mowa w ust. 12 nie mogą być poddawane procesowi fermentacji alkoholowej na obszarze Wspólnoty. Ten przepis nie dotyczy produktów przeznaczonych w Wielkiej Brytanii i Irlandii do wytwarzania produktów objętych kodem CN 2206 00, dla których, zgodnie z punktem C, ust. 2, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia, Państwo Członkowskie może wyrazić zgodę na stosowanie złożonej nazwy zawierającej słowo „wino”.

14. Połączenie wina pochodzącego z kraju trzeciego z winem pochodzącym ze Wspólnoty oraz połączenie na terytorium Wspólnoty win pochodzących z państw trzecich jest zabronione.

15. Rada może derogować ust. 12, ust. 13 zdanie pierwsze i ust. 14, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty.

Artykuł 45

1. Z wyjątkiem odstępstwa, następujące produkty nie mogą być oferowane lub sprzedawane do bezpośredniego spożycia przez ludzi:

a) produkty przywożone lub nie, objęte kodami CN 2204 30 10, 2204 21, 2204 29 i 2204 10, które zostały poddane enologicznym praktykom nieusankcjonowanym przez przepisy obowiązujące we Wspólnocie lub usankcjonowane tylko przez przepisy krajowe;

b) produkty, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), b) i c), które są produktami o jakości niepozwalającej na włączenie ich do sprzedaży;

c) produkty, o których mowa w art. 1 ust. 2, które nie spełniają warunków określonych w definicji przedstawionej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Odstępstwo, o którym mowa w ust. 1 dotyczące produktów na przywożonych zostanie przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 133 Traktatu.

Artykuł 46

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału oraz załączników IV i V do niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady te, w szczególności, będą obejmowały:

- a) w odniesieniu do punktu A, załącznik V do niniejszego rozporządzenia, środki przejściowe dotyczące win produkowanych przed 1 września 1986 r. oraz zmiany do listy win zamieszczonej w ust. 2, załącznik V do niniejszego rozporządzenia;
- b) w odniesieniu do załączników IV i V do niniejszego rozporządzenia, ograniczenia i określone warunki stosowania enologicznych praktyk i procesów, o których mowa w tych załącznikach, za wyjątkiem ograniczeń i warunków określonych w tych załącznikach;
- c) decyzje, wyjątki, uchylenia, warunki i listy, o których mowa w niniejszym rozdziale i załączniku V do niniejszego rozporządzenia;
- d) stosowanie punktów od C do G, załącznik V do niniejszego rozporządzenia do produktów zebranych w regionach Wspólnoty niewłączonych do stref uprawy winorośli określonych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;
- e) w odniesieniu do punktu J, załącznik V do niniejszego rozporządzenia, listy, o których mowa w ust. 2 lit. b) i 6 tego załącznika, uchylenie, o którym mowa w ust. 4 lit. b) oraz procedury odnoszące się do deklaracji i rejestracji, o których mowa w ust. 6;

2. Następujące przepisy przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75:

- a) przepisy regulujące porównanie określonych praktyk i procesów enologicznych stosowanych w państwach trzecich oraz tych, o których mowa w art. 43 ust. 1 i załączniku IV do niniejszego rozporządzenia;
- b) przepisy regulujące mieszanie i łączenie moszczów i win;
- c) czystość i ustalenie spisu substancji stosowanych w praktykach enologicznych;
- d) przepisy administracyjne odnoszące się do usankcjonowanych praktyk i procesów enologicznych; przepisy te mogą określić, że niektóre praktyki i procesy enologiczne mogą

być prowadzone pod kontrolą osoby uznanej przez Państwo Członkowskie, która posiada wystarczającą wiedzę, która zagwarantuje stosowną jakość, higienę i odżywcze działanie produktu;

e) warunki zarządzające zapasami i obrotem, wykorzystaniem produktów, o których mowa w art. 45 lub w liście produktów wykluczonych z wymogów tego artykułu oraz stworzenie kryteriów, których celem będzie uniknięcie niedostatku w przypadkach indywidualnych, warunki w ramach których Państwa Członkowskie mogą usankcjonować zapasy, obrót i wykorzystanie produktów, które nie są podporządkowane przepisom niniejszego rozporządzenia innych, niż te, o których mowa w art. 45 ust. lub przepisami przyjętymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

f) ogólne zasady eksperymentalnego stosowania praktyk i procesów enologicznych, inaczej niedozwolonych.

3. Metody analizy służącej do określenia składu produktów objętych niniejszym Rozporządzeniem oraz przepisy, dzięki którym będzie można ustalić, czy produkty te zostały poddane procesom, które nie są zgodne z usankcjonowanymi praktykami enologicznymi, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Przy zastosowaniu tej samej procedury przyjmuje się, jeśli zajdzie taka potrzeba, maksymalna ilość substancji, których obecność wskazuje, że określone praktyki enologiczne były stosowane oraz tabele analizy porównawczej.

Jednakże w przypadku, gdy brak jest przepisów odnoszących się do metod analiz stosowanych we Wspólnocie lub do przepisów, o których mowa w pierwszym punkcie odnoszących się do wykrywania i obliczania substancji poszukiwanych w produkcie, którego to dotyczy, będą stosowane następujące metody analizy:

- a) te, uznane przez Zgromadzenie Ogólne Międzynarodowego Biura ds. Winorośli i Wina (IWO) publikowane przez to Biuro; lub
- b) jeśli odpowiednia metoda analizy nie występuje wśród tych, o których mowa w punkcie a), metoda analizy zgodna ze standardami rekomendowanymi przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO); lub
- c) z braku odpowiedniej metody w punktach a) i b) oraz dzięki jej dokładności, będzie brana pod uwagę powtarzalność i niezmienność;
 - i) metoda analizy dozwolona przez Państwo Członkowskie, którego to dotyczy; lub
 - ii) jeśli to konieczne, każda inna odpowiednia metoda analizy.

Automatyczne metody analizy stosowane zamiast metod analizy Wspólnoty będą uważane za równoważne metodom analizy Wspólnoty, o których mowa w pierwszym punkcie pod warunkiem, że są one przyjęte w ramach procedury określonej w art. 75 oraz, że otrzymane wyniki są, jeśli chodzi o ich dokładność, powtarzalność i niezmienność, co najmniej równe wynikom uzyskanym poprzez stosowanie korespondującej metody analizy Wspólnoty.

ROZDZIAŁ II

OPIS, OZNACZENIE, PREZENTACJA I OCHRONA OKREŚLONYCH PRODUKTÓW

Artykuł 47

1. Przepisy dotyczące opisu, oznaczenia i prezentacji określonych produktów objętych niniejszym rozporządzeniem oraz ochrona pewnych szczegółów i terminów są określone w niniejszym rozdziale oraz w załącznikach VII i VIII do niniejszego rozporządzenia. Przepisy wezmą pod uwagę, w szczególności, następujące cele:

- a) ochronę słusznych interesów konsumentów;
- b) ochronę słusznych interesów producentów;
- c) bezproblemowe działanie rynku wewnętrznego;
- d) promocję gatunkowych produktów.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 będą zawierały w szczególności przepisy dotyczące:

- a) wykorzystywania określonych terminów jako obowiązkowe;
- b) wyrażania zgody na wykorzystanie określonych terminów, przedmiot warunków;
- c) wyrażania zgody na stosowanie innych terminów, włączywszy informację, która może być dla konsumentów pożyteczna;
- d) regulowania umowami dotyczącymi ochrony i kontroli określonych terminów;
- e) regulowania użycia oznaczeń geograficznych i tradycyjnych terminów;
- f) regulowania etykietowaniem produktów, które są przywożone lub tam, gdzie to usankcjonowane w ramach niniejszego rozporządzenia, produktów wyprodukowanych z tych produktów celem zagwarantowania, że konsumenci są świadomi właściwości produktu, którego to dotyczy oraz, że ten produkt nie jest etykietowany jako produkt pochodzący ze Wspólnoty lub jako produkt pochodzący z jednego z Państw Członkowskich.

3. Przepisy, o których mowa w ust. 1 stosuje się do opisu produktu:

- a) na etykietach;
- b) w rejestrach oraz w dokumentach towarzyszących oraz innych dokumentach wymaganych przez przepisy prawne Wspólnoty, dalej zwane „dokumentami urzędowymi”, innymi niż dokumenty celne;
- c) w dokumentach handlowych, w szczególności na fakturach i dowodach dostawy;
- d) w materiałach reklamowych o tyle, że w niniejszym rozporządzeniu została stworzona specjalna klauzula dla tych celów.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1 stosują się do prezentacji produktów w odniesieniu do:

- a) zbiorników, włączywszy zamknięcie;
- b) etykietowania;
- c) pakowania.

5. Przepisy, o których mowa w ust. 1 stosują się do produktów przeznaczonych do sprzedaży oraz produktów wprowadzonych na rynek.

Artykuł 48

Opis i prezentacja produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu oraz każda forma reklamy tych produktów nie mogą być nieprawidłowe, mylące lub wprowadzać w błąd osobę, do której są adresowane, w szczególności w odniesieniu do:

- informacji określonej w art. 47. Zakaz powyższy stosuje się nawet wówczas, gdy informacja jest przetłumaczona lub posiada odniesienie do rzeczywistego pochodzenia lub zawiera takie słowa, jak „rodzaj”, „typ”, „styl”, „imitacja”, „marka” i tym podobne;
- charakterystyki produktów, a w szczególności właściwości, składu, stężenia alkoholu przez objętość, koloru, pochodzenia, jakości, odmiany winorośli, roku produkcji czy nominalnej pojemności zbiorników;
- identyfikacji statusu osoby fizycznej czy prawnej, grupy osób, które były lub są zaangażowane w produkcję czy dystrybucję produktu, którego to dotyczy, w szczególności osoby zajmującej się butelkowaniem.

Artykuł 49

1. Produkty, których opis lub prezentacja nie spełnia warunków przepisów niniejszego Rozporządzenia lub szczególnych przepisów przyjętych do wdrożenia niniejszego Rozporządzenia, nie będą mogły być przeznaczone do sprzedaży lub wprowadzone na rynek Wspólnoty, czy wywożone.

Jednakże, w przypadku produktów przeznaczonych na wywóz, odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia mogą:

- być usankcjonowane przez Państwo Członkowskie, kiedy przepisy prawne importującego trzeciego kraju wymagają tego,
- być określone w przepisach wdrażających w przypadkach nieobjętych pierwszym akapitem.

2. Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się produkt, którego opis i prezentacja nie spełniają przepisów, o których mowa w ust. 1, podejmie niezbędne kroki, aby nałożyć kary za to naruszenie odpowiednie do stopnia tego naruszenia.

Państwo Członkowskie może jednak zezwolić, aby produkt został przeznaczony do sprzedaży, wprowadzony na rynek Wspólnoty lub wywożony, pod warunkiem, że jego opis lub prezentacja zostaną zmienione, aby spełnić przepisy, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 50

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki, aby umożliwić zainteresowanym stronom zapobieżenia, na warunkach określonych w art. 23 i 24 Porozumienia o aspektach handlowych praw własności intelektualnej posługiwania się na obszarze Wspólnoty oznaczeniami geograficznymi dołączonymi do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) w stosunku do produktów niepochodzących z miejsca wskazanego na oznaczeniu geograficznym, o którym mowa, nawet jeśli prawdziwe miejsce pochodzenia towaru jest wskazane lub oznaczenie geograficzne jest użyte w tłumaczeniu, lub towarzyszą mu wyrażenia takie, jak „rodzaj”, „typ”, „styl”, „imitacja” i tym podobne.

2. Dla celów niniejszego artykułu „oznaczenia geograficzne” oznaczają oznaczenia, które identyfikują produkt jako produkt pochodzący z terytorium trzeciego kraju, który jest członkiem Światowej Organizacji Handlu lub z regionu, czy miejscowości położonej na tym terytorium, w przypadkach, gdzie określona jakość, reputacja lub inne charakterystyki produktu mogą być przypisane do tego geograficznego miejsca pochodzenia.

3. Ust. 1 i 2 stosuje się niezależnie od innych szczególnych przepisów prawnych Wspólnoty określających zasady oznaczenia i prezentacji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 51

1. Dla celów zastosowania niniejszego tytułu „jednostka geograficzna, która jest mniejsza, niż Państwo Członkowskie” będzie oznaczała nazwę:

- małej miejscowości lub grupy takich miejscowości,
- lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części,
- podregionu uprawy winorośli lub jego części,
- regionu innego, niż ściśle określony region,

2. Stosowanie oznaczeń geograficznych do określenia win stołowych powstałych w wyniku połączenia win produkowanych z winogron zebranych na różnych obszarach uprawy winorośli będzie dozwolone jeśli co najmniej 85 % wina stołowego powstałego w wyniku połączenia pochodzi z obszaru uprawy winorośli, którego nazwę nosi.

Jednakże stosowanie, w celu opisu białych win stołowych, oznaczeń geograficznych odnoszących się do obszaru uprawy winorośli położonego w strefie uprawy winorośli A lub strefie uprawy winorośli B będzie możliwe tylko wtedy jeśli produkty zawierające mieszankę pochodzą z stref uprawy winorośli, których to dotyczy lub jeśli wino, którego to dotyczy, jest mieszanką win stołowych pochodzących ze strefy uprawy winorośli A i win stołowych pochodzących ze strefy uprawy winorośli B.

3. Państwa Członkowskie mogą uwarunkować oznaczenie geograficzne do określenia wina stołowego, w szczególności w odniesieniu do wina wyprodukowanego w całości ze ściśle określonych odmian winorośli i pochodzącego wyłącznie z terytorium precyzyjnie określonego, którego nazwę nosi.

Artykuł 52

1. Jeśli Państwo Członkowskie używa nazwy określonego regionu do określenia wina gatunkowego psr lub, gdzie to stosowne, wina przeznaczonego do wyrobu wina gatunkowego psr, nazwa ta nie może być użyta do określenia produktów sektora wina nieprodukowanych w tym regionie i/lub produktów nieokreślonych przez nazwę, zgodnie z przepisami stosownych przepisów Wspólnoty lub przepisów krajowych. Zasadę tę stosuje się także w przypadku gdy Państwo Członkowskie użyło nazwy lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części, czy nazwy małej miejscowości, w celu określenia wina gatunkowego psr lub tam, gdzie to stosowne, wina przeznaczonego na produkcję wina gatunkowego psr.

Bez uszczerbku dla przepisów Wspólnoty dotyczących określonych odmian wina gatunkowego psr, Państwa Członkowskie mogą w przypadku ściśle określonych warunków produkcji, które te państwa określą, udzielić zezwolenia na użycie nazwy ściśle określonego regionu, której będą towarzyszyły szczegóły dotyczące metody produkcji, gatunku czy nazwa odmiany winorośli lub jej synonimu.

Nie naruszając akapitu pierwszego, Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, może podjąć do dnia 31 sierpnia 2001 r., decyzję zezwalającą pewnym nazwom geograficznym tradycyjnie używanym do określenia wina stołowego i które stały się nazwą danego regionu na kontynuację ich używania celem określenia win stołowych przez okres, który nie może przekroczyć trzech lat.

2. Następujące nazwy i terminy:

- nazwa odmiany winorośli,
- tradycyjny, ściśle określony termin, o którym mowa w subtiret czwarte, tiret drugie, punktu A 2 C, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia lub w drugim akapicie punktu D 2 C, załącznik VIII do niniejszego rozporządzenia; lub
- dodatkowy tradycyjny termin, o którym mowa w piątym akapicie, punktu B 1 lit. b, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia pod warunkiem, że jest przypisany przez Państwo Członkowskie, w ramach przepisów Wspólnoty, do określenia wina

mogą być używane do określenia, prezentacji i reklamy napojów innych niż wino lub moszcz gronowy, tylko w przypadku, gdy nie istnieje ryzyko powstania nieporozumień co do natury, miejsca pochodzenia oraz składu tych napojów.

3. Użycie nazwy lub terminu, o których mowa w punkcie 2 lub użycie słów „Hock”, „Claret” czy „Liebfrauenmilch” i „Liebfraumilch”, nawet jeśli towarzyszy im słowo takie, jak „rodzaj”, „typ”, „styl”, „imitacja” lub inne podobne wyrażenia, będzie zakazane w odniesieniu do określenia i prezentacji:

- produktów objętych kodem CN 2206, z wyjątkiem, gdy produkt, o którym mowa, rzeczywiście pochodzi z miejsca wskazanego,
- produktu opatrzonego w jasne instrukcje dla konsumenta informujące jak otrzymać z niego napój imitujący wino (wino domowej roboty); jednakże, nazwa odmiany winorośli może być użyta jeśli produkt, o którym mowa, rzeczywiście został wyprodukowany z tej odmiany winorośli chyba, że nazwa ta może spowodować mylenie jej z nazwą ściśle określonego regionu lub jednostki geograficznej używanych do określenia win gatunkowych psr.

4. Nazwy:

- danego regionu,

— jednostki geograficznej mniejszej niż dany region pod warunkiem, że nazwy te, na mocy przepisów Wspólnoty, zostały przypisane przez Państwo Członkowskie do określenia wina,

mogą być używane tylko do określenia, prezentacji, czy reklamy napoju innego, niż wino lub moszcz gronowy, pod warunkiem, że:

- a) w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 2009, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208 i 2209 i w odniesieniu do produktów produkowanych z surowców służących do produkcji wina, nazwy i terminy, o których mowa, są urzędowo dopuszczane przez Państwo Członkowskie, z którego pochodzą te produkty i że urzędowe dopuszczenie jest podporządkowane przepisom prawnym Wspólnoty;
- b) w odniesieniu do napojów innych niż te, o których mowa w punkcie a), że nie istnieje ryzyko powstania nieporozumień co do natury, miejsca pochodzenia oraz składu takiego napoju.

Jednakże, nawet jeśli urzędowe dopuszczenie nazwy, o którym mowa w punkcie a) nie miało miejsca, nazwy te mogą być używane do 31 grudnia 2000 r. pod warunkiem, że istnieje zgodność z punktem b).

Artykuł 53

1. Szczegółowe zasady wykonania niniejszego rozdziału oraz załącznika VII i VIII do niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75. Zasady te regulują w szczególności odstępstwa, warunki i zezwolenia określone w tych załącznikach.

2. Następujące przepisy przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75:

- a) oznaczenia, znaki oraz inne oznakowania, o których mowa we wstępie do załącznika VII do niniejszego rozporządzenia oraz w ust. 2, punkcie A, załącznik VIII do niniejszego rozporządzenia;
- b) lista tradycyjnych specyficznych terminów, o której mowa w subtiret czwarte, tiret drugie, ust. 2 lit. c), punktu A, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia oraz, o której mowa w drugim akapicie, ust. 2 lit. c) punktu 8, załącznik VIII do niniejszego rozporządzenia;
- c) warunki odnoszące się do używania oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 2, punktu A, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia;

- d) szczegółowe dane, o których mowa w ust. 4, punktu A, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia;
- e) warunki używania szczegółowych danych, o których mowa w ust. 1, punkt B, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia i okoliczności używania szczegółowych danych, o których mowa w ust. 3, punkt B, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia;
- f) szczegółowe dane, o których mowa w ust. 2, punkt B, załącznik VII do niniejszego rozporządzenia, oraz warunki, w ramach których, są one używane;
- g) zakres i warunki w jakich przepisy załącznika VII do niniejszego rozporządzenia są przyjęte w odniesieniu do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, do których nie odniesiono się w ust. 1, punkt A, załącznik VII i w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia, w szczególności, moszcz gronowy, częściowo sfermentowany moszcz gronowy, zagęszczony moszcz gronowy, młode wino w fermentacji i wino wyprodukowane z przejrzałych winogron, wyprodukowane na terytorium Wspólnoty;
- h) warunki, w ramach których, produkty są pakowane i przewożone w kontenerach, ich wykorzystanie i tworzenie, włączywszy te, odnoszące się do kontenerów służących do produkcji i składowania wina musującego;
- i) nadawanie, tam gdzie to stosowne, nazw jednostek geograficznych, o których mowa w drugim akapicie, ust. 1, punkt E, załącznik VIII do niniejszego rozporządzenia;
- j) obowiązujące lub pozostawione do wyboru szczegółowe dane, które mają być włączone do rejestru oraz do dokumentów handlowych i urzędowych;
- k) szczegółowe umowy, o których mowa w ust. 2 i 5, punkt G, załącznik VIII do niniejszego rozporządzenia;
- l) szczegółowe porozumienia i przepisy derogacyjne, o których mowa w ust. 6, punkt 1, załącznik VIII do niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ VI

WINO GATUNKOWE PRODUKOWANE W OKREŚLONYCH REGIONACH

Artykuł 54

1. Wina gatunkowe produkowane w określonych regionach (wina gatunkowe psr) to wina, które spełniają przepisy niniejszego tytułu oraz przepisy Wspólnoty i krajowe przyjęte w związku z nimi.

2. Wina gatunkowe psr będą obejmowały następujące kategorie:

- a) gatunkowe wina likierowe produkowane w określonych regionach, dalej zwane „gatunkowymi winami likierowymi psr”, które spełniają warunki definicji win likierowych;
- b) gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach, dalej zwane „gatunkowymi winami musującymi psr”, które spełniają warunki definicji win musujących, włączywszy gatunkowe wina musujące z gatunku aromatycznych;
- c) gatunkowe wina półmusujące produkowane w określonych regionach, zwane dalej „gatunkowymi winami półmusującymi psr”, które spełniają warunki definicji win półmusujących;
- d) wina gatunkowe psr inne, niż te wymienione w punktach a), b) i c).

3. Produkty nadające się do produkcji wina gatunkowego psr:

- a) świeże winogrona;

- b) moszcz gronowy;

- c) moszcz gronowy w trakcie fermentacji;

- d) młode wina w trakcie fermentacji;

- e) wino.

4. Państwa Członkowskie prześlą do Komisji listę win gatunkowych psr, które zostały przez nieuznane jako wina gatunkowe, podając na temat każdego wina gatunkowego psr szczegółową informację odnoszącą się do krajowych przepisów regulujących produkcję tych win gatunkowych psr.

5. Komisja opublikuje listę w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 55

1. Przepisy obejmujące produkcję win gatunkowych psr będą, niezależnie od jakichkolwiek przepisów krajowych przyjętych na podstawie art. 57 ust. 1, przy czym pod uwagę zostaną wzięte tradycyjne warunki produkcji, jeśli nie przyniosą uszczerbku polityce popierającej produkcję wina dobrej jakości i bezproblemowemu działaniu wspólnego rynku; oparte na następujących elementach:

- a) wytyczeniu granic obszaru produkcyjnego;

- b) odmianach winorośli;

- c) metodach uprawy;
- d) metodach produkcji wina;
- e) minimalnym stężeniu alkoholu na objętość;
- f) wydajności na hektar;
- g) analizach i ocenie charakterystyk organoleptycznych.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 są określone w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia, w punktach od A do J.

3. Przepisy punktu K załącznika VI do niniejszego rozporządzenia będą stosowane tylko w odniesieniu do gatunkowego wina musującego psr. Przepisy punktu L załącznika VI do niniejszego rozporządzenia stosują się do tylko gatunkowego wina likierowego psr.

Artykuł 56

1. Państwa Członkowskie stworzą przepisy zgodnie z którymi w okresie produkcji:

- a) producent może:
 - i) nie żądać klasyfikacji wina gatunkowego psr dla produktu, który wydaje się podczas zbiorów lub podczas deklarowania produkcji produktem odpowiednim do produkcji wina psr; lub
 - ii) obniżyć wartość wina psr, szczególnie do wina stołowego;
- b) upoważniony organ, który zostanie powołany przez Państwo Członkowskie, może obniżyć wartość wina gatunkowego psr.

2. Obniżanie na etapie sprzedaży wartości wina gatunkowego psr będzie prowadzone:

- a) przez upoważniony organ Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się wino:
 - i) jeśli wino pochodzi z tego Państwa Członkowskiego; lub
 - ii) jeśli niewielkie ilości wina wchodzi w grę;
- b) w przypadkach, do których nie odniesiono się w punkcie a), przez upoważniony organ Państwa Członkowskiego, z którego wino pochodzi.

3. Decyzja o obniżeniu wartości, o którym mowa w ust. 2, będzie podjęta w szczególności, gdy upoważniony organ ustali, co następuje:

- a) podczas składowaniu lub transportu w winie nastąpiły zmiany, które spowodowały, że właściwości wina gatunkowego psr, o którym mowa, pogorszyły się lub uległy zmianie;
- b) wino zostało poddane zakazanym obróbkom lub nie jest prawnie określone jako wino gatunkowe psr.

Artykuł 57

1. Dodatkowo do elementów wymienionych w art. 55, produkujące Państwa Członkowskie mogą, biorąc pod uwagę rzetelne i tradycyjne praktyki, określić inne warunki dla produkcji i charakterystyk, jako obligatoryjne dla wina gatunkowego psr.

2. Dodatkowo do innych przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, produkujące Państwa Członkowskie mogą, biorąc pod uwagę rzetelne i tradycyjne praktyki, określić dodatkowe lub bardziej rygorystyczne charakterystyki lub warunki produkcji, wyrobu i przemieszczania w odniesieniu do win gatunkowych psr produkowanych na ich terytorium.

Artykuł 58

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu i załącznika VI do niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady mogą obejmować:

- a) decyzje, wyjątki, odstępstwa oraz listy, o których mowa w niniejszym tytule oraz w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia;
- b) definicję obszarów w bezpośredniej bliskości określonych regionów, przy szczególnym wzięciu pod uwagę położenia geograficznego i struktur administracyjnych;
- c) w jaki sposób zostanie zużyte wino gatunkowe psr o obniżonej wartości oraz warunki regulujące zużycie tego wina;
- d) stosowne przepisy odnoszące się systematycznego i powszechnego stosowania testów organoleptycznych, zużycia wina, które nie spełnia wymogów tych testów oraz warunków zarządzających zużyciem tego wina;
- e) określenie niewielkich ilości, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. a) punkt ii).

TYTUŁ VII

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 59

1. Przywóz do Wspólnoty każdego artykułu wymienionego w art. 100 ust. 2 lit. a) i b) będzie wymagał posiadania pozwolenia na przywóz. Przywóz do Wspólnoty innych produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 oraz wywóz ze Wspólnoty każdego z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 może wymagać posiadania pozwolenia na przywóz lub pozwolenia na wywóz.

2. Pozwolenia będą wydawane przez Państwo Członkowskie wszystkim, którzy wystąpili o takie pozwolenia niezależnie od miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub zamieszkania na obszarze Wspólnoty oraz bez uszczerbku dla środków podjętych celem zastosowania art. 62 i 63.

Pozwolenia będą ważne na obszarze całej Wspólnoty.

Wydanie pozwolenia będzie uwarunkowane wniesieniem zabezpieczenia gwarantującego, że produkty są przywożone lub wywożone w czasie okresu ważności pozwolenia; poza przypadkami siły wyższej, zabezpieczenie przepada w całości lub części, jeśli przywóz lub wywóz nie były przeprowadzone lub nie są częściowo prowadzone w okresie ważności pozwolenia.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 75 przyjęte zostanie, co następuje:

- a) lista produktów w odniesieniu do których wymagane jest posiadanie pozwolenia na przywóz lub wywóz;
- b) okres ważności pozwolenia oraz inne szczegółowe zasady odnoszące się do zastosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 60

1. Jeśli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, to stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej będą stosowane dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2.

2. Dla soku i moszczu gronowego objętych kodami CN 2009 60 i 2204 30, dla których stosowanie stawek Wspólnej Taryfy Celnej jest uzależnione od ceny przywózowej produktu, rzeczywista wysokość tej ceny będzie weryfikowana poprzez kontrolowanie każdej partii towaru lub poprzez zastosowanie jednolitej stawki obliczonej przez Komisję na podstawie notowań cen dla tych samych produktów w krajach pochodzenia tych produktów.

Jeśli zadeklarowana cena partii towaru będzie wyższa od jednolitej stawki przywózowej podwyższonej o margines przyjęty zgodnie z ust. 3, który nie może przekroczyć 10 % wartości jednolitej, należy wnieść zabezpieczenie równe wysokości należności przywózowej określonej na podstawie wartości jednolitej stawki przywózowej.

Jeśli w przypadku, o którym mowa w drugim punkcie, cena na deklaracji celnej przesyłki nie jest zadeklarowana, zastosowanie Wspólnej Taryfy Celnej będzie uzależnione od jednolitej stawki przywózowej lub od zastosowania w ramach warunków, które zostaną określone zgodnie z ust. 3 odnośnych przepisów celnych.

3. W przypadku, gdy odstępstwa, o których mowa w art. 44 ust. 15 są stosowane do produktów na przywożonych, importerzy wnoszą zabezpieczenie dla tych produktów określonym władzom celnym w momencie dopuszczenia tych produktów do swobodnego obrotu. Zabezpieczenie będzie równe kwocie, która zostanie określona. Zabezpieczenie zostanie zwrócone po przedstawieniu przez importera dowodu satysfakcjonującego władze celne Państwa Członkowskiego, w którym produkt został dopuszczony do swobodnego obrotu, że moszcz został przetworzony na sok winogronowy lub zostały wykorzystane w innych produktach, poza sektorem wina lub jeśli poddane fermentacji winiarskiej, zostały zaopatrzone w odpowiednie etykiety.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75. Przepisy te będą obejmowały w szczególności ustalenie kryteriów służących do określenia jaka metoda kontroli powinna być przyjęta i jakie czynniki mają być wzięte pod uwagę przy obliczaniu wartości jednolitej stawki przywózowej, poziomu zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 3 i przepisów regulujących zwolnienie zabezpieczenia.

Artykuł 61

1. Aby zapobiec lub przeciwdziałać niekorzystnym skutkom na rynku Wspólnoty, które mogą wystąpić w wyniku przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, przywóz jednego lub większej liczby tych produktów po stawce celnej określonej we Wspólnej Taryfie Celnej będzie przedmiotem zapłaty dodatkowej należności celnej przywózowej jeśli warunki określone w art. 5 Porozumienia w sprawie Rolnictwa zawartego zgodnie z art. 300 Traktatu w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, zostały spełnione, chyba że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, że przywóz wprowadzi zakłócenia na rynku Wspólnoty lub, gdy skutki byłyby nieproporcjonalne do planowanego celu.

2. Ceny minimalne poniżej których nałożone muszą być dodatkowe opłaty celne to ceny, które zostały przekazane przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu.

Ilości minimalne, które muszą być przekroczone, aby zostały nałożone dodatkowe opłaty celne będą określone w szczególności na podstawie przywozu wspólnotowego na przestrzeni trzech lat poprzedzających rok, w którym wystąpiły lub istnieje duże prawdopodobieństwo wystąpienia niekorzystnych skutków, o których mowa w ust. 1.

3. Ceny przywozowe, które zostaną wzięte pod uwagę przy nakładaniu dodatkowych opłat celnych, będą określone na podstawie cen przywozowych „cif” danego ładunku.

Ceny importu cif będą w tym celu weryfikowane na podstawie reprezentatywnych cen produktów, o których mowa, na rynku światowym lub na rynku przywozu wspólnotowego dla tego produktu.

4. Komisja przyjmie szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 75. Te szczegółowe zasady ustala, co następuje:

- a) produkty, dla których dodatkowe należności przywozowe będą stosowane zgodnie z art. 5 Porozumienia w Sprawie Rolnictwa;
- b) inne kryteria niezbędne do zastosowania ust. 1 zgodnie z art. 5 Porozumienia w Sprawie Rolnictwa.

Artykuł 62

1. Kontyngenty taryfowe dla produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z innego aktu Rady, zostaną otwarte i zarządzane przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi przepisami przyjętymi w ramach procedury określonej w art. 75.

2. Kontyngenty będą zarządzane poprzez stosowanie jednej z poniżej wymienionych metod lub połączenia tych metod:

- a) metoda oparta na kolejności chronologicznej, w jakiej podania były składane (zasada „kto pierwszy, ten lepszy”);
- b) metoda dystrybucji proporcjonalnej do ilości zgłoszonych przy składaniu podań (zasada „symultanicznego badania”);
- c) metoda oparta na wzięciu pod uwagę tradycyjnych struktur handlowych (zasada „tradycyjny importer/nowi przybysze”)

Przyjęte mogą być też inne stosowne metody. Wszystkie metody będą unikały dyskryminacji któregokolwiek z operatorów, których to dotyczy.

3. Przyjęta metoda zarządzania będzie tam, gdzie to stosowne, przykładła dużą wagę do wymogów popytu na rynku Wspólnoty oraz do potrzeby ochrony równowagi tego rynku, czerpiąc równocześnie wiedzę z metod, które były stosowane w przeszłości w odniesieniu do kontyngentów odpowiadających tym, o których mowa w ust. 1, metoda

będzie zastosowana bez uszczerbku dla praw wynikających z porozumień zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady, o których mowa w ust. 1 będą określały roczne kontyngenty, jeśli to konieczne, odpowiednio rozłożone na cały rok, określą też metody administracyjne jakie będą stosowane, a także, kiedy to stosowne, określą:

- a) gwarancje obejmujące charakter i pochodzenie danego produktu;
- b) uznanie dokumentu używanego do weryfikacji gwarancji, o których mowa w powyższym punkcie a);
- c) warunki, w ramach których wydawane są pozwolenia na przywóz oraz okres ważności tych pozwoleń.

Artykuł 63

1. W zakresie koniecznym do zagwarantowania wywozu:

- a) produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a), b) i c);
- b) cukrów objętych kodem CN 1701, glukozy oraz syropu glukozy objętych kodami CN 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 90 50, włączywszy te w formie produktów objętych kodami CN 1702 30 51 i 1702 30 59 dodane do produktów objętych kodami CN 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 i 2204 30 99,

na podstawie cen tych produktów w handlu międzynarodowym oraz w ramach ograniczeń wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, różnica pomiędzy tymi cenami i cenami Wspólnoty może być pokryta przez refundacje wywozowe.

2. Metoda służąca do podziału ilości produktów wywożonych, które podlegają refundacjom wywozowym będzie:

- a) najbardziej odpowiednią dla charakteru produktu i sytuacji panującej na rynku, o którym mowa, gwarantującą najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych środków, biorąc pod uwagę sprawność i strukturę wywozu Wspólnoty, a zarazem niestwarzającą sytuacji dyskryminacyjnej pomiędzy małymi i dużymi operatorami;
- b) jak najmniej skomplikowaną, w sensie działań administracyjnych, mającą na uwadze imperatyw zarządzania;

c) wykluczającą dyskryminację pomiędzy operatorami, których to dotyczy.

3. Refundacje wywozowe będą takie same we wszystkich krajach Wspólnoty. Refundacje wywozowe mogą się jednakże różnić stosownie do miejsca przeznaczenia, kiedy będzie tego wymagała sytuacja na międzynarodowym rynku lub ściśle określone wymogi określonych rynków.

Refundacje wywozowe, o których mowa w ust. 1 lit. a) zostaną określone zgodnie z procedurą ustaloną w art. 75. Refundacje będą określone w regularnych odstępach czasu.

Refundacje określone w regularnych odstępach czasu, kiedy okaże się to konieczne, mogą być, w okresach pomiędzy wyżej wspomnianymi regularnymi odstępami czasu, dostosowane przez Komisję na żądanie Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji.

Przepisy art. 64 odnoszące się do produktów, o których w nim mowa, będą zastosowane na zasadach uzupełniających.

4. Refundacje będą przyznawane tylko na podstawie złożonego podania oraz na podstawie stosownego pozwolenia na wywóz.

5. Refundacja wywozowa do produktów wymienionych w art. 1 będzie tą refundacją, która jest stosowana w dniu złożenia podania o pozwolenie, a w przypadku różnicowanej refundacji, tą mającą zastosowanie tego samego dnia:

- a) dla miejsca przeznaczenia wskazanego na pozwoleniu lub, jeśli to stosowne,
- b) dla rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeśli jest inne od tego wskazanego na pozwoleniu. W takim przypadku zastosowana kwota refundacji nie może przewyższyć kwoty stosowanej dla miejsca przeznaczenia wskazanego na pozwoleniu.

Stosowne środki mogą być podjęte, których celem będzie wykluczenie nadużywania elastycznych zasad określonych w niniejszym ustępie.

6. Od ust. 4 i 5 można odstąpić zgodnie z procedurą określoną w art. 75, w przypadku produktów wymienionych w art. 1, dla których refundacje wywozowe są wypłacane w ramach refundacji za pomoc humanitarną.

7. Zgodność z ograniczeniami dotyczącymi ilości wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu będzie gwarantowana na podstawie świadectw wywozowych wydanych dla okresu referencyjnego określonego dla nich i ma zastosowanie do produktów, których to dotyczy.

Co do zgodności ze zobowiązaniami wynikającymi z porozumień zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, zakończenie okresu referencyjnego nie będzie miało wpływu na okres ważności pozwolenia na wywóz.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, włączwszy przepisy dotyczące redystrybucji nieprzydzielonych lub niewykorzystanych ilości wywozowych, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Artykuł 64

1. Niniejszy artykuł będzie stosował się do refundacji wywozowych, o których mowa w art. 63 ust. 1.

2. Kwota refundacji wywozowej dla produktów, o których mowa w art. 63 ust. 1:

- a) w przypadku cukru surowego i cukru białego: kwota refundacji wywozowych tych produktów nieprzerobionych będzie taka, jak określono zgodnie z art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r., dotyczącego wspólnej organizacji rynku sektora cukru ⁽¹⁾ z przepisami przyjętymi celem jego zastosowania;
- b) w przypadku glukozy i syropu glukozy: kwota refundacji wywozowych tych produktów nieprzerobionych będzie taka, jak określono dla każdego z tych produktów zgodnie z art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r., dotyczącego wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽²⁾ z przepisami przyjętymi celem jego zastosowania.

Aby mogły zakwalifikować się do refundacji wywozowej, przetworzonym produktom muszą towarzyszyć w eksporcie deklaracje zgłaszającego, wskazujące ilość cukru surowego, cukru białego, glukozy i syropu glukozy użytych do wyrobu tych produktów.

Dokładność deklaracji będzie przedmiotem kontroli przeprowadzanej przez kompetentne władze Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy.

3. Przy określaniu kwoty refundacji będzie brane pod uwagę, co następuje:

- a) istniejąca sytuacja i prawdopodobne trendy w odniesieniu do:
 - i) cen i dostępności na rynku Wspólnoty produktów wymienionych w art. 63 ust. 1;
 - ii) ceny tych produktów na rynku światowym;
- b) najbardziej korzystne ceny sprzedaży i transportu z rynków Wspólnoty do portów lub innych punktów wywozu Wspólnoty, a także koszty transportu do kraju przeznaczenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 1148/98, (Dz.U. L 159 z 3.6.1998, str. 38).

- c) cele wspólnej organizacji rynku wina, których zadaniem jest zagwarantowanie równowagi na rynkach i naturalnego rozwoju w odniesieniu do cen i handlu;
- d) ograniczenia wypływające z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu;
- e) konieczność uniknięcia zakłóceń na rynku Wspólnoty;
- f) ekonomiczny aspekt proponowanego wywozu.

4. Ceny rynkowe Wspólnoty, o których mowa w art. 63 ust. 1, będą określone w oparciu o najbardziej korzystne cen wywozu.

Przy określaniu cen w handlu międzynarodowym pod uwagę będzie brane, co następuje:

- a) ceny zarejestrowane na rynkach państw trzecich;
- b) najbardziej korzystne ceny w państwach trzecich, które są krajami przeznaczenia dla przywozu z państw trzecich;
- c) ceny producenta zarejestrowane w eksportujących państwach trzecich, przy wzięciu pod uwagę, tam, gdzie to stosowne, subsydiów przyznawanych przez te kraje;
- d) oferowane ceny franko-granica na granicach Wspólnoty.

5. Nie naruszając trzeciego punktu art. 63 ust. 3 odstępu czasu, w których będzie określana lista produktów, dla których refundacja wywozowa zostanie przyznana oraz kwota tego refundacji zostaną określone zgodnie z procedurą ustaloną w art. 75.

6. Refundacja wywozowa będzie wypłacana po przedstawieniu dowodu świadczącego o tym, że produkty:

- a) pochodzą z Państw Członkowskich Wspólnoty;
- b) były wywożone z państw Wspólnoty; oraz
- c) w przypadku zróżnicowanej refundacji wywozowej, że produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego na pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego refundacja wywozowa została określona bez uszczerbku dla przepisów art. 63 ust. 5 lit. b). Jednakże od tej reguły mogą być robione pewne wyjątki, zgodnie z procedurą określoną w art. 75 przy założeniu, że warunki oferujące równoważne gwarancje zostały określone.

Przyjęte mogą być dodatkowe przepisy zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

7. Nie naruszając przepisów ust. 6 lit. a), przy braku uchylenia przyznanego zgodnie z procedurą określoną w art. 75, refundacja wywozowa nie zostanie przyznana dla produktów na przywożonych z państw trzecich, a następnie wywożonych ponownie do państw trzecich.

Artykuł 65

1. W zakresie koniecznym do zagwarantowania należytego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku wina Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji może, w szczególnych przypadkach, wydać zakaz stosowania w całości lub w części ustaleń uszlachetniania czynnego odnośnie produktów wymienionych w art. 1.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, jeśli ze szczególną pilnością wystąpi sytuacja, o której mowa w tym ust. 1, jeśli wystąpią na rynku Wspólnoty zakłócenia lub jeśli istnieje duże prawdopodobieństwo wystąpienia tych zakłóceń spowodowanych ustaleniami uszlachetniania biernego lub czynnego, Komisja na żądanie Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmie decyzję o podjęciu koniecznych środków; Rada i Państwa Członkowskie zostaną powiadomione o tych środkach, które zostaną zastosowane bezzwłocznie i których okres ważności nie będzie przekraczał okresu sześciu miesięcy. Jeśli do Komisji wpłynie żądanie Państwa Członkowskiego, Komisja podejmie decyzję, odnoszącą się do tego żądania, w ciągu jednego tygodnia od daty otrzymania tego żądania.

3. Decyzja Komisji może być przedstawiona Radzie przez Państwo Członkowskie w ciągu jednego tygodnia następującego po dniu otrzymania przez nie zawiadomienia. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może potwierdzić, wprowadzić zmiany lub uchylić decyzję Komisji. Jeśli w ciągu trzech miesięcy Rada nie podejmie decyzji, decyzję Komisji uważa się za uchyloną.

Artykuł 66

1. Ogólne zasady odnoszące się do interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz szczególnych przepisów odnoszących się do jej zastosowania stosują się do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura celna wynikająca z zastosowania niniejszego rozporządzenia zostanie włączona do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z wyjątkiem, gdy określono inaczej dla niniejszego rozporządzenia lub zgodnie z jego przepisem, zakazuje się, co następuje:

- a) pobierania jakiegokolwiek opłaty o skutku równoważnym do opłaty celnej;

b) stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub działań mających o skutku równoważnym.

Artykuł 67

1. Zakazany będzie przywóz produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, do których został dodany alkohol, za wyjątkiem tych produktów będących ekwiwalentem produktów pochodzących ze Wspólnoty, w odniesieniu do których takie domieszki są dozwolone.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności te, odnoszące się do ustalenia ekwiwalentów produktów, a także odstępstwa od ust. 1 przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Artykuł 68

1. Produkty, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) i b) mogą być przywożone tylko wtedy, gdy następujące warunki są spełnione:

a) w odniesieniu do wszystkich produktów:

i) jeśli są zgodne z przepisami zarządzającymi produkcją, sprzedażą oraz tam, gdzie to stosowne, dostarczeniem do bezpośredniego spożycia przez ludzi w państwach trzecich, z których te produkty pochodzą; oraz jeśli zostanie przedstawiony dowód zgodności z tym warunkiem mający formę świadectwa wydanego przez kompetentny organ (włączywszy listę, która zostanie określona) trzeciego kraju, z którego ten produkt pochodzi;

ii) kiedy są przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, jeśli towarzyszy im sprawozdanie analiz przygotowany przez organ lub departament powołany do tego celu przez państwo trzecie, z którego ten produkt pochodzi;

b) W odniesieniu do win przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi, innych, niż wina likierowe i wina musujące:

i) jeśli mają rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie jest mniejsze niż 9 % a całkowite stężenie alkoholu przez objętość nie przekracza 15 % vol.;

ii) jeśli całkowita zawartość kwaśności wyrażonej jako kwas winowy jest nie mniejsza, niż 3,5 lub 46,6 miliekwiwalentów na jeden litr.

2. W ramach procedury określonej w art. 75 mogą zostać stworzone przepisy dotyczące:

a) definicji charakterystyk, które wina likierowe i wina musujące powinny posiadać oraz odstępstw od przepisów ust. 1 lit. b);

b) obywatela się bez świadectw i raportów analiz określonych w ust. 1 lit. a) w przypadku określonych produktów, o których mowa w ust. 1, które są przewożone w ograniczonych ilościach i w niewielkich pojemnikach;

c) odstępowania od całego lub części wymogu odnoszącego się do szczegółowych danych zawartych w świadectwie lub raporcie analiz określonego w ust. 1 lit. a), w przypadku niektórych win, którym towarzyszy świadectwo przeznaczenia lub świadectwo pochodzenia.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Artykuł 69

1. Jeśli z powodu przywozu lub wywozu, rynek Wspólnoty jednego lub większej liczby produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 jest zagrożony lub jeśli prawdopodobne jest wystąpienie na tym rynku poważnych zakłóceń, które mogą narazić na niebezpieczeństwo osiągnięcie celów określonych w art. 33 Traktatu, odpowiednie środki mogą być stosowane w handlu z państwami trzecimi do czasu, gdy zakłócenia miną.

W trakcie ustalania, czy sytuacja usprawiedliwia stosowanie takich działań, musi być wzięte pod uwagę, co następuje:

a) ilości, w odniesieniu do których pozwolenia na przywóz zostały wydane lub podania na pozwolenia zostały złożone oraz sytuacja rynku Wspólnoty w odniesieniu do sektora wina;

b) tam, gdzie to stosowne, skala interwencji.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, przyjmie ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i określi przypadki, w których oraz ograniczenia w ramach których, Państwa Członkowskie mogą przedsięwziąć wewnętrzne środki ochronne.

2. Jeśli powstanie sytuacja, o której mowa w ust. 1, Komisja na żądanie Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmie decyzję dotyczącą koniecznych do podjęcia środków; Państwa Członkowskie zostaną powiadomione o tych środkach. Środki będą miały natychmiastowe zastosowanie. Jeśli do Komisji wpłynie żądanie Państwa Członkowskiego, to Komisja podejmie decyzję dotyczącą tego życzenia w ciągu trzech dni roboczych od dnia jego wpłynięcia.

3. Środki podjęte przez Komisję, mogą być przekazane Radzie przez Państwo Członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia notyfikacji. Rada zbiera się bezzwłocznie. Rada może, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, wprowadzić zmiany lub uchylić środki, o których mowa.

4. Niniejszy artykuł stosuje się biorąc pod uwagę zobowiązania wynikające z międzynarodowych porozumień zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ VIII

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 70*

1. Produkty objęte niniejszym rozporządzeniem mogą być wprowadzone do obrotu na terytorium Wspólnoty tylko jeśli towarzyszą im dokumenty, które zostały poddane kontroli urzędowej.

2. Osoby fizyczne, osoby prawne lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się te produkty w związku z wykonywanym przez nie zawodem, w szczególności, producenci, osoby zajmujące się butelkowaniem i przetwarzaniem produktów, o których mowa, a także handlowcy, którzy zostaną określani, będą zobowiązani do prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu tych produktów.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności, charakter i forma dokumentów, o których mowa w ust. 1 oraz odstępstwa od niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Artykuł 71

1. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami objętymi niniejszym rozporządzeniem.

2. Rozdział II, tytułu II nie będzie hamował przyznawania krajowej pomocy przeznaczonej do osiągnięcia celów podobnych do celów tego rozdziału. Niemniej jednak, ust. 1 będzie miał zastosowanie do tej pomocy.

Artykuł 72

1. Państwa Członkowskie powołają jeden lub więcej organów, które będą odpowiedzialne za zagwarantowanie zgodności przepisów Wspólnoty odnoszących się do sektora wina. Państwa Członkowskie określą także laboratoria, które będą upoważnione do prowadzenia urzędowych analiz w sektorze wina.

2. Państwa Członkowskie poinformują Komisję o nazwach i adresach tych organów i laboratoriów. Komisja przekaże tę informację innym Państwom Członkowskim.

3. Komisja powoła do życia organ, w którego skład wejdą określone urzędnicy, których zadaniem będzie współpraca z kompetentnymi władzami Państw Członkowskich w zakresie wyrывkowo prowadzonych kontroli, których celem będzie zagwarantowanie jednolitego zastosowania przepisów sektora wina.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, zawierać przepisy:

- a) gwarantujące jednolite stosowanie przepisów Wspólnoty odnoszących się do sektora wina, a w szczególności do kontroli;
- b) regulujące stosunki między wyznaczonymi organami;
- c) regulujące określonymi procedurami finansowymi, których celem będzie usprawnienie kontroli;
- d) regulujące sankcjami administracyjnymi; oraz
- e) regulujące upoważnieniami i zobowiązaniami powołanych inspektorów.

Artykuł 73

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie nawzajem informację konieczną do wykonania niniejszego rozporządzenia. Szczegółowe zasady regulujące przekazywanie informacji, w tym sposób i format informacji, która ma być przekazana, terminy przekazania informacji, a także rozpowszechnianie zebranej informacji, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 75 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 74

Niniejszym ustanawia się Komitet Zarządzający ds. Wina (dalej zwany „Komitetem”), w którego skład wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Artykuł 75

1. W przypadku, gdy procedura określona w niniejszym artykule ma być stosowana, przewodniczący przedstawi sprawę Komitetowi, z własnej inicjatywy lub na żądanie przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które mają być podjęte. Komitet wyda swoją opinię o projekcie w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. W przypadku decyzji, które Rada podejmuje na wniosek Komisji, opinię wydaje się większością głosów określoną w art. 205 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich zasiadających w Komitecie ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje środki, które stosuje się bezzwłocznie. Jednakże, jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, zostaną one przedstawione przez Komisję Radzie. W takim wypadku, Komisja może odroczyć zastosowanie środków przyjętych przez nią jednakże nie na dłużej niż na jeden miesiąc licząc od daty tej informacji.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może podjąć odmienną decyzję w terminie określonym w ust. 2.

Artykuł 76

Komitet może zbadać każdą inną sprawę przedstawioną przez swojego przewodniczącego z jego własnej inicjatywy lub na żądanie przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 77

1. Niniejsze rozporządzenie będzie stosowane w taki sposób, który pozwoli na wzięcie pod uwagę celów określonych w art. 33 i 131 Traktatu.

2. Niniejsze rozporządzenie będzie stosowane przy równoczesnym wzięciu pod uwagę zobowiązań wynikających z porozumień międzynarodowych zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 78

1. Rozporządzenie (WE) nr 1258/1999 oraz przepisy przyjęte w celu jego wykonania stosuje się do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.

2. Premia, o której mowa w rozdziale II, tytułu II, wsparcie, o którym mowa w rozdziale III tego tytułu, pomoc, o której mowa w rozdziale I, tytułu III, skup oraz środki pomocowe, o których mowa w rozdziale II, tego tytułu oraz refundacje, o których mowa w tytule VII będą traktowane jako działania interwencyjne, którego celem jest ustabilizowanie rynków rolnych w znaczeniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

3. Nie naruszając bardziej rygorystycznych przepisów, pomoc Wspólnoty, która może być przyznana w ramach tytułu II oraz refundacje, które mogą być przyznane w ramach tytułu

VII, mogą być przyznane tylko w odniesieniu do produktów produkowanych na obszarze Wspólnoty z winogron zebranych na obszarze Wspólnoty.

Artykuł 79

Celem zapobieżenia nadwyżkom wina stołowego i win, z których można wyprodukować wino stołowe, Państwa Członkowskie mogą określić limit plonów wyrażony jako ilość hektolitrow na jeden hektar, przekroczenie którego spowoduje stracenie przez producenta prawa do korzystania z przywilejów w ramach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 80

Zgodnie z procedurą określoną w art. 75 przyjęte zostaną następujące środki:

- a) ułatwiające przejście od porozumień przewidzianych przez rozporządzenia, o których mowa w art. 81 oraz tych, przyjętych przez niniejsze rozporządzenie;
- b) tam, gdzie zajdzie taka potrzeba, rozwiązanie praktycznych problemów. Środki te, jeśli uzasadnione, mogą umniejszać niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 81

Rozporządzenia (EWG) nr 346/79, (EWG) nr 351/79, (EWG) nr 460/79, (EWG) 1873/84, (EWG) nr 895/85, (EWG) nr 822/87, (EWG) nr 823/87, (EWG) nr 1442/88, (EWG) nr 3877/88, (EWG) nr 4252/88, (EWG) nr 2046/89, (EWG) nr 2048/89, (EWG) nr 2389/89, (EWG) nr 2390/89, (EWG) nr 2391/89, (EWG) nr 2392/89, (EWG) nr 3677/89, (EWG) nr 3895/91, (EWG) nr 2332/92 i (EWG) nr 2333/92 są niniejszym uchylone.

Artykuł 82

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady

K-H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE PRODUKTÓW

Następujące definicje będą stosowane do:

- produktów wyprodukowanych na obszarze Wspólnoty z winogron zebranych na obszarze Wspólnoty włączywszy wina, o których mowa w 6 akapicie ust. 15, oraz
- produktów innych niż te, o których mowa w ust. 3, 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 24 jeśli:
 - pochodzą one z państw trzecich, lub
 - są produkowane na obszarze Wspólnoty z winogron zebranych poza obszarem Wspólnoty tak długo, jak wyrób tych produktów jest dozwolony w ramach niniejszego rozporządzenia.

Definicje produktów wina, których ten załącznik nie dotyczy, przyjmuje się jako konieczne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, przy zastosowaniu procedury określonej w art. 75.

1. „Świeże winogrona” są to owoce winorośli używane do produkcji wina, dojrzałe lub częściowo osuszone (*raisined*), które mogą być rozgniatane lub tłoczone przy użyciu zwykłych metod stosowanych w produkcji wina i które mogą spontanicznie wywoływać fermentację alkoholu.
2. „Moszcz gronowy” jest to produkt w stanie ciekłym otrzymany ze świeżych winogron, wyprodukowany w sposób naturalny lub przy zastosowaniu procesu fizycznego. W moszczu gronowym dozwolone jest nie większe niż 1 % vol. rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość.
3. „Moszcz gronowy w fermentacji”: jest to produkt otrzymywany na drodze fermentacji moszczu gronowego o rzeczywistym stężeniu alkoholu przez objętość większym niż 1 % lecz mniejszym niż trzy piąte jego całkowitego stężenia alkoholu przez objętość; jednakże niektóre wina gatunkowe psr mające rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość mniejsze niż trzy piąte ich całkowitego stężenia alkoholu przez objętość lecz nie mniejsze niż 4,5 % vol. nie są traktowane jak moszcz gronowy w fermentacji.
4. „Moszcz gronowy w fermentacji otrzymany z częściowo osuszonych winogron (*raisined grapes*)” jest to produkt otrzymywany w drodze częściowej fermentacji moszczu gronowego otrzymanego z częściowo osuszonych winogron (*raisined grapes*), w którym całkowita zawartość cukru przed fermentacją wynosiła co najmniej 272 gramy na jeden litr oraz którego naturalne i rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie może być mniejsze niż 8 % vol. Jednakże niektóre wina spełniające te wymogi nie są traktowane jako moszcz gronowy w fermentacji ekstrahowany z częściowo osuszonych winogron (*raisined grapes*).
5. „Świeży moszcz gronowy z fermentacją zahamowaną poprzez dodanie alkoholu” jest to produkt, który:
 - ma rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 12 % vol., lecz mniejsze niż 15 % vol. oraz
 - został wyprodukowany wyłącznie z odmian winorośli, o których mowa w art. 42 ust. 5 i jest otrzymywany przez dodanie do niesfermentowanego moszczu gronowego mającego naturalne stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 8,5 %:
 - albo neutralnego alkoholu pochodzenia winnego włączywszy alkohol otrzymany z destylacji suszonych winogron, posiadającego rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 95 % vol.,
 - lub niereaktyfikowanego produktu pozyskanego z destylacji wina i mającego rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 52 % vol. i nie większe niż 80 % vol.
6. „Zagęszczony moszcz gronowy” jest to niekarmelizowany moszcz gronowy, który jest:
 - pozyskany w drodze częściowej dehydracji moszczu gronowego wykonanej przy zastosowaniu dozwolonej metody (inne niż nagrzewanie bezpośrednie) prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie nakazana, w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 50,9 %;
 - otrzymany wyłącznie z odmian winorośli, o których mowa w art. 42 ust. 5;
 - otrzymany z moszczu gronowego posiadającego co najmniej minimalne naturalne stężenie alkoholu przez objętość określone dla strefy uprawy winorośli, w której winogrona zostały zebrane.W zagęszczonym moszczu gronowym dozwolone rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie może być większe niż 1 % vol.

7. „Rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy” jest to produkt w postaci niekarmelizowanej cieczy, który:
- jest otrzymany w drodze częściowej dehydracji moszczu gronowego prowadzonej przy użyciu jednej z dozwolonych metod innej, niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie nakazana, w temperaturze 20°C nie jest niższa niż 61,7 %;
 - był poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania wszystkich składników innych niż cukier;
 - posiada następujące charakterystyki:
 - pH nie wyższy niż 5 przy 25° w skali Brix,
 - gęstość optyczną na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nie większą niż 0,100 w moszczu gronowym zagęszczonym w 25° w skali Brix,
 - zawartość sacharozy niewykrywalną przez metodę analizy, która zostanie określona,
 - indeks Folin-Ciocalteu nie wyższy niż 6,00 przy 25° w skali Brix,
 - dającą się miareczkować kwasowość nie wyższą niż 15 miliekwiwaleńców na kilogram wszystkich cukrów,
 - zawartość dwutlenku siarki nie przekracza 25 miligramów na kilogram wszystkich cukrów,
 - całkowita zawartość kationów nie jest wyższa niż 8 miliekwiwaleńców na kilogram wszystkich cukrów,
 - przewodność właściwa w 25° w skali Brix nieprzekraczająca 120 mikro-Siemens/cm,
 - zawartość hydroksymetylofurfurylu nieprzekraczająca 25 miligramów wszystkich cukrów,
 - zawiera mesoinositol,
 - jest otrzymywany wyłącznie z odmian winorośli, o których mowa w art. 42 ust. 5,
 - jest otrzymywany z moszczu gronowego posiadającego co najmniej minimalne stężenie alkoholu przez objętość określone dla strefy uprawy winorośli, na której winogrona zostały zebrane.
- W rektyfikowanym zagęszczonym moszczu gronowym dozwolone rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie może być większe niż 1 % vol.
8. „Sok z winogron”: jest to niesfermentowany, lecz podlegający fermentacji produkt ciekły uzyskany na drodze stosownej obróbki, nadający się do spożycia w tym stanie; może być otrzymany:
- a) ze świeżych winogron lub moszczu gronowego; oraz
 - b) w drodze regeneracji:
 - zagęszczonego moszczu gronowego, lub
 - zagęszczonego soku z winogron.
- W soku z winogron dozwolone jest nie większe niż 1 % vol. rzeczywiste stężenie alkoholu na objętość.
9. „Zagęszczony sok z winogron” jest to niekarmelizowany sok z winogron otrzymany w drodze częściowej dehydracji soku z winogron przy użyciu dozwolonej metody (innej niż nagrzewanie bezpośrednie) stosowanej w taki w sposób, aby liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z tą metodą, która zostanie określona, w temperaturze 20 °C nie była niższa niż 50,9 %.
- W zagęszczonym soku z winogron dozwolone jest nie większe niż 1 % vol. rzeczywiste stężenie alkoholu na objętość.
10. „Wino”: jest to produkt wyłącznie otrzymywany w drodze częściowej lub całkowitej fermentacji alkoholu ze świeżych winogron (miażdżonych lub nie) lub z moszczu gronowego.
11. „Nowe wino w fermentacji” jest to wino, w którym fermentacja alkoholu nie została jeszcze zakończona i które nie jest jeszcze odseparowane od własnego osadu.

12. „Wino nadające się do produkcji wina stołowego” jest to wino, które:
- jest otrzymywane wyłącznie z odmian winorośli, o których mowa w art. 42 ust. 5;
 - jest produkowane na obszarze Wspólnoty;
 - zawiera co najmniej minimalne stężenie alkoholu przez objętość określone dla strefy uprawy winorośli, w której zostało wyprodukowane.
13. „Wino stołowe” jest to wino inne niż wino gatunkowe psr, które:
- jest otrzymywane wyłącznie z odmian winorośli, o których mowa w art. 42 ust. 5;
 - jest produkowane na obszarze Wspólnoty;
 - posiada, przy zastosowaniu lub nie procesów określonych w punkcie D, załącznik V, stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 8,5 %, przy założeniu, że to wino było wyprodukowane wyłącznie z winogron zebranych w strefach uprawy winorośli A i B lub posiada stężenie alkoholu nie mniejsze niż 9 % vol. jeśli to wino było wyprodukowane z winogron zebranych w innych strefach uprawy winorośli, a całkowite stężenie alkoholu przez objętość nie większe niż 15 % vol.;
 - przedmiot uchyleń, które mogą być przyjęte, ma całkowitą zawartość kwasowości wyrażonej jako kwas winowy nie mniejszą niż 3,5 gramów na jeden litr lub 46,6 miliekwivalentów na jeden litr.

Jednakże w przypadku win pochodzących z niektórych obszarów uprawy winorośli, które zostaną określone, które były wyprodukowane bez zastosowania środków wzbogacających, górny limit całkowitego stężenia alkoholu przez objętość może być podniesiony do 20 % vol.

Wino stołowe „Retsina” jest to wino stołowe produkowane wyłącznie na obszarze geograficznym Grecji przy użyciu moszczu gronowego poddanego obróbce przy stosowaniu której użyto żywicy z sosny Aleppo. W Grecji, w ramach warunków określonych w stosownych przepisach, stosowanie żywicy sosny Aleppo jest dozwolone wyłącznie do wyrobu wina stołowego typu „retsina”.

14. „Wino likierowe” jest to produkt:
- A. posiadający:
- rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 15 % vol. i nie większe niż 22 % vol.;
 - całkowite stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 17,5 % vol. Wyjątek stanowią niektóre wina likierowe gatunkowe produkowane w określonych regionach (gatunkowe wina likierowe psr) znajdujące się na liście, która zostanie sporządzona;
- B. otrzymany:
- a) z:
- moszczu gronowego w fermentacji; lub
 - wina; lub
 - połączenia powyżej wymienionych produktów; lub
 - w przypadku niektórych gatunkowych win likierowych psr, które zostaną określone, moszczu gronowego lub jego mieszanki z winem,
- przy spełnieniu wymogu, że wszystkie te produkty w przypadku win likierowych oraz gatunkowych win likierowych psr:
- są otrzymane z odmian winorośli, które zostaną wyselekcjonowane z odmian wymienionych w art. 42 ust. 5; oraz
 - z wyjątkiem niektórych win gatunkowych psr znajdujących się na liście, która zostanie sporządzona, posiadają początkowe stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 12 %;
- b) oraz przez dodanie:
- i) indywidualnie lub w połączeniu:
- alkoholu neutralnego pochodzenia winnego włączywszy alkohol wyprodukowany w drodze destylacji suchonych winogron mających rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 96 % vol.;

- wina lub destylatu suszonych winogron mających rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 52 % vol. i nie większe niż 86 % vol.;
 - ii) w połączeniu z jednym lub większą liczbą następujących produktów:
 - zagęszczonym moszczem gronowym;
 - w połączeniu jednego z produktów, o których mowa w punkcie i) z moszczem gronowym, o którym mowa w pierwszym i czwartym akapicie punktu a);
 - iii) dla niektórych gatunkowych win likierowych psr znajdujących się na liście, która zostanie przygotowana:
 - albo indywidualnie, albo w połączeniu jednym z produktów wymienionych w punkcie i);
 - lub w połączeniu z jednym lub większą liczbą następujących produktów:
 - alkoholem winnym lub alkoholem z suszonych winogron o rzeczywistym stężeniu alkoholu przez objętość nie mniejszym niż 95 % vol. i nie większym niż 96 % vol.;
 - spirytusem destylowanym z wina lub z wytlóków gronowych o rzeczywistym stężeniu alkoholu przez objętość nie mniejszym niż 52 % vol. i nie większym niż 86 % vol.;
 - spirytusem destylowanym z suszonych winogron o rzeczywistym stężeniu alkoholu przez objętość nie mniejszym niż 52 % vol. i mniejszym niż 94,5 % vol.;
 - w połączeniu z jednym lub większą liczbą następujących produktów:
 - częściowo sfermentowanym moszczem gronowym otrzymanym z suszonych winogron;
 - zagęszczonym moszczem gronowym otrzymanym przez zastosowanie nagrzania bezpośredniego zgodnego, za wyjątkiem tej operacji, z definicją koncentratu moszczu gronowego;
 - koncentratem moszczu gronowego;
 - w połączeniu jednego lub większej ilości produktów wymienionych w drugim akapicie z moszczem gronowym, o którym mowa w pierwszym i czwartym akapicie punktu a).
15. „Wina musujące”: pominąwszy derogację określoną w art. 44 ust. 3, jest to produkt otrzymany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholu:
- świeżych winogron;
 - moszczu gronowego;
 - wina,
- nadającego się do produkcji wina stołowego;
- wina stołowego;
 - wina gatunkowego psr;
 - na przywożonych win z listy, która zostanie sporządzona, pochodzących z odmian winorośli i stref uprawy winorośli posiadających cechy charakterystyczne, dzięki którym można odróżnić je od win pochodzących ze Wspólnoty,
- które przy otwarciu zbiornika wydzielają dwutlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji i które mają nadciśnienie (spowodowane obecnością dwutlenku węgla w roztworze) nie mniejsze niż 3 bary, gdy przechowywane są w zamkniętym zbiorniku w temperaturze 20 °C.
16. „Gazowane wina musujące” to produkt, który:
- jest wyprodukowany z wina stołowego;
 - wydziela, przy otwarciu zbiornika dwutlenek węgla powstały wyłącznie lub częściowo w wyniku dodania do tego wina tego gazu; i
 - który ma nadciśnienie (spowodowane obecnością dwutlenku węgla w roztworze) nie mniejsze niż 3 bary, gdy znajdowało się w zamkniętym zbiorniku w temperaturze 20 °C.

17. „Wina półmusujące” jest to produkt, który:
- jest otrzymany z wina stołowego, wina gatunkowego psr lub z produktów nadających się do produkcji wina stołowego lub wina gatunkowego psr zakładając, że wino to lub produkty mają całkowite stężenie alkoholu nie mniejsze niż 9 % vol.;
 - ma rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 7 % vol.;
 - posiada nadciśnienie (spowodowane obecnością endogennego dwutlenku węgla w roztworze) nie mniejsze niż 1 bar i nie większe niż 2,5 bara gdy jest przechowywane w temperaturze 20 °C w zamkniętym zbiorniku;
 - znajduje się w zbiornikach sześćdziesięcilitrowych lub mniejszych.
18. „Gazowane wino półmusujące” to produkt, który:
- jest otrzymany z wina stołowego, wina gatunkowego psr lub z produktów nadających się do produkcji wina stołowego lub wina gatunkowego psr;
 - posiada rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 7 % vol. i całkowite stężenie alkoholu nie mniejsze niż 9 % vol.;
 - posiada nadciśnienie nie mniejsze niż 1 bar i nie większe niż 2,5 bara, gdy jest przechowywane w temperaturze 20° C w zamkniętym zbiorniku, które jest wywołane obecnością w roztworze dodanego w całości lub częściowo dwutlenku węgla;
 - znajduje się w zbiornikach sześćdziesięcilitrowych lub mniejszych.
19. „Ocet winny” jest to ocet, który:
- jest wyprodukowany wyłącznie w drodze kwaśnej fermentacji wina; i
 - posiada całkowitą kwasność nie mniejszą niż 60 gramów na jeden litr, określoną jako kwas octowy.
20. „Osad drożdżowy winiarski” jest to pozostałość zbierająca się w naczyniach zawierających wino po fermentacji podczas składowania lub po przebyciu dozwolonej obróbki oraz pozostałość powstała w wyniku filtrowania lub odwirowywania tego produktu.
- Za osad drożdżowy winiarski uważa się także, co następuje:
- pozostałość zbierającą się w naczyniach zawierających moszcz gronowy podczas jego składowania lub po przebyciu dozwolonej obróbce;
 - pozostałość otrzymaną w wyniku filtrowania lub odwirowywania tego produktu.
21. „Wytłoki gronowe” są to pozostałości powstałe w wyniku tłoczenia świeżych winogron sfermentowane lub nie.
22. *Piquette*: jest to produkt otrzymany:
- w wyniku fermentacji niepoddanych obróbce wytłoków gronowych tłoczonych w wodzie lub
 - poprzez ługowanie w wodzie sfermentowanych wytłoków gronowych.
23. „Wino wzmocnione do destylacji”: jest to produkt, który:
- posiada rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 18 % vol. i nie większe niż 24 % vol.;
 - jest otrzymywany wyłącznie przez dodanie do wina niezawierającego resztkowego cukru nierекtyfikowanego produktu otrzymanego w wyniku destylacji wina i mający maksymalnie 86 % vol. rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość; oraz
 - posiadający kwasowość lotną 1,5 grama w jednym litrze, określoną jako kwas octowy.

24. „Wino z przejrzalnych winogron” jest to produkt:

- produkowany na terytorium Wspólnoty bez stosowania środków wzbogacających, z winogron zebranych na obszarze Wspólnoty, pochodzących z odmian winorośli określonych w art. 42 ust. 5 i który ma znaleźć się na liście, która zostanie sporządzona.
- posiada naturalne stężenie alkoholu większe niż 15 % vol.;
- posiada całkowite stężenie alkoholu nie mniejsze niż 16 % vol. i rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 12 % vol.; oraz

Państwa Członkowskie mogą ustalić okres dojrzewania dla tego produktu.

ZAŁĄCZNIK II

STĘŻENIE ALKOHOLU

1. „Rzeczywiste stężenie alkoholu na objętość” oznacza liczbę objętości czystego alkoholu zawartego w temperaturze 20 °C w 100 objętościach produktu w tej temperaturze.
 2. „Potencjalne stężenie alkoholu” na objętość oznacza liczbę objętości czystego alkoholu w temperaturze 20 °C, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 objętościach produktu w tej temperaturze.
 3. „Całkowite stężenie alkoholu przez objętość” oznacza sumę rzeczywistego i potencjalnego stężenia alkoholu.
 4. „Naturalne stężenie alkoholu przez objętość” oznacza całkowite stężenie alkoholu na objętość produktu przed jego wzbogaceniem.
 5. „Rzeczywiste stężenie alkoholu na masę” oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu jaka jest zawarta w 100 kilogramach danego produktu.
 6. „Potencjalne stężenie alkoholu na masę” oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji z cukrów zawartych w 100 kilogramach danego produktu.
 7. „Całkowite stężenie alkoholu na masę” oznacza sumę rzeczywistego i potencjalnego stężenia alkoholu.
-

ZAŁĄCZNIK III

STREFY UPRAWY WINOROŚLI

1. Do strefy A uprawy winorośli zalicza się następujące obszary:
 - a) na terytorium Niemiec: obszary, na których znajdują się uprawy winorośli inne niż te, objęte strefą B uprawy winorośli;
 - b) na terytorium Luksemburgu: obszary, na których znajdują się uprawy winorośli;
 - c) na terytorium Belgii, Holandii, Danii, Irlandii, Szwecji i Wielkiej Brytanii: wszystkie obszary położone na terytoriach tych państw, na których znajdują się uprawy winorośli.
2. Do strefy B uprawy winorośli zalicza się następujące obszary:
 - a) na terytorium Niemiec: obszary położone w regionie Baden, na których znajdują się uprawy winorośli;
 - b) na terytorium Francji: obszary, na których znajdują się uprawy winorośli, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku oraz te znajdujące się na terytoriach następujących departamentów:
 - w Alzacji: Bas-Rhin, Haut-Rhin;
 - w Lotaryngii: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges;
 - w Szampanii: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne;
 - w Jurze: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saone;
 - w Sabaudii: Savoie, Haute-Savoie, Isere (Commune de Chapareillan);
 - w Val de Loire: Cher, Deux-Sevres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée oraz obszary, na których znajdują się uprawy winorośli w okręgu Cosne-sur-Loire departamentu Nièvre;
 - c) na terytorium Austrii: wszystkie obszary, na których znajdują się uprawy winorośli.
3. Do strefy C 1 a) uprawy winorośli zalicza się następujące obszary, na których znajdują się uprawy winorośli:
 - a) na terytorium Francji:
 - obszary położone w następujących departamentach: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (za wyjątkiem okręgu administracyjnego Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (za wyjątkiem okręgu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saone-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;
 - obszary położone w okręgach Valence i Die i w departamentach Drôme (z wyjątkiem kantonów Dieulefit, Loriol, Marsanne i Montélimar);
 - obszary położone w departamencie Ardèche w okręgu Tournon i kantonach Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, PrVs, Saint-Etienne de Logdaires, Saint-Pierre-ville, Valgorge i la Voult-sur-Rhône;
 - b) na terytorium Hiszpanii obszary położone: w prowincjach Asturia, Cantabria, Guipúzcoa, La Coruña i Vizcaya;
 - c) na terytorium Portugalii obszary położone: w części regionu Norte, który koresponduje do obszaru „Vinho Verde”, a także „Concelhos de Bombarral, Laurinhã, Mafra e Torres Vedras” (z wyjątkiem „Freguesias da Carvoeira e Doris Portos”) należących do „Região vitícola da Extremadura”.
4. Na terytorium Włoch do strefy C 1 b) uprawy winorośli należą obszary uprawy winorośli położone w regionie Valle d'Aosta i prowincjach Sondrio, Bolzano, Trento i Belluno.
5. Strefa C II uprawy winorośli składa się:
 - a) na terytorium Francji, z obszarów uprawy winorośli:
 - położonych w następujących departamentach: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (z wyjątkiem kantonów Olette i Arles-sur-Tech), Vaucluse;

- położonych w części departamentu Var graniczącego na południu z północną granicą okręgów administracyjnych Evenos, le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour i Sainte-Maxime);
 - położonych w okręgu Nyons i kantonach Dieulefit, Loiroul, Marsanne i Montelimar w departamencie Drôme;
 - położonych w tych częściach departament Ardeche niewymienionych w punkcie 3a);
- b) na terytorium Włoch na obszarach uprawy winorośli położonych w następujących regionach: Abruzzi, Campagna, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia, Giulia, Lazio, Liguria, Lombardy z wyłączeniem prowincji Sondrio, Marche, Molise, Piedmont, Tuscany, Umbria Veneto z wyłączeniem prowincji Belluno, włączywszy wyspy należące do tych regionów takie, jak Elba oraz inne wyspy archipelagu Tuscan, wyspy Pronziane, Capri i Ischia;
- c) na terytorium Hiszpanii obszary uprawy winorośli:
- położone w następujących prowincjach:
 - Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (z wyłączeniem okręgów administracyjnych, które odnoszą się do określonego wina „comarca” w Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Gerona, Lérida;
 - położone w tej części prowincji Zaragoza, która jest położona na północ od rzeki Ebro;
 - położone w tych okręgach administracyjnych prowincji Tarragona, które należą do Penedes zarejestrowanego miejsca pochodzenia;
 - położone w tej części prowincji Tarragona, która odnosi się do określonego wina „comarca” w Conca de Barberá.
6. Na terytorium Grecji do strefy C III a) uprawy winorośli zaliczają się następujące jednostki administracyjne: Florina, Imathia, Kilikis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Achaca, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khandia, Rethimni, Samos, Lasithi i wyspa Thira (Santorini).
7. Do strefy C III b) uprawy winorośli zalicza się:
- a) we Francji obszary uprawy winorośli:
 - położone w departamentach Corsica;
 - położone w części departamentu Var położonej pomiędzy morzem a granicą obszarów administracyjnych (które są także włączone) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Grande-Freinet, Plan-de-la-Tour i Sainte Maxime;
 - położone w kantonach Olette i Arles-sur-Tech w departamencie Pyrénées-Orientales;
 - b) na terytorium Włoch obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia i Sicilia, włączywszy wyspy należące do tych regionów takie, jak Pantelleria i Lipari, Egadi oraz wyspy Pelegian;
 - c) na terytorium Grecji obszary uprawy winorośli, które nie zostały wymienione w punkcie 6;
 - d) na terytorium Hiszpanii obszary uprawy winorośli, które nie zostały wymienione w punkcie 3 lit. b) lub 5 lit. c);
 - e) na terytorium Portugalii obszary uprawy winorośli położone w regionach niewłączonych do strefy C I a) uprawy winorośli.
8. Wytyczenie granic terytoriów podlegających jednostkom administracyjnym wspomnianym w niniejszym załączniku wynika z krajowych przepisów, które weszły w życie dnia 15 grudnia 1981 r., dla Hiszpanii wytyczenie granic terytoriów wynika z krajowych przepisów, które weszły w życie w dniu 1 marca 1986 r., natomiast dla Portugalii, z przepisów krajowych, które weszły w życie w dniu 1 marca 1998 r.
-

ZAŁĄCZNIK IV

LISTA DOPUSZCZALNYCH PROCESÓW I PRAKTYK ENOLOGICZNYCH

1. Procesy i praktyki enologiczne, które mogą być stosowane w przypadku: świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w czasie fermentacji, moszczu gronowego w czasie fermentacji wyekstrahowanego z suszonych winogron, koncentratu moszczu gronowego oraz nowego wina czasie fermentacji:
 - a) napowietrzanie oraz dodawanie tlenu;
 - b) obróbka termiczna;
 - c) odwirowywanie oraz filtracja, z lub bez obojętnego odczynnika filtrującego, pod warunkiem, że żadne niepożądane resztki nie pozostaną w produktach poddanych takiej obróbce;
 - d) użycie dwutlenku węgla, argonu lub azotu, pojedynczo lub razem, wyłącznie w celu stworzenia obojętnej atmosfery oraz w obróbce produktu bez dostępu powietrza;
 - e) użycie drożdży w procesie produkcji wina;
 - f) zastosowanie jednego lub więcej działań mających na celu rozwój drożdży:
 - dodanie fosforanu dwuamoni lub siarczanu amonu w ramach pewnych ograniczeń,
 - dodanie siarczanu amonu lub dwusiarczynu amonu w ramach pewnych ograniczeń,
 - dodanie chlorowodoru tiaminy w ramach pewnych ograniczeń;
 - g) użycie dwutlenku siarki, wodorosiarczynu potasu lub metasiarczynu potasu, które mogą być również nazywane dwusiarczynem potasu lub pirosiarczynem potasu;
 - h) eliminacja dwutlenku siarki przy zastosowaniu procesów fizycznych;
 - i) obróbka białego moszczu oraz nowego wina czasie fermentacji węglem drzewnym dla celów enologicznych, w ramach pewnych ograniczeń;
 - j) oczyszczenie przy użyciu jednej lub więcej substancji dla celów enologicznych, takich jak:
 - żelatyna jadalna,
 - karuk,
 - kazeina oraz kazeinat potasu,
 - albumina jaja kurzego i/lub albumina mleka,
 - glina bentonitowa,
 - dwutlenek krzemu w postaci żelu lub zawiesiny koloidalnej,
 - glina kaolinowa,
 - kwas garbnikowy,
 - enzymy pektynowe,
 - enzymatyczny preparat betamaltazy, według zasad, które zostaną określone;
 - k) użycie kwasu sorbinowego lub sorbatu potasu;
 - l) użyciu kwasu winowego w celu zakwaszenia, według zasad wymienionych w punktach E oraz G, załącznik V;
 - m) użyciu jednej lub więcej substancji w celu odkwaszenia, według zasad wymienionych w punktach E oraz G, załącznik V:
 - neutralnego winianu potasu,
 - wodorowęglanu potasu,

- węglanu wapnia, który może zawierać niewielkie ilości podwójnej soli wapniowej kwasów winowego L(+) oraz jabłkowego L(-),
 - winianu wapniowego,
 - kwasu winowego, według zasad, które zostaną określone,
 - jednorodnego preparatu w stanie rozpylonym, składającego się z równych części kwasu winowego oraz węglanu wapniowego;
- n) użycie żywicy z sosny *Aleppo*, według zasad, które zostaną określone;
- o) użycie preparatów wykonanych ze ścian komórkowych drożdży, w ramach pewnych ograniczeń;
- p) użycie czterowodoropirołu poliwinylu w ramach pewnych ograniczeń i według zasad, które zostaną określone;
- q) użycie bakterii mlekowych i zawiesiny winnej według zasad, które zostaną określone;
- r) dodanie lizosomu w ramach pewnych ograniczeń i według zasad, które zostaną określone.
2. Enologiczne praktyki oraz procesy, które mogą być stosowane w przypadku moszczu gronowego przeznaczonego do produkcji oczyszczonego koncentratu moszczu gronowego:
- a) napowietrzanie;
- b) obróbka termiczna;
- c) odwirowywanie oraz filtracja, z lub bez obojętnego odczynnika filtrującego, pod warunkiem, że żadne niepożądane resztki nie pozostaną w produktach poddanych takiej obróbce;
- d) użycie dwutlenku siarki, wodorosiarczynu potasu lub metasiarczynu potasu, które mogą być również nazywane dwusiarczynem potasu lub pirosiarczynem potasu;
- e) eliminacja dwutlenku siarki poprzez zastosowanie procesów fizycznych;
- f) obróbka węglem drzewnym w celach enologicznych;
- g) użycie węglanu wapnia, który może zawierać niewielkie ilości podwójnej soli wapniowej kwasów winowego L(+) oraz jabłkowego L(-);
- h) użycie żywicznej wymiany jonowej według zasad, które zostaną określone.
3. Procesy i praktyki enologiczne, które mogą być stosowane w przypadku moszczu gronowego w czasie fermentacji, przeznaczonego do bezpośredniego spożycia, wina, które może być użyte w produkcji wina stołowego, wina stołowego, wina musującego, napowietrzonego wina musującego, wina półmusującego, napowietrzonego wina półmusującego, wina likierowego oraz win gatunkowych psr:
- a) użycie w winach wytrawnych, w ilości nieprzekraczającej 5 % świeżego drożdżowego osadu winiarskiego, który jest zdrowy i nierozcieńczony oraz zawiera drożdże pochodzące z ostatniej produkcji win wytrawnych;
- b) napowietrzanie oraz barbotaż, przy użyciu argonu oraz azotu;
- c) obróbka termiczna;
- d) odwirowywanie oraz filtracja, z lub bez obojętnego odczynnika filtrującego, pod warunkiem, że żadne niepożądane resztki nie pozostaną w produktach poddanych takiej obróbce;
- e) użycie dwutlenku węgla, argonu lub azotu, pojedynczo lub razem, wyłącznie w celu stworzenia obojętnej atmosfery oraz w obróbce produktu bez dostępu powietrza;
- f) dodanie dwutlenku węgla, w ramach pewnych ograniczeń;
- g) użycie, zgodnie z przepisami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu, dwutlenku siarki, wodorosiarczynu potasu lub metasiarczynu potasu, które mogą być również nazywane dwusiarczynem potasu lub pirosiarczynem potasu;

- h) użycie kwasu sorbinowego lub sorbatu potasu, pod warunkiem, że ostateczna zawartość kwasu sorbinowego w produkcie, przeznaczonym do bezpośredniego spożycia, w chwili jego wprowadzenia na rynek, nie przekracza 200 mg/l;
- i) dodanie kwasu L-askorbinowego, w ramach pewnych ograniczeń;
- j) dodanie kwasu cytrynowego, w celach stabilizacyjnych, w ramach pewnych ograniczeń;
- k) użyciu kwasu winowego w celu zakwaszenia, według zasad wymienionych w punktach E oraz G, załącznik V;
- l) użyciu jednej lub więcej substancji w celu odkwaszenia, według zasad wymienionych w punktach E oraz G, załącznik V:
- neutralnego winianu potasu,
 - wodorowęglanu potasu,
 - węglanu wapnia, który może zawierać niewielkie ilości podwójnej soli wapniowej kwasów winowego L(+) oraz jabłkowego L(-),
 - winianu wapniowego,
 - kwasu winowego, według zasad, które zostaną określone,
 - jednorodnego preparatu w stanie rozpylonym, składającego się z równych części kwasu winowego oraz węglanu wapniowego;
- m) oczyszczenie przy użyciu jednej lub więcej substancji dla celów enologicznych, takich jak:
- żelatyna jadalna,
 - karuk,
 - kazeina oraz kazeinat potasu,
 - albumina jaja kurzego i/lub albumina mleka,
 - glina bentonitowa,
 - dwutlenek krzemu w postaci żelu lub zawiesiny koloidalnej,
 - glinka kaolinowa,
 - enzymatyczny preparat betamaltazy, według zasad, które zostaną określone;
- n) dodanie kwasu garbnikowego;
- o) obróbka węglem drzewnym w celach enologicznych;
- p) obróbka, zgodnie z przepisami, które zostaną przygotowane:
- moszczu gronowego w czasie fermentacji, przeznaczonego do spożycia bezpośredniego, win białych oraz różowych przy użyciu żelazocyjanku potasu,
 - win czerwonych przy użyciu żelazocyjanku potasu lub fitatu wapnia (*calciumphytate*);
- q) dodatek kwasu metawinowego w pewnych granicach;
- r) użycie akacji;
- s) użycie kwasu winowego DL, zwanego również kwasem gronowym lub jego neutralnej soli potasowej, w celu wytrącenia nadmiaru wapnia, zgodnie z przepisami, które zostaną przygotowane;
- t) użycie, przy produkcji win musujących, otrzymywanych poprzez fermentację w butelce oraz poprzez oddzielenie osadu w skutek usunięcia:
- alginianu wapnia,
lub
 - alginianu potasu.

- ta) użycie drożdży (stosowanych w produkcji wina, wytrawnego lub w zawieszynie winnej) do produkcji wina musującego;
 - tb) dodanie, w produkcji wina musującego, tiaminy oraz soli amonowych do wina podstawowego, w celu wsparcia rozwoju drożdży, pod następującymi warunkami:
 - dla soli odżywczych, fosforanu dwuamonu, w ramach pewnych ograniczeń,
 - dla czynników wzrostowych, tiaminy w formie chlorowodoru tiaminy, w ramach pewnych ograniczeń;
 - tu) użycie dysków z czystą parafiną, zaimpregnowanych izotjocyjanem allilu w celu wytworzenia sterylnej atmosfery, wyłącznie w tych państwach członkowskich, w których jest to metoda tradycyjna i tylko do momentu, kiedy używanie tej metody nie zostanie zabronione przez prawo danego kraju, pod warunkiem, że wspomniane dyski będą stosowane tylko w opakowaniach o pojemności większej niż 20 litrów oraz że nie będzie żadnego śladu izotjocyjanu allilu w winie;
 - v) dodanie, w celu wytrącenia kamienia winnego:
 - dwuwiniianu potasu,
 - winianu wapnia, w ramach pewnych ograniczeń i pod warunkami, które zostaną określone;
 - w) użycie siarczynu miedzi w celu wyeliminowania defektów w smaku lub zapachu wina, w ramach pewnych ograniczeń;
 - x) użycie preparatów wykonanych ze ścian komórkowych drożdży, w ramach pewnych ograniczeń;
 - y) użycie czterowodoropirołu poliwinylu w ramach pewnych ograniczeń i według zasad, które zostaną określone;
 - z) użycie bakterii mlekowych i zawiesziny winnej według zasad, które zostaną określone;
 - za) dodanie karmelu w rozumieniu dyrektywy 94/36/WE Komisji Europejskiej oraz Rady z dnia 30 czerwca 1994 r., dotyczącej barwników stosowanych w produktach żywnościowych⁽¹⁾ w celu wzmocnienia koloru win likierowych oraz win likierowych psr;
 - zb) dodanie lizozymu w ramach pewnych ograniczeń i według zasad, które zostaną określone.
4. Procesy i praktyki enologiczne, które mogą być stosowane w przypadku produktów, o których mowa w zdaniu wstępnym ust. 3., wyłącznie w sposób, który zostanie określony:
- a) dodanie tlenu;
 - b) zastosowanie elektrodializy w celu zapewnienia stabilizacji winnej wina;
 - c) zastosowanie ureazy w celu zmniejszenia poziomu mocznika w winie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 10.9.1994, str. 13.

ZAŁĄCZNIK V

OGRANICZENIA I WARUNKI STOSOWANIA PEWNYCH PRAKTYK ENOLOGICZNYCH

A. Zawartość dwutlenku siarki

1. Całkowita zawartość dwutlenku siarki w winach, innych niż wina musujące oraz wina likierowe, nie może przekroczyć w chwili umieszczenia produktów na rynku spożycia bezpośredniego:
 - a) 160 miligramów na litr, w przypadku win czerwonych; oraz
 - b) 210 miligramów na litr, w przypadku win białych oraz różowych.
2. Na zasadzie wyjątku od punktów 1a) oraz 1b), maksymalna zawartość dwutlenku siarki może być zwiększona dla win ze szczytkową zawartością cukru, określanego jako cukier inwertowany, o 5 gramów na litr, do poziomu:
 - a) 210 miligramów na litr, w przypadku win czerwonych oraz 260 miligramów na litr, w przypadku win białych oraz różowych;
 - b) 300 miligramów na litr, w przypadku:
 - win, które zgodnie z przepisami Wspólnoty mogą być określane jako „Spätlese”;
 - białych win gatunkowych psr, których pochodzenie kwalifikuje się do określenia w następujący sposób: Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, St Macaire, Première Côtes de Bordeaux, Ste-Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac (nazwa może zawierać określenie „Côtes de Saussignac”), Haut Montravel, Côtes de Montravel oraz Rosette;
 - białych win gatunkowych psr, których pochodzenie kwalifikuje się do określenia w następujący sposób: Allela, La Mancha, Navarra, Penedés, Rioja, Rueda, Tarragona oraz Valencia;
 - białych win gatunkowych psr, wyprodukowanych w Wielkiej Brytanii, opisanych i zaprezentowanych zgodnie z brytyjskimi przepisami poprzez określenie „botrytis”, lub inne równoważne określenia, takie jak: „noble harvest”, „noble late harvested” lub „special late harvested”;
 - c) 350 miligramów na litr, w przypadku win, które zgodnie z przepisami Wspólnoty mogą być określane jako „Auslese” oraz białych win, które zgodnie z rumuńskimi przepisami mogą być określane następującymi nazwami: Murfatlar, Cotnari, Tinave, Pietroasele, Valea Calugareasca;
 - d) 400 miligramów na litr, w przypadku win, które zgodnie z przepisami Wspólnoty mogą być określane w następujący sposób: „Beerenauslese”, „Ausbruch”, „Ausbruchwein” oraz „Trockenbeerenauslese” i „Eiswein” oraz w przypadku białych win gatunkowych psr, których pochodzenie kwalifikuje się do określenia w następujący sposób: Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Sainte-Croix-du-Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux du Layon, Coteaux de l’Aubance, Graves Supérieures oraz Jurançon.
3. Jeżeli warunki klimatyczne stworzą taką konieczność, Państwo Członkowskie może zezwolić, dla pewnych rejonów uprawy wina znajdujących się na terenie Wspólnoty, na to, aby maksymalne zawartości dwutlenku siarki na poziomie niższym niż 300 miligramów na litr, o których mowa w tym punkcie, zostały zwiększone o 40 miligramów na litr.
4. Państwa Członkowskie mogą, w przypadku win wyprodukowanych na własnym terytorium, zastosować bardziej restrykcyjne przepisy.

B. Zawartość kwasu lotnego

1. Maksymalny poziom kwasu lotnego nie może przekraczać:
 - a) 18 miliekwiwaleńców na litr w przypadku moszczu gronowego w czasie fermentacji;
 - b) 18 miliekwiwaleńców na litr w przypadku win białych i różowych oraz, najpóźniej do 31 grudnia 1989 r., w przypadku mieszanki białego i czerwonego wina na terytorium Hiszpanii; lub
 - c) 20 miliekwiwaleńców na litr w przypadku win czerwonych.

2. Poziomy, o których mowa w ust. 1, powinny być stosowane:
 - do produktów otrzymanych z winogron zebranych na terenie Wspólnoty, na etapie produkcyjnym oraz na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu;
 - do moszczu gronowego w czasie fermentacji oraz win wyprodukowanych na terenie państw trzecich, na wszystkich etapach, począwszy od przekroczenia granicy geograficznego terytorium Wspólnoty.
3. Można uczynić wyjątki od zasad przedstawionych w ust. 1 odnośnie do:
 - a) pewnych win gatunkowych psr oraz pewnych win stołowych, określonych przez wskazanie regionu geograficznego, w którym:
 - dojrzewały przez ostatnie dwa lata; lub
 - zostały wyprodukowane, zgodnie z określonymi metodami;
 - b) win o łącznej mocy alkoholowej, nie mniejszej niż 13 % objętości.

C. Ograniczenia wzbogacania

1. Jeżeli warunki klimatyczne w pewnych rejonach uprawy wina, znajdujących się na terenie Wspólnoty, stworzyły taką konieczność, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie naturalnej mocy alkoholowej świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w czasie fermentacji oraz nowego wina w czasie fermentacji, uzyskanego z odmian winorośli wymienionych w art. 42 ust. 5, jak również wina stołowego oraz wina, z którego można uzyskać wina stołowe.
2. Wzmocnienie naturalnej mocy alkoholowej nie może zostać zastosowane odnośnie produktów, o których mowa w ust. 1, chyba że minimalny poziom naturalnej mocy alkoholowej jest następujący:
 - a) w rejonach uprawy wina A: 5 % objętości;
 - b) w rejonach uprawy wina B: 6 % objętości;
 - c) w rejonach uprawy wina C I a): 7,5 % objętości;
 - d) w rejonach uprawy wina C I b): 8 % objętości;
 - e) w rejonach uprawy wina C II: 8,5 % objętości;
 - f) w rejonach uprawy wina C III: 9 % objętości.
3. Wzmocnienie naturalnej mocy alkoholowej powinno zostać osiągnięte przy użyciu praktyk enologicznych, o których mowa w punkcie D. Naturalna moc alkoholowa nie powinna przekroczyć następujących poziomów:
 - a) w rejonach uprawy wina A: 3,5 % objętości;
 - b) w rejonach uprawy wina B: 2,5 % objętości;
 - c) w rejonach uprawy wina C I a): 2 % objętości;
4. W latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowo niekorzystne, limity wzmocnienia naturalnej mocy alkoholowej przedstawione w ust. 3. mogą zostać podniesione do następujących poziomów:
 - a) w rejonach uprawy wina A: 4,5 % objętości;
 - b) w rejonach uprawy wina B: 3,5 % objętości;

D. Procesy wzbogacania

1. Wzmocnienie naturalnej mocy alkoholowej, przedstawione w punkcie C może zostać dokonane wyłącznie poprzez:
 - a) w przypadku świeżych winogron, moszczu gronowego w czasie fermentacji oraz nowego wina w czasie fermentacji poprzez dodanie sacharozy, skondensowanego moszczu gronowego lub oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego;
 - b) w przypadku moszczu gronowego poprzez dodanie sacharozy, skondensowanego moszczu gronowego lub oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego lub poprzez częściowe skondensowanie łącznie z osmozą odwrotną; lub
 - c) w przypadku wina stołowego oraz wina, z którego można uzyskać wina stołowe poprzez częściowe skondensowanie w wyniku schłodzenia.

2. Procesy wymienione w ust. 1 powinny się wzajemnie wykluczać.
3. Dodanie sacharozy, omówione w punktach a) i b), ust. 1, może być wykonane wyłącznie poprzez słodzenie suche (*drysugaring*) i tylko w rejonach uprawy wina, gdzie jest to tradycyjnie stosowane w ramach przepisów z dnia 8 maja 1970 r.
4. Dodanie skondensowanego moszczu gronowego lub oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego nie może zwiększyć początkowej mocy alkoholowej świeżo tłoczonych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w czasie fermentacji oraz nowego wina w czasie fermentacji o więcej niż 11 % w rejonach uprawy wina A, 8 % w rejonach uprawy wina B oraz 6,5 % w rejonach uprawy wina C.
5. Jeżeli stosuje się przepisy ust. 4., punkt C, limity zwiększania naturalnej mocy alkoholowej powinny zostać podniesione do 15 % w rejonach uprawy wina A oraz 11 % w rejonach uprawy wina B.
6. Skondensowanie moszczu gronowego, wina stołowego oraz wina, z którego można uzyskać wino stołowe podlegającego temu procesowi nie powinno zmniejszyć początkowej mocy alkoholowej o więcej niż 20 % i w żadnym wypadku nie powinno wzmocnić naturalnej mocy alkoholowej o więcej niż 2 % objętości.
7. W żadnym wypadku zastosowanie opisanych wyżej procesów nie może doprowadzić do zwiększenia łącznej mocy alkoholu w świeżych winogronach, moszczu gronowym, moszczu gronowym w czasie fermentacji, nowym winie w czasie fermentacji, winie stołowym oraz winie, z którego można uzyskać wino stołowe do poziomu wyższego niż: 11,5 % objętości w rejonach uprawy wina A, 12 % objętości w rejonach uprawy wina B, 12,5 % objętości w rejonach uprawy wina C I a) oraz C I b), 13 % objętości w rejonach uprawy wina C II oraz 13 % objętości w rejonach uprawy wina C III.
8. Jakkolwiek, w przypadku czerwonego wina, łączna moc alkoholu w produktach wymienionych w ust. 7. może zostać podniesiona do 12 % w rejonach uprawy wina A oraz 12,5 % w rejonach uprawy wina B.
9. Wino stołowe oraz wino, z którego można uzyskać wino stołowe nie może zostać skondensowane jeżeli produkty, z których je uzyskano same podlegały procesom wymienionym w punktach a) i b) ust. 1.

E. Zakwaszanie oraz odkwaszanie

1. Świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w czasie fermentacji, nowe wino w czasie fermentacji oraz wino mogą podlegać:
 - a) częściowemu odkwaszaniu w rejonach uprawy wina A, B, C I a) oraz C I b);
 - b) zakwaszaniu oraz odkwaszaniu w rejonach uprawy wina C II oraz C III a), nie naruszając zasad ust. 3.;
 - c) zakwaszaniu w rejonach uprawy wina C III b).
2. Zakwaszanie produktów innych niż wino, o których mowa w ust. 1 może być zastosowane wyłącznie do poziomu 1,50 g kwasu winnego na litr lub 20 miliekwivalentów na litr.
3. Zakwaszanie win może być zastosowane wyłącznie do poziomu 2,50 g kwasu winnego na litr lub 33,3 miliekwivalentów na litr.
4. Odkwaszanie win może być zastosowane wyłącznie do poziomu 2,50 g kwasu winnego na litr lub 33,3 miliekwivalentów na litr.
5. Co więcej, moszcz gronowy przeznaczony do skondensowania może być częściowo odkwaszony.
6. Jeżeli warunki klimatyczne były wyjątkowe, Państwa Członkowskie mogą wyrazić zgodę na zakwaszanie produktów o których mowa w ust. 1. w rejonach uprawy wina C I a) oraz C I b) na warunkach, które w ust. 1 odnoszą się do stref C II, C III a) oraz C III b).
7. Zakwaszanie i wzbogacanie (z wyjątkiem derogacji, kiedy to należy rozpatrywać każdy przypadek z osobna) oraz zakwaszanie i odkwaszanie tego samego produktu powinny być procesami wzajemnie się wykluczać.

F. Słodzenie

1. Słodzenie win stołowych może nastąpić wyłącznie przy użyciu:
 - a) moszczu gronowego, który posiada tę samą łączną moc alkoholową jak rzeczony wino stołowe, jeżeli świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w czasie fermentacji, nowe wino w czasie fermentacji, wino, z którego można uzyskać wino stołowe lub samo wino stołowe zostały poddane jednemu z procesów wymienionych w ust. 1, punkt D;
 - b) skondensowanego moszczu gronowego lub oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego lub moszczu gronowego, pod warunkiem, że łączna moc alkoholowa rzeczony wino stołowe nie zostanie zwiększona o więcej niż 2 % objętości, jeżeli produkty wymienione w punkcie a) nie zostały poddane żadnemu z procesów wymienionych w ust. 1, punkt D.
2. Słodzenie na przywożonych win przeznaczonych do bezpośredniego spożycia i noszących przypisanie geograficzne jest zabronione na terytorium Wspólnoty.
3. Słodzenie na przywożonych win, innych niż te, o których mowa w ust. 2. będzie podlegało przepisom, które zostaną określone.

G. Procesy

1. Żaden z procesów, o których mowa w punktach D oraz E, z wyjątkiem zakwaszania oraz odkwaszania win, nie uzyska autoryzacji, jeżeli nie zostanie przeprowadzony zgodnie z przepisami, które zostaną określone, w czasie gdy świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w czasie fermentacji, nowe wino w czasie fermentacji jest przekształcane w wino stołowe, wino, z którego można uzyskać wino stołowe lub jakiegokolwiek inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia, który został wymieniony w art. 1 ust. 2 inny niż wino musujące lub napowietrzane wino musujące w rejonach uprawy wina, gdzie zbierane są świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
2. Te same przepisy stosuje się do kondensacji, zakwaszania oraz odkwaszania wina, z którego można uzyskać wino stołowe.
3. Kondensacja win stołowych musi nastąpić w rejonach uprawy wina, gdzie zbierane są świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
4. Zakwaszanie oraz odkwaszanie wina może nastąpić tylko w czasie produkcji wina i tylko w rejonach uprawy wina, gdzie zbierane są świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
5. Kompetentne władze muszą zostać poinformowane o zastosowaniu każdego z procesów, o których mowa w ust. 1–4. Ta sama zasada obowiązuje odnośnie ilości składowanej sacharozy, skondensowanego moszczu gronowego lub oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego przechowywanych razem z świeżymi winogronami, moszczem gronowym, moszczem gronowym w czasie fermentacji oraz winem w zbiornikach przez osoby lub grupy osób fizycznych lub prawnych, a w szczególności producentów, firm zajmujących się butelkowaniem oraz handlowców (szczegółowa lista zostanie sporządzona). Jednakże informacje o ilościach wymienionych powyżej produktów mogą zostać zastąpione przez rejestr dóbr wchodzących i wychodzących ze stanu składowego.
6. Informacja o każdym z procesów, o których mowa w punkcie E musi zostać zapisana na towarzyszącym dokumencie, na mocy którego produkty, które zostały poddane procesom są wprowadzane do obiegu.
7. Procesy te mogą, oprócz sytuacji usprawiedliwionych wyjątkowymi warunkami klimatycznymi, być prowadzone:
 - a) przed 1 stycznia, dla rejonów uprawy wina C,
 - b) przed 16 marca, dla rejonów uprawy wina A oraz B,i wyłącznie w przypadku produktów wytworzonych z winogron zebranych bezpośrednio przed tymi datami.
8. Jednakże kondensacja w wyniku chłodzenia, zakwaszania oraz odkwaszania wina może być stosowana w trakcie całego roku.

H. Wina musujące

1. Do celów niniejszego punktu, punktu I niniejszego załącznika oraz punktu K załącznika VI:
 - a) *cuvee* oznacza:
 - moszcz gronowy;
 - wino;
 - mieszankę moszczu gronowego i/albo win o różnych charakterystykach,przeznaczonych do przygotowania określonych rodzajów win musujących;
 - b) *tirage liquer* oznacza;
produkt dodawany do *cuvee* w celów rozpoczęcia drugiej fermentacji;
 - c) *expedition liquer* oznacza;
produkt dodawany do win musujących w celu nadania im specjalnych właściwości smakowych.
2. *Expedition liquer* może zawierać wyłącznie:
 - sacharozę,
 - moszcz gronowy,
 - moszcz gronowy w czasie fermentacji,
 - oczyszczony skondensowany moszcz gronowy,
 - skondensowany moszcz gronowy,
 - wino, lub
 - mieszankę wymienionych powyżej substancjiz ewentualnym dodaniem destylatu wina.
3. Nie naruszając ustaleń niniejszego rozporządzenia odnośnie wzbogacania składników *cuvee*, jakiegokolwiek bezpośrednie wzbogacanie *cuvee* jest zabronione.
4. Jednakże każde Państwo Członkowskie może zezwolić, w pewnych regionach oraz w przypadku niektórych odmian, tam gdzie jest to uzasadnione z technicznego punktu widzenia na wzbogacanie *cuvee*. Takie wzbogacanie może nastąpić jedynie w miejscu produkcji win musujących, zgodnie z zasadami, które zostaną określone. Wzbogacanie stosuje się poprzez dodanie sacharozy oraz skondensowanego moszczu gronowego, oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego w tych państwach członkowskich, gdzie jest to stosowane tradycyjnie lub na zasadzie wyjątku, zgodnie z przepisami obowiązującymi od 24 listopada 1974 r. Niemniej jednak Państwa Członkowskie mogą wykluczyć stosowanie skondensowanego moszczu gronowego.
5. Dodanie *tirage liquer* oraz *expedition liquer* nie powinno być traktowane ani jako wzbogacanie, ani jako słodzenie. Dodanie *tirage liquer* nie może spowodować zwiększenie łącznej mocy alkoholowej *cuvee* o więcej niż 1,5 % objętości. Zwiększenie mocy powinno być mierzone poprzez zbadanie różnicy w łącznej mocy alkoholowej *cuvee* oraz łącznej mocy alkoholowej wina musującego przed dodaniem *expedition liquer*.
6. Dodanie *expedition liquer* nie może spowodować zwiększenia łącznej mocy alkoholowej wina musującego o więcej niż 0,5 % objętości.
7. Zabrania się słodzenia *cuvee* oraz jego składników.
8. Z wyjątkiem zakwaszania oraz odkwaszania składników *cuvee*, zgodnie z innymi przepisami zawartymi w niniejszym załączniku, *cuvee* może być poddawane zakwaszaniu oraz odkwaszaniu. Zakwaszanie oraz odkwaszanie *cuvee* nie może być stosowane równocześnie. Zakwaszanie może być stosowane wyłącznie do poziomu 1,5 grama na litr, wyrażonego w postaci kwasu winnego, tj. 20 miliekwivalentów na litr.

9. W latach wyjątkowej sytuacji pogodowej, maksymalny poziom 1,5 grama na litr, czyli 20 miliekwiwaleńtów na litr, może zostać podniesiony do 2,5 grama na litr, czyli 34 miliekwiwaleńtów na litr, pod warunkiem, że naturalny poziom kwasowości produktów jest nie mniejszy niż 3 g/l, wyrażony w postaci kwasu winnego, tj. 40 miliekwiwaleńtów na litr.
10. Dwutlenek węgla zawarty w winach musujących może powstawać wyłącznie w wyniku alkoholowej fermentacji *cuvée*, z którego jest produkowane omawiane wino.

Taka fermentacja, jeżeli nie ma na celu przetwarzania winogron, moszczu gronowego lub moszczu gronowego w czasie fermentacji może zachodzić wyłącznie poprzez dodanie *tirage liquer*. Może ona mieć miejsce wyłącznie w butelkach lub zamkniętych zbiornikach.

Użycie dwutlenku węgla w procesie transferu poprzez kontrciśnienie może być zastosowane wyłącznie pod nadzorem i pod warunkiem, że ciśnienie dwutlenku węgla zawartego w winie musującym nie zostanie w ten sposób zwiększone.

11. Odnośnie win musujących, innych niż gatunkowe wina musujące oraz gatunkowe wina musujące psr:
- łączna moc alkoholowa *cuvée* przeznaczonych do przygotowania omawianych win nie może być mniejsza niż 8,5 % objętości;
 - tirage liquer* przeznaczony do przygotowania omawianych win może zawierać wyłącznie:
 - moszcz gronowy,
 - moszcz gronowy w czasie fermentacji,
 - skondensowany moszcz gronowy,
 - oczyszczony skondensowany moszcz gronowy, lub
 - sacharozę i wino;
 - nie naruszając ustaleń art. 44 ust. 3, łączna moc alkoholowa omawianych win, włączając w to alkohol zawarty w jakichkolwiek dodanych *expedition liquer*, nie może być mniejsza niż 9,5 % objętości;
 - nie naruszając ustaleń bardziej restrykcyjnych przepisów, które Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odnośnie win musujących produkowanych na swoim terytorium, łączna zawartość dwutlenku siarki nie może przekroczyć 235 miligramów na litr;
 - w rejonach uprawy wina na terenie Wspólnoty, gdzie warunki klimatyczne czynią to koniecznym, Państwa Członkowskie mogą, odnośnie win wyszczególnionych w ust. 1, wyrazić zgodę na zwiększenie łącznej zawartości dwutlenku siarki o maksymalnie 40 mg na litr, pod warunkiem, że wino podlegające takiej zmianie nie zostanie wysłane poza teren danego Państwa Członkowskiego.

I. Gatunkowe wina musujące

- Łączna moc alkoholowa *cuvée* przeznaczonych do przygotowania omawianych win nie może być mniejsza niż 9 % objętości.
- Tirage liquer*, przeznaczony do przygotowania omawianych win może zawierać wyłącznie:
 - sacharozę,
 - skondensowany moszcz gronowy,
 - oczyszczony skondensowany moszcz gronowy, lub
 - moszcz gronowy lub moszcz gronowy w czasie fermentacji, z którego można wyprodukować wino stosowane w produkcji wina stołowego,
 - wino z którego można wyprodukować wino stosowane w produkcji wina stołowego,
 - wino stołowelub
 - wina gatunkowe psr.

3. Odnosnie aromatycznych gatunkowych win musujących:
- a) z wyjątkiem derogacji, wina takie mogą być uzyskane wyłącznie poprzez wykorzystanie, podczas tworzenia *cuvee*, moszczu gronowego lub moszczu gronowego w czasie fermentacji, uzyskanych z odmian winorośli, zawartych na liście, która zostanie stworzona.

Jakkolwiek, gatunkowe wina musujące typu aromatycznego mogą być produkowane poprzez użycie składników *cuvee* win, uzyskanych z winogron „Prosecco”, zbieranych w regionach Trentino-Alto Adige, Veneto oraz Friuli-Venezia Giulia;
 - b) kontrola procesów fermentacyjnych przed i po utworzeniu *cuvee* może być prowadzona, w celu stworzenia *cuvee* musującego, wyłącznie poprzez zamrażanie lub przy użyciu innych procesów fizycznych;
 - c) dodawanie *expedition liquer* jest zabronione;
 - d) na zasadzie wyjątku od punktu K 4, załącznik VI, rzeczywista moc alkoholowa aromatycznych gatunkowych win musujących nie może być mniejsza niż 6 % objętości;
 - e) całkowita moc alkoholowa aromatycznych gatunkowych win musujących nie może być mniejsza niż 10 % objętości;
 - f) na zasadzie wyjątku od pierwszego ustępu punktu K 6, załącznik VI, gatunkowe wina musujące typu aromatycznego muszą znajdować się pod ciśnieniem nie mniejszym niż 3 bary, jeżeli są umieszczone w zamkniętych pojemnikach o temperaturze 20 °C;
 - g) na zasadzie wyjątku od punktu K 8, załącznik VI, czas trwania procesu produkcyjnego gatunkowych win musujących typu aromatycznego nie może być krótszy niż jeden miesiąc.
4. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić dodatkowe i bardziej surowe charakterystyki lub warunki produkcji i obiegu gatunkowych win musujących typu aromatycznego, omawianych w tym rozdziale i produkowanych na swoim terytorium.
5. Produkcja win musujących jest również określona przepisami zawartymi w:
- ust. 1–10, punkt H;
 - ust. 4 oraz 6–9, punkt K, załącznik VI, nie naruszając ust. 3 lit. d), f) oraz g) punktu I.

J. Wino likierowe

1. W produkcji wina likierowego należy używać następujących produktów:
- moszczu gronowego w czasie fermentacji; lub
 - wina; lub
 - mieszanki powyższych produktów; lub
 - moszczu gronowego lub mieszanki tego produktu z winem, w przypadku niektórych win likierowych gatunkowych psr, których lista zostanie przygotowana.
2. Co więcej, niżej wymienione powinny być dodane:
- a) w przypadku win likierowych oraz win likierowych gatunkowych psr, innych niż te o których mowa w ust. b):
 - i) odnośnie do produktów wymienione poniżej, razem lub z osobna:
 - czysty alkohol uzyskany w procesie destylacji produktów winopochodnych, łącznie z suszonymi winogronami, zawierających minimum 96 % objętości alkoholu i charakteryzującymi się cechami określonymi przez przepisy Wspólnoty;
 - destylatów winnych oraz destylatów suszonych winogron, zawierających minimum 52 % i maksimum 86 % objętości alkoholu i charakteryzującymi się cechami określonymi przez przepisy Wspólnoty;
 - ii) łącznie z jednym lub więcej produktami, tam gdzie ma to zastosowanie:
 - skondensowanym moszczem gronowym;
 - produktem uzyskanym z połączenia jednego lub więcej produktów wymienionych w i) z moszczem gronowym, o którym mowa w pierwszym z czterech akapitów ust. 1.;

- b) odnośnie do niektórych win likierowych gatunkowych psr, zawartych na liście, która zostanie stworzona:
- i) albo produkty wymienione w podpunkcie i) punktu a), razem lub oddzielnie;
 - ii) albo jeden lub więcej z następujących produktów:
 - alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron zawierające minimum 95 % i maksimum 96 % objętości alkoholu i charakteryzującymi się cechami określonymi przez przepisy Wspólnoty, a w przypadku braku takowych, przez odpowiednie przepisy krajowe;
 - wysokoprocentowy alkohol destylowany z wina lub wyłoków gronowych, zawierające minimum 52 % i maksimum 86 % objętości alkoholu i charakteryzujący się cechami określonymi przez przepisy Wspólnoty, a w przypadku braku takowych, przez odpowiednie przepisy krajowe;
 - wysokoprocentowy alkohol destylowany z suszonych winogron, zawierające minimum 52 % i maksimum 94,5 % objętości alkoholu i charakteryzujący się cechami określonymi przez przepisy Wspólnoty, a w przypadku braku takowych, przez odpowiednie przepisy krajowe;
 - iii) łącznie z jednym lub więcej produktami, tam gdzie ma to zastosowanie:
 - częściowo sfermentowany moszcz gronowy uzyskany z suszonych winogron;
 - skondensowany moszcz gronowy uzyskany poprzez bezpośrednie ogrzewanie, zgodny, z wyłączeniem tej czynności, z definicją skondensowanego moszczu gronowego;
 - skondensowany moszcz gronowy;
 - produkt uzyskany z połączenia jednego z produktów wymienionych w ii) z moszczem gronowym, o którym mowa w pierwszym z czterech akapitów ust. 1.
3. Produkty, o których mowa w ust. 1 i używane do przygotowywania win likierowych oraz win likierowych gatunkowych psr mogą być poddawane, tam gdzie ma to zastosowanie, wyłącznie praktykom i procesom enologicznym, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
4. Jednakże:
- a) zwiększenie naturalnej mocy alkoholowej może nastąpić wyłącznie w wyniku zastosowania produktów, o których mowa w ust. 2; oraz
 - b) odstępstwa od zasad używania siarczanu wapnia, które muszą być autoryzowane przez odpowiednie Państwa Członkowskie mogą mieć miejsce w przypadku określonych produktów, tam gdzie jest to tradycyjnie stosowane, jednakże pod warunkiem, że zawartość siarczanu wapnia w takim produkcie, poddanym takiemu zabiegowi nie przekroczy poziomu 2,5 g/l co więcej takie produkty mogą zostać poddane zabiegowi dodatkowego zakwaszania przy użyciu kwasu winnego do poziomu 1,5 g/l.
5. Nie naruszając żadnego z przepisów, charakteryzujących się większą restrykcyjnością, które to Państwa Członkowskie mogą stosować w przypadku win likierowych oraz win likierowych gatunkowych psr, takie produkty będą mogły być poddane praktykom i procesom enologicznym, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
6. Dopuszczalne jest również:
- a) słodzenie, pod warunkiem dopełnienia obowiązków rejestracyjnych, w przypadku, gdy produkty nie były poddane wzbogacaniu przy użyciu skondensowanego moszczu gronowego. Słodzenia można dokonywać przy użyciu:
 - skondensowanego moszczu gronowego lub oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego, pod warunkiem, że łączna moc alkoholowa omawianego wina nie jest wyższa niż 3 % objętości;
 - skondensowanego moszczu gronowego lub oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego, uzyskanego z suszonych winogron, dla produktów, które znajdują się na liście, która zostanie przygotowana, pod warunkiem, że łączna moc alkoholowa omawianego wina nie jest wyższa niż 8 % objętości;
 - skondensowanego moszczu gronowego lub oczyszczonego skondensowanego moszczu gronowego dla win, które znajdują się na liście, która zostanie przygotowana, pod warunkiem, że łączna moc alkoholowa omawianego wina nie jest wyższa niż 8 % objętości;
 - b) dodawanie alkoholu, destylatów lub spirytusu, zgodnie z zasadami przedstawionymi w ust. 1 oraz 2, w celu zastąpienia braków spowodowanych wietrzeniem w czasie dojrzewania;
 - c) dojrzewanie w zbiornikach, w temperaturze nieprzekraczającej 50 °C dla produktów, które znajdują się na liście, która zostanie przygotowana.

7. Bez naruszania żadnego z przepisów, charakteryzujących się większą restrykcyjnością, które to Państwa Członkowskie mogą stosować w przypadku win likierowych oraz win likierowych gatunkowych psr wyprodukowanych na swoim terytorium, łączna zawartość dwutlenku siarki dla win, w momencie wprowadzania ich na rynek do bezpośredniego spożycia, nie może przekroczyć:
 - a) 150 mg/l gdy osadowa zawartość cukru jest mniejsza niż 5 g/l;
 - b) 200 mg/l gdy osadowa zawartość cukru jest mniejsza niż 5 g/l.
 8. Odmiany winorośli, z których są wytwarzane produkty, o których mowa w ust. 1, używane do produkcji win likierowych oraz win likierowych gatunkowych psr, powinny zostać wybrane z tych, o których mowa w art. 42 ust. 5.
 9. Naturalna moc alkoholowa produktów, o których mowa w ust. 1, używanych do produkcji win likierowych, innych niż wina likierowe gatunkowych psr, nie może być mniejsza niż 12 % objętości.
-

ZAŁĄCZNIK VI

GATUNKOWE WINO PSR

A. Określone regiony

1. Refundacją „określone regiony” oznaczane są obszary uprawy winorośli lub połączone obszary uprawy winorośli na których produkuje się wino o szczególnych cechach i których nazwa jest używana do określenia win gatunkowych psr.
2. Granice każdego określonego regionu będą dokładnie wytyczone. Przy wytyczaniu granic pod uwagę będzie brana, w jak najszerszym zakresie, indywidualna winnica lub poletko winnicy. Wytyczanie granic będzie prowadzone przez każde Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, przy czym będą brane pod uwagę czynniki, które mają wpływ na jakość wina produkowanego w tych regionach. Do czynników, które będą brane pod uwagę należą: charakter gleby i podglebia, klimat oraz sytuacja indywidualnej winnicy czy poletka winnicy.
3. Określony region jest określany przez jego geograficzną nazwę.

Jednakże określenia:

- „Muscadet”,
- „Blanquette”,
- „Vinho Verde”,
- „Cava” stosowane do niektórych gatunkowych win musujących psr,
- „Manzanilla”,

są uznawane jako nazwy określonych regionów wytyczonych i regulowanych przed dniem 1 marca 1986 r. przez Państwa Członkowskie, których to dotyczy.

Jeśli chodzi o wina destylowane (*still wines*) słowo „Kaşa” i/lub „Cava” może być użyte do określenia greckich win stołowych jako informacja odnosząca się do okresu dojrzewania tych win.

4. Nazwa geograficzna określająca określony region musi być wystarczająco dokładna oraz łączyć się w sposób naturalny z obszarem produkcji, aby biorąc pod uwagę istniejącą sytuację, uniknąć wprowadzania w błąd konsumentów.

B. Odmiany winorośli

1. Każde Państwo Członkowskie przygotowuje listę odmian winorośli, o której mowa w art. 19, nadających się do produkcji każdego z win gatunkowych psr produkowanych na ich terytorium. Odmiany te muszą należeć do gatunku *Vitis vinifera*.
2. Odmiany winorośli, które nie znajdują się na liście, o której mowa w ust. 1, będą usunięte z winnic lub poletek winnic, których zbiory przeznaczone są na produkcję win gatunkowych psr.
3. Jednakże pomimo poprzedniego ustępu, obecność odmiany winorośli, która nie znajduje się na liście może być dozwolona przez Państwo Członkowskie przez okres trzech lat licząc od dnia, w którym wytyczenie granic określonych regionów nabiera mocy obowiązującej, w przypadku, gdy wytyczenie granic miało miejsce po dniu 31 grudnia 1979 r. oraz przy założeniu, że ta odmiana winorośli należy do gatunku *Vitis vinifera* i że nie stanowi ona ponad 20 % odmian winorośli znajdujących się w danej winnicy lub poletku winnicy.
4. Najpóźniej w terminie określonym w ust. 3, w każdej winnicy i na każdym poletku winnicy, których zbiory są przeznaczone na produkcję win gatunkowych psr mogą pozostać tylko te odmiany winorośli, które zostały wymienione na liście określonej w ust. 1. Tam, gdzie warunki tego przepisu nie zostaną spełnione, żadne z win wyprodukowanych z winogron zebranych w danej winnicy lub na poletku winnicy nie będzie kwalifikowało się do określenia „wino gatunkowe psr”.

C. Metody stosowane w uprawy winorośli

1. Każde Państwo Członkowskie określi przepisy odnoszące się do metod uprawy winorośli, których stosowanie jest wymagane celem zagwarantowania możliwie najlepszej jakości dla win gatunkowych psr.
2. Nawadnianie stref uprawy winorośli może być prowadzone tylko w takim zakresie, na jaki została wyrażona zgoda przez Państwo Członkowskie, którego to dotyczy. Zgoda może być wyrażona tylko wtedy, gdy ekologiczne warunki usprawiedliwiają wydanie takiej zgody.

D. Obszary przetwórcze

1. Wina gatunkowe psr mogą być produkowane tylko:
 - a) z owoców (gron) winorośli znajdujących się na liście określonej w ust. 1, punkcie B, które zostały zebrane na terytorium określonego regionu;
 - b) poprzez przetwarzanie gron, o których mowa w punkcie 1 lit. a) na moszcz gronowy i przetwarzanie moszczu na wino lub wino musujące, a także poprzez produkcję takich win w granicach określonego regionu, na którym użyte do produkcji tych win grona zostały zebrane.
 2. Niezależnie od ust. 1 lit. a), w przypadku tradycyjnej praktyki produkcyjnej zarządzanej przez specjalne przepisy Państw Członkowskich, Państwa Członkowskie mogą najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2003 r., poprzez środki pełnomocnictw i pod stosowną kontrolą zezwolić, aby gatunkowe wino musujące psr było otrzymywane przez dodanie do produktu podstawowego, z którego wino jest robione, jednego lub większej liczby produktów sektora wina, które nie pochodzą z określonych regionów, których nazwę nosi wino pod warunkiem, że:
 - rodzaj dodanego produktu sektora wina nie jest produktem produkowanym w tym określonym regionie posiadającym te same cechy, co produkty nie pochodzące z niego,
 - zmiana ta jest zgodna z praktykami enologicznymi i definicjami, o których mowa w stosownych przepisach Wspólnoty,
 - całkowita objętość dodanych produktów sektora winnego, które nie pochodzą z określonego regionu nie przekracza 10 % całkowitej objętości użytego produktu, który pochodzi z określonego regionu. Jednakże Komisja może zgodnie z procedurą określoną w art. 75 niniejszego rozporządzenia wyrazić zgodę, aby w wyjątkowych przypadkach Państwa Członkowskie zezwoliły na przekroczenie wyżej wspomnianej granicy 10 %, jednakże Państwa Członkowskie muszą mieć na uwadze fakt, że granica ta nie może przekroczyć 15 %.
- Wyjątki, o których mowa w pierwszym punkcie będą stosowane pod warunkiem, że zgoda na takie porozumienie została wydana przed dniem 31 grudnia 1995 r. w ramach przepisów produkującego Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy.

Państwa Członkowskie przygotowuje listy nazw gatunkowych win musujących psr, o których mowa w niniejszym ustępie i prześle je do Komisji, która opublikuje te listy w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

3. Niezależnie od ust. 1 lit. b), wino gatunkowe psr, inne niż gatunkowe wino musujące psr może być produkowane na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie określonego regionu, o którym mowa, jeśli Państwo Członkowskie, którego to dotyczy wyraziło zgodę na tę produkcję, która będzie przedmiotem określonych warunków.

Co więcej, Państwa Członkowskie mogą przy użyciu środków indywidualnych zezwoleń, które będą przedmiotem stosownych kontroli, wyrazić zgodę na to aby wino gatunkowe psr było produkowane przez przetwarzanie gron na moszcz a następnie moszczu na wino, a także przez produkcję takich win, nawet poza obszarem położonym w bezpośrednim sąsiedztwie określonego regionu, którego to dotyczy, w przypadku, gdy mają do czynienia z tradycyjną praktyką i zakładając, że ta praktyka:

- była stosowana przed dniem 1 września 1970 r. lub w przypadku Państw Członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty po tej dacie pod warunkiem, że praktyka ta była stosowana przed dniem przystąpienia tych państw do Wspólnoty;
- była bez przerwy kontynuowana od powyżej określonych dat; oraz
- dotyczy ilości które dla przetwórcy, o którym mowa, nie wzrosły od tego czasu o więcej niż te, odpowiadające ogólnym trendom rynku.

4. Niezależnie od ust. 1 lit. b) gatunkowe wino musujące psr może być produkowane na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie określonego regionu, którego to dotyczy, jeśli Państwo Członkowskie wyraziło zgodę na tę produkcję, która będzie przedmiotem stosownych kontroli.

Co więcej, Państwa Członkowskie przy użyciu środków indywidualnych zezwoleń, których okres ważności nie może przekroczyć okresu pięciu lat i które będą przedmiotem stosownych kontroli, mogą wyrazić zgodę na produkcję wina musującego psr, nawet poza obszarem położonym w bezpośrednim sąsiedztwie określonego regionu, którego to dotyczy, w przypadku, gdy mają do czynienia z tradycyjną praktyką i pod warunkiem, że ta praktyka była stosowana przed dniem 24 listopada 1974 r. lub w przypadku Państw Członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty po tym dniu, gdy praktyka ta była stosowana przed dniem ich przystąpienia do Wspólnoty.

5. Każda osoba fizyczna lub osoba prawna, czy też grupa osób, w których posiadaniu znajdują się grona lub moszcze gronowe spełniające warunki określone dla otrzymywania win gatunkowych psr z jednej strony oraz inne produkty, które nie spełniają tych warunków z drugiej strony zagwarantuje oddzielny proces produkcji wina oraz składowania wina dla gron i moszczów gronowych spełniających warunki określone dla otrzymywania win gatunkowych psr; jeśli osoba fizyczna lub prawna, czy też grupa osób nie zagwarantują tego, co powyżej, to wyprodukowane wina nie będą traktowane jako wina gatunkowe psr.
6. Przepisy niniejszego punktu D inne, niż ust. 5, nie dotyczą gatunkowych win likierowych psr.

E. Minimalne stężenie alkoholu przez objętość

1. Każde Państwo Członkowskie określi minimalne stężenie alkoholu przez objętość dla każdego wina gatunkowego psr wyprodukowanego na jego terytorium. Kiedy to naturalne stężenie alkoholu przez objętość jest określone pod uwagę będą wzięte w szczególności stężenia alkoholu, które zostały zanotowane w okresie dziesięciu poprzednich lat. Tylko zbiory o satysfakcjonującej jakości pochodzące z najbardziej reprezentatywnych gleb określonych regionów będą brane pod uwagę.
2. Minimalne naturalne stężenie alkoholu przez objętość, o którym mowa w ust. 1 może być określone na różnym poziomie dla tych samych win gatunkowych psr w uzależnieniu od:
 - a) podregionu, lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części;
 - b) odmiany lub odmian winorośli,z których użyte grona były zebrane.
3. Z wyjątkiem derogacji oraz z wyjątkiem gatunkowych win musujących psr i gatunkowych win likierowych psr, stężenie alkoholu, o którym mowa w ustępie 1 nie może być mniejsze od:
 - a) 6,5 % vol. w strefie A z wyjątkiem określonych regionów Mosel-Saar-Ruwer, Ahr, Mittelrhein, Sachsen, Saale-Unstrut, Moselle luxembourgeoise, Anglii i Wali, na których to stężenie alkoholu będzie wynosiło 6 % vol.;
 - b) 7,5 % vol. w strefie B;
 - c) 8,5 % vol. w strefie C I a);
 - d) 9 % vol. w strefie C I b);
 - e) 9,5 % vol. w strefie C II;
 - f) 10 % vol. w strefach C III.

F. Fermentacja winiarska i metody produkcji

1. Specyficzna fermentacja winiarska i metody produkcji używane przy produkcji win gatunkowych psr będą określone przez Państwa Członkowskie dla każdego z tych win.
2. W przypadku, gdy warunki atmosferyczne stworzyły taką konieczność w jednej ze stref uprawy winorośli, o których mowa w punkcie E, Państwa Członkowskie, których to dotyczy mogą wyrazić zgodę na podniesienie (rzeczywistego i potencjalnego) naturalnego stężenia alkoholu na objętość świeżych gron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w fermentacji, nowego wina w fermentacji i wina nadającego się do produkcji wina gatunkowego psr, z wyjątkiem produktów przeznaczonych do przetworzenia na gatunkowe wina likierowe psr. Podniesienie stężenia alkoholu nie może przekroczyć granic określonych w ust. 3, punkt C, załącznik V do niniejszego rozporządzenia.
3. W latach, kiedy warunki atmosferyczne były szczególnie niepomyślne może zapaść decyzja, że podniesienie stężenia alkoholu określonego w ust. 2 może przekroczyć granice określone w ust. 4, punkt C, załącznik V do niniejszego rozporządzenia. Zgoda taka będzie wydana bez uszczerbku dla możliwości wydania podobnej zgody dla win stołowych jak to zostało określone w wyżej wspomnianym ustępie.

4. Podniesienie naturalnego stężenia alkoholu przez objętość może być przeprowadzone zgodnie z metodami i warunkami, o których mowa w punkcie D, załącznik V z wyłączeniem jego ust. 7. Jednakże Państwa Członkowskie mogą wyłączyć użycie zagęszczonego moszczu gronowego.
5. Całkowite stężenie alkoholu przez objętość win gatunkowych psr nie może być mniejsze niż 9 % vol. Jednakże dla niektórych białych win gatunkowych psr znajdujących się na liście, która zostanie przyjęta, które nie były poddane procesowi wzbogacania, minimalne stężenie alkoholu przez objętość będzie wynosiło 8,5 % vol. Niniejszy paragraf nie ma zastosowania do gatunkowych win musujących psr oraz do gatunkowych win likierowych psr.

G. Zakwaszanie, odkwaszanie i słodzenie

1. Warunki i ograniczenia dotyczące zakwaszania i odkwaszania świeżych gron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w fermentacji, nowego wina w fermentacji i wina nadającego się do produkcji wina gatunkowego psr, a także procedura dotycząca wydawania zezwolenia i wszelkie odstępstwa będą tymi, określonymi w punkcie E załącznika V.
2. Na słodzenie wina gatunkowego psr może być wydana zgoda przez Państwa Członkowskie tylko jeśli jest ono wykonane:
 - a) w zgodzie z warunkami i ograniczeniami określonymi w punkcie F załącznika V do niniejszego rozporządzenia;
 - b) poza niektórymi przypadkami, które zostaną ustalone, w określonym regionie, w którym wino gatunkowe psr było wyprodukowane lub w granicach obszaru znajdującego się w jego bezpośrednim sąsiedztwie;
 - c) przy użyciu jednego lub większej liczby następujących produktów:
 - moszczu gronowego;
 - zagęszczonego moszczu gronowego;
 - rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego.
3. Moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy, o których mowa w punkcie c) ust. 2 muszą pochodzić z tego samego określonego regionu, z którego pochodzi wino, do którego słodzenia są użyte.
4. Niniejszy punkt G nie dotyczy gatunkowych win musujących psr oraz gatunkowych win likierowych psr.

H. Procesy wzbogacania zakwaszania i odkwaszania

1. Na każde działanie mające na celu wzbogacenie, zakwaszenie lub odkwaszenie, o których mowa w punkcie F, ust. 1, punktu G, zostanie wyrażona zgoda tylko wtedy kiedy jest ono prowadzone w ramach warunków określonych w punkcie G załącznika V do niniejszego rozporządzenia.
2. Przedmiot przepisów ust. 4, punktu D – takie środki mogą być prowadzone tylko w określonym regionie, w którym grona użyte dla tych celów zostały zebrane.

I. Wydajność z hektara

1. Wydajność z hektara wyrażona w ilościach gron, moszczu gronowego lub wina zostanie określona dla każdego wina gatunkowego psr przez Państwo Członkowskie, którego to dotyczy.
2. Przy określaniu wydajności pod uwagę zostanie wzięta w szczególności wydajność w ciągu ostatnich dziesięciu lat. Tylko zbiory o satysfakcjonującej jakości pochodzące z najbardziej reprezentatywnych gleb określonego regionu zostaną wzięte pod uwagę przy określaniu wydajności.
3. Wydajność przez hektar może być określona na różnych poziomach dla tego samego wina gatunkowego psr w zależności od:
 - a) podregionu, lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części;
 - b) odmiany lub odmian winorośli,na których użyte grona były zebrane.
4. Tak określona wydajność może być zmieniona przez Państwo Członkowskie, którego to dotyczy.
5. Użycie określenia, do którego rości sobie prawo dany region będzie zakazane dla całego zbioru jeśli wydajność, o której mowa w ust. 1 zostanie przekroczona, z wyjątkiem gdy zostały określone odstępstwa na zasadach ogólnych czy indywidualnych przez Państwa Członkowskie w ramach warunków, które muszą one określić jeśli to stosowne w odniesieniu do obszaru uprawy winorośli; warunki te będą w szczególności odnosiły się do sposobu wykorzystania win lub produktów, o których mowa.

J. Testy analityczne i organoleptyczne

1. Producenci będą zobowiązani do poddania win, dla których żądają określenia „wino gatunkowe psr”, analitycznym i organoleptycznym testom, w przypadku kiedy:
 - a) test analityczny ma, co najmniej zmierzyć czynniki, które znajdują się wśród tych wymienionych w punkcie 3, które zezwalają na odróżnienie wina gatunkowego psr, o którym mowa. Górne i dolne granice dla tych czynników zostaną określone w odniesieniu do każdego wina gatunkowego psr przez produkujące państwo członkowie;
 - b) test organoleptyczny będzie odnosił się do koloru, klarowności, zapachu i smaku.
2. Do czasu przyjęcia stosownych przepisów odnoszących się do systematycznego i ogólnego stosowania tych testów, testy określone w ust. 1 mogą być prowadzone na próbkach tych produktów przez kompetentne władze powołane przez każde Państwo Członkowskie.
3. Czynniki, o których mowa w punkcie 1 lit. a) są następujące:
 - A. Testy na zachowanie się wina:
 - 1) w powietrzu;
 - 2) w niskiej temperaturze;
 - B. testy mikrobiologiczne na:
 - 3) zachowanie się wina w inkubatorze;
 - 4) wyglądu wina i wyglądu osadu;
 - C. analizy fizyczna i chemiczna:
 - 5) gęstość;
 - 6) stężenie alkoholu;
 - 7) całkowity taki wyciąg (otrzymany w drodze densytometrii);
 - 8) cukry redukujące;
 - 9) sacharoza;
 - 10) popiół;
 - 11) alkaliczność popiołu;
 - 12) całkowita kwasowość;
 - 13) kwasowość lotna;
 - 14) określona kwasowość;
 - 15) pH;
 - 16) wolny dwutlenek siarki;
 - 17) całkowity dwutlenek siarki;
 - D. analizy dodatkowe:
 - 18) dwutlenek węgla (wina półmusujące i wina musujące, nadciśnienie w barach w temperaturze 20 °C).

K. Gatunkowe wino musujące psr

1. Całkowite stężenie alkoholu przez objętość w *cuvees* przeznaczonych do produkcji musujących win gatunkowych psr nie będzie mniejsze niż:
 - 9,5 % vol. w strefach C III uprawy wina;
 - 9 % vol. w innych strefach uprawy wina.
2. Jednakże *cuvees* przeznaczone do produkcji określonych gatunkowych win musujących psr, znajdujących się na liście, która zostanie przyjęta, wyprodukowane z jednej odmiany winorośli mogą mieć całkowite stężenie alkoholu przez objętość nie mniejsze niż 8,5 %.
3. Lista gatunkowych win musujących psr, o której mowa w ust. 2 zostanie sporządzona.
4. Rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość w gatunkowych winach musujących psr włączywszy alkohol zawarty w każdym dodanym *expedition liqueur* nie będzie mniejsza niż 10 % vol.
5. Likier *tirage* dla gatunkowych win musujących psr może zawierać tylko:
 - a) sacharozę;
 - b) zagęszczony moszcz gronowy;

- c) rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy;
- d) moszcz gronowy;
- e) moszcz gronowy w fermentacji;
- f) wino;
- g) wino gatunkowe psr,

nadające się do produkcji wina gatunkowego psr o takiej samej jakości, jak to, do którego likier *tirage* został dodany.

6. Niezależnie od punktu 15, załącznik I, gatunkowe wina musujące psr, gdy przechowywane w temperaturze 20 °C w zamkniętych pojemnikach powinny mieć nadciśnienie nie mniejsze niż 3,5 bara.

Jednakże dla gatunkowych win musujących psr przechowywanych w pojemnikach o pojemności mniejszej niż 25 centylitrów minimalne nadciśnienie ma wynosić 3 bary.

7. Bez wpływu na inne, bardziej restrykcyjne przepisy jakie Państwa Członkowskie mogą stosować do gatunkowych win musujących psr produkowanych na ich terytorium, całkowita zawartość dwutlenku siarki w tych winach musujących nie może przekroczyć 185 miligramów na jeden litr. Kiedy zmuszają do tego warunki atmosferyczne na niektórych obszarach uprawy winorośli znajdujących się na terytorium Wspólnoty, Państwa Członkowskie, których to dotyczy mogą wyrazić zgodę na to, aby całkowita zawartość dwutlenku siarki w gatunkowych winach musujących psr produkowanych na ich terytorium została zwiększona o 40 miligramów na jeden litr, przy założeniu, że produkty dla których została udzielona taka zgoda nie są wysyłane poza granice Państw Członkowskich, o których mowa.

8. Czas trwania procesu produkcji wina gatunkowego psr włączywszy dojrzewanie, w przedsiębiorstwach, gdzie te wina są produkowane od początku procesu fermentacyjnego z zamiarem wyprodukowania wina musującego nie może być krótszy niż:

- a) sześć miesięcy gdy proces fermentacji przeznaczony dla produkcji win musujących odbywa się w zamkniętych zbiornikach;
- b) dziewięć miesięcy gdy proces fermentacji przeznaczony dla produkcji win musujących odbywa się w butelkach.

9. Czas trwania procesu fermentacji przeznaczonego na produkcję musującego *cuvee* oraz okres pozostania *cuvee* na osadzie nie będzie krótszy niż:

- 90 dni;
- 30 dni jeśli fermentacja odbywa się w pojemnikach posiadających mieszała.

10. Gatunkowe wina musujące psr typu aromatycznego:

- a) z wyjątkiem uchyleń, wina te mogą być otrzymywane tylko przy użyciu (dla stworzenia *cuvee*) moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego pochodzących z odmian winorośli znajdujących się na liście, która zostanie sporządzona przy założeniu, że te odmiany są uznane za nadające się do produkcji wina gatunkowego psr w określonych regionach, których nazwy noszą gatunkowe wina musujące psr;
- b) kontrola procesu fermentacyjnego przed i po stworzeniu *cuvee* aby wyprodukować musujący *cuvee* może być dokonana tylko przez chłodzenie lub inne procesy fizyczne;
- c) dodawanie *expedition liqueur* jest zakazane;
- d) niezależnie od punktu 4 rzeczywiste stężenie alkoholu na objętość w winach musujących psr typu aromatycznego nie może być mniejsze niż 6 % vol.;
- e) całkowite stężenie alkoholu przez objętość w gatunkowych winach musujących psr typu aromatycznego nie może być mniejsze niż 10 % vol.;
- f) niezależnie od pierwszego ustępu punktu 6, w gatunkowych winach musujących psr typu aromatycznego, które są przechowywane w temperaturze 20 °C w pojemnikach zamkniętych nadciśnienie będzie wynosiło nie mniej niż 3 bary;
- g) niezależnie od punktu 8, czas trwania procesu produkcji gatunkowych win musujących psr typu aromatycznego nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

11. Zasady określone w załączniku V, punkt H, ust. od 1 do 10 dotyczą także gatunkowych win musujących psr.

L. **Gatunkowe wino likierowe psr (przepisy inne niż te zawarte w załączniku V, punkcie H, specyficznym dotyczące gatunkowych win likierowych psr)**

1. Przedmiot uchyleń, które przyjmuje się, produkty, o których mowa w ust. 1, punkt J, załącznik V oraz zagęszczony moszcz gronowy lub częściowo sfermentowany moszcz gronowy otrzymany z suszonych gron (*raisined grapes*), o których mowa w ust. 2 tego punktu, użyte do produkcji gatunkowego wina likierowego psr muszą być otrzymane z określonego regionu, którego nazwę nosi gatunkowe wino likierowe psr.

Jednakże dla gatunkowych win likierowych psr „Malaga” i „Jerez-Xeres-Sherry” zagęszczony moszcz gronowy lub, zgodnie z art. 44 ust. 11 częściowo sfermentowany moszcz gronowy z gron suszonych (*raisined grapes*), o którym mowa w ust. 2, punkt J, załącznik V, uzyskany z odmiany winorośli Pedro Ximenez, może pochodzić z określonego regionu Montilla-Moriles.

2. Przedmiot derogacji, które zostaną przyjęte, środki, o których mowa w ust. od 3 do 6, punkt J, załącznik V do produkcji gatunkowych win likierowych psr mogą być prowadzone tylko w granicach określonego regionu, o którym mowa w ust. 1.

Jednakże jeśli chodzi o gatunkowe wina likierowe psr dla których określenie „Porto” jest zarezerwowane dla produktu sporządzonego z gron otrzymanych z wytyczonego regionu „Douro” dodatkowa produkcja i proces dojrzewania może mieć miejsce albo w powyższej wspomnianym regionie „Douro” albo w regionie Vila Nova de Gaia – Porto.

3. Bez wpływu na jakiegokolwiek przepisy o bardziej restrykcyjnej naturze, które Państwa Członkowskie mogą przyjąć dla gatunkowych win likierowych psr wyprodukowanych na ich terytorium:

- a) naturalne stężenie alkoholu przez objętość w produktach, o których mowa w ust. 1, punkt J, załącznik V, użytych do preparowania gatunkowego wina likierowego psr nie może być niższe niż 12 % vol. Jednakże niektóre gatunkowe wina likierowe psr znajdujące się na liście, która zostanie sporządzona mogą być otrzymane z:

- i) moszczu gronowego z naturalnym stężeniem alkoholu przez objętość nie mniejszym niż 10 % vol. w przypadku gatunkowych win likierowych psr otrzymanych przez dodanie spirytusu otrzymanego z wina lub wytlóków gronowych o zarejestrowanym pochodzeniu, możliwie z tego samego gospodarstwa; lub

- ii) fermentującego moszczu gronowego lub w przypadku drugiego akapitu (patrz niżej) z wina o początkowym naturalnym stężeniu alkoholu przez objętość nie mniejszym niż:

- 11 % vol. w przypadku gatunkowego wina likierowego psr otrzymanego przez dodanie neutralnego alkoholu lub destylatu wina o rzeczywistym stężeniu alkoholu przez objętość nie mniejszym niż 70 % vol. lub spirytusu pochodzenia winnego;

- 10,5 % vol. z win, które będą wymienione jako wyprodukowane z moszczu białych gron;

- 9 % vol. w przypadku gatunkowego wina likierowego psr, którego produkcja jest tradycyjna i zwyczajowa zgodnie z krajowymi przepisami prawnymi, które przygotowały specjalne przepisy dla takiego wina;

- b) rzeczywiste stężenie alkoholu przez objętość w gatunkowych winach likierowych psr nie może być mniejsze niż 15 % vol. lub nie większe niż 22 %;

- c) całkowite stężenie alkoholu przez objętość w gatunkowych winach likierowych psr nie może być mniejsze niż 17,5 % vol.

4. Jednakże całkowite stężenie alkoholu przez objętość nie może być mniejsze niż 17,5 % vol., lecz nie mniejsze niż 15 % vol. w określonych gatunkowych winach likierowych psr znajdujących się na liście, która ma być sporządzona, jeśli krajowe przepisy prawne odnoszące się do gatunkowego wina likierowego psr jasno to określiły przed dniem 1 stycznia 1985 r.

5. Specyficzne, tradycyjne nazwy „οἶνος γλυκὺς φυσικός”, „vine dulce natural”, „vino dolce naturale” i „vinho dulce natural” będą używane dla gatunkowych win likierowych psr:

- otrzymanych ze zbiorów, których co najmniej 85 % należy do odmian winorośli znajdujących się na liście, która zostanie sporządzona,

- otrzymanych z moszczu o początkowej naturalnej zawartości cukru co najmniej 212 gram na jeden litr,

- otrzymanych poprzez dodanie alkoholu, destylatu lub spirytusu, jak omówiono w załączniku V, ust. 2, punkt J o wyłączeniu innych środków wzbogacających.

6. W zakresie koniecznym do dostosowania się do praktyk tradycyjnej produkcji Państwa Członkowskie mogą dla gatunkowych win likierowych psr produkowanych na ich terytorium ustalać, że specyficzna tradycyjna nazwa „vin doux naturel” może być użyta tylko dla gatunkowych win likierowych psr, które są:
- bezpośrednio produkowane przez producentów zbierających grona i wyłącznie produkowane z ich zbiorów takich, jak muscat, grenache, maccabo lub malvasia; jednakże włączone mogą być zbiory uzyskane z winnic, które są także porośnięte odmianami winorośli innymi niż cztery odmiany wymienione powyżej zakładając, że nie stanowią one więcej niż 10 % całkowitego zasobu;
 - otrzymane w granicach wydajności przez hektar 40 hl moszczu gronowego, o którym mowa w załączniku V, ust. 1 lub punkcie J, pierwszy i czwarty akapit, wynikiem większej wydajności będzie to, że cały zbiór straci możliwość zakwalifikowania się do określenia „vin doux naturel”;
 - otrzymane z moszczu gronowego o początkowej naturalnej zawartości cukru co najmniej 252 gramy na jeden litr,
 - otrzymane, przy wyłączeniu innych środków wzbogacających, przez dodanie alkoholu pochodzenia winnego stanowiącego w czystym alkoholu 5 % objętości użytego moszczu gronowego w fermentacji oraz maksimum reprezentowane przez niższą, a następujących dwóch proporcji:
 - albo 10 % objętości wspomnianego powyżej użytego moszczu, albo
 - 40 % całkowitego stężenia alkoholu przez objętość końcowego produktu reprezentowane przez sumę rzeczywistego stężenia alkoholu przez objętość i ekwiwalent potencjalnego stężenia alkoholu przez objętość obliczonych na podstawie 1 % vol. lub czystego alkoholu dla 17,5 % szczytkowego cukru na jeden litr.
7. Nazwy, o których mowa w ust. 5 i 6 nie mogą być tłumaczone, jednakże:
- może im towarzyszyć wyjaśniająca notka sporządzona w języku zrozumiałym dla końcowego odbiorcy,
 - w przypadku produktów produkowanych w Grecji zgodnie z ust. 6 i w obiegu na terytorium tego Państwa Członkowskiego, nazwie „vin doux naturel” może towarzyszyć nazwa „οίνος γλυκός φυσικός”.
8. Specyficzna tradycyjna nazwa „vino generoso” może być używana dla wytrawnych gatunkowych win likierowych psr *developed under flor*:
- otrzymanych wyłącznie z białych gron, które pochodzą z następujących odmian winorośli: Palomino de Jerez, Palomino fino, Pedro Ximénez, Verdejo, Zelema i Garrido Fino,
 - dopuszczonych na rynek po przebyciu średnio dwuletniego okresu dojrzewania w dębowych beczkach.
- Development under flor* – wyrażenie użyte w punkcie 8 oznacza proces biologiczny, który występuje gdy warstwa typowych drożdży powstanie spontanicznie na wolnej powierzchni wina po całkowitej fermentacji alkoholu w moszczu, daje to produktowi specyficzne analityczne i organoleptyczne cechy.
9. Nazwa, o której mowa w punkcie 8 nie może być tłumaczona. Jednakże może jej towarzyszyć notatka wyjaśniająca sporządzona w języku zrozumiałym dla końcowego odbiorcy.
10. Specyficzna tradycyjna nazwa „vinho generoso” będzie używana tylko dla gatunkowych win likierowych psr typu „Porto”, „Madeira”, „Moscatel de Setubal” i „Carcavelos” razem z zarejestrowanym określeniem miejsca pochodzenia.
11. Specyficzna, tradycyjna nazwa „vino generoso de licor” będzie używana tylko dla gatunkowych win likierowych psr:
- otrzymanych z „vino generoso”, o którym mowa w punkcie 8 lub z wina *under flor* nadającego się do produkcji „vino generoso”, do którego zostały dodane albo częściowo sfermentowany moszcz gronowy otrzymany z suszonych gron (raisined grapes), albo zagęszczony moszcz gronowy,
 - dopuszczonych na rynek po przebyciu średnio dwuletniego okresu dojrzewania w dębowych beczkach.
12. Nazwa, o której mowa w punkcie 11 nie może być tłumaczona. Jednakże może jej towarzyszyć notatka wyjaśniająca sporządzona w języku zrozumiałym dla końcowego odbiorcy.
-

ZAŁĄCZNIK VII

OPIS, PRZEZNACZENIE, PREZENTACJA I OCHRONA OKREŚLONYCH PRODUKTÓW, INNYCH NIŻ WINA MUSUJĄCE

Dla potrzeb niniejszego załącznika:

- „oznakowanie” obejmuje wszystkie opisy i inne odniesienia, symbole, ilustracje oraz oznaczenia, które mają na celu wyróżnienie produktu i występują na opakowaniu (włączając w to zamknięcie butelki) albo na metkach dołączonych do opakowania. Niektóre odnośniki, symbole oraz znaki nie są częścią firmowego oznakowania;
- „opakowanie” oznacza materiały chroniące produkt, takie jak: papier, słomiane koperty wszelkiego rodzaju, kartony oraz skrzynki używane do transportu jednego lub więcej opakowań i/lub używane do prezentowania produktów na wystawie lub klientowi.

A. Obligatoryjne określenia

1. Oznakowanie produktów takich jak:

- a) wina stołowe, wina stołowe ze wskazaniem regionu geograficznego i wina gatunkowe psr;
- b) wina pochodzące z państw trzecich, innych niż te wymienione w punkcie c);
- c) likiery, wina półmusujące i napowietrzane (aerowane) wina półmusujące wymienione w załączniku I oraz takie same wina wyprodukowane w państwach trzecich

powinno zawierać takie elementy jak:

- miejsce sprzedaży produktów;
- objętość nominalną;
- ilość alkoholu przypadająca na opakowanie;
- podanie na oznakowaniu charakterystycznym dla danego produktu żywnościowego numeru partii zgodnie z dyrektywą Rady nr 89/396/EWG z dnia 14 lipca 1989 r ⁽¹⁾.

2. Opis sprzedaży powinien zawierać:

- a) w przypadku win stołowych, słowa „wino stołowe”, oraz:
 - w przypadku wysyłki do innego Państwa Członkowskiego lub państwa eksportującego nazwę Państwa Członkowskiego jeżeli winogrona zostały wyprodukowane i przetworzone na wino w tym kraju;
 - słowa „mieszanka win z różnych państw Wspólnoty Europejskiej” w przypadku produkcji wina powstałego z produktów wytworzonych w różnych państwach członkowskich;
 - słowa „wina wyprodukowane w... z winogron zebranych w...” uzupełnione o nazwy odpowiednich Państw Członkowskich, w przypadku, gdy wina zostały wyprodukowane w jednym państwie członkowskim z winogron zebranych w innym państwie członkowskim;
 - słowa „retsina” oraz „vino tinto de mezcla” w przypadku pewnych win stołowych;
- b) w przypadku win stołowych ze wskazanym pochodzeniem geograficznym:
 - słowa „wino stołowe”,
 - nazwę regionu geograficznego, z którego dane wino pochodzi,
 - jedno z następujących określeń (na zasadach, które zostaną zdefiniowane): „Landwein”, „vin de pays”, „indicazione geografica tipica”, „ονομασία κατά παράδοση”, „οίνος τοπικός”, „vino de la tierra”, „vinho regional” albo „regional wine”; jeżeli zostanie użyte jedno z powyższych określeń, nie jest konieczne używanie słów „wino stołowe”;

(¹) Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 21.

- c) w przypadku win gatunkowych psr:
 - nazwę regionu, gdzie wino zostało wyprodukowane,
 - miejsce składania zażeń,
 - słowa „wino gatunkowe wyprodukowane w danym regionie” lub „wino gatunkowe psr”:
 - słowa „likier gatunkowy wyprodukowany w danym regionie” albo „likier gatunkowy”,
 - słowa „wino półmusujące gatunkowe wyprodukowane w danym regionie” albo „wino półmusujące gatunkowe psr”, albo
 - tradycyjne wyszczególnienie zawarte na liście, która zostanie przygotowana lub kilka takich wyszczególnień, jeżeli zezwalają na to przepisy Państw Członkowskich;
- d) w przypadku win na przywożonych, słowo „wino” musi zostać uzupełnione o nazwę kraju pochodzenia oraz, jeżeli są oznaczone regionem pochodzenia, o nazwę tego regionu;
- e) w przypadku likierów słowem „likier”;
- f) w przypadku win półmusujących słowami „wina półmusujące”;
- g) w przypadku napowietrzanych win półmusujących słowami „napowietrzane wina półmusujące”;
- h) dla win wymienionych w punktach e), f) oraz g), wyprodukowanych w państwach trzecich wymagane zasady zostaną sprecyzowane.

3. Oznaczenia

- a) wina stołowe, wina stołowe ze wskazaniem kraju pochodzenia oraz wina gatunkowe psr;
- b) wina wyprodukowane w państwach trzecich,

muszą zawierać, oprócz wymaganych określeń, wymienionych w paragrafach 1 i 2 następujące oznaczenia:

- nazwisko lub nazwę firmy, która dokonała butelkowania wina, nazwę lokalnego regionu administracyjnego oraz Państwa Członkowskiego lub, dla opakowań o pojemności powyżej 60 litrów, oznaczenie tego, kto zajmował się wysyłką wina,
- dla win na przywożonych, oznaczenie importera lub, jeżeli butelkowanie nastąpiło na terenie Wspólnoty, oznaczenie tego, kto zajmował się butelkowaniem.

4. Oznakowanie likierów, win półmusujących, napowietrzanych win półmusujących (wyprodukowanych we Wspólnocie lub poza nią) powinno być uzupełnione o określenia (które zostaną ustalone) zgodne z tymi, o których była mowa w ust. 2. oraz 3.

B. Określenia, których użycie nie jest obowiązuje

- 1. Oznaczenia produktów uzyskanych na terenie Wspólnoty mogą być uzupełnione o następujące elementy, na zasadach, które zostaną ustalone:
 - a) w przypadku win stołowych, win stołowych z oznaczonym pochodzeniem geograficznym oraz win gatunkowych psr:
 - nazwisko(a), tytuł(y) oraz adres(y) osoby (osób) zaangażowanych w marketing,
 - typ produktu,
 - szczegółowy kolor, określony zgodnie z zasadami ustalonymi przez Państwo Członkowskie, z którego pochodzi producent;
 - b) w przypadku win stołowych z oznaczonym pochodzeniem geograficznym oraz win gatunkowych psr:
 - rok zbiorów,
 - nazwa jednej lub więcej odmian,
 - nagroda, medal lub informacja o sukcesie w konkursie,
 - oznaczenia dotyczące sposobów otrzymania produktu lub metod zastosowanych w produkcji,
 - inne tradycyjne określenia stosowane zgodnie z zasadami ustalonymi przez Państwo Członkowskie, w którym nastąpił proces produkcji,
 - nazwa winnicy,

- określenie oznaczające, że wino było butelkowane:
 - w winnicy, z której pochodziły winogrona użyte w procesie produkcji, lub
 - przez grupę winnic, lub
 - w winnicy usytuowanej w regionie produkcji lub, w przypadku win gatunkowych, w najbliższym sąsiedztwie danej winnicy;
 - c) w przypadku win gatunkowych psr:
 - zaznaczenie regionu geograficznego mniejszego niż region wyszczególniony zgodnie z zasadami przyjętymi przez Państwo Członkowskie, w którym wyprodukowano wino,
 - zaznaczenie regionu geograficznego większego niż region uprzednio zdefiniowany w celu wyszczególnienia pochodzenia wina gatunkowe psr,
 - informacja o tym, że butelkowanie nastąpiło w określonym regionie geograficznym, pod warunkiem, że taka informacja jest zgodna z tradycją i obyczajami panującymi w danym regionie.
2. Opcjonalne określenia odnoszące się do tych przepisów, o których była mowa w punkcie 1. zostaną sformułowane dla: likierów, win półmusujących, napowietrzanych win półmusujących i win pochodzących z państw trzecich.

Ten punkt nie wyklucza możliwości przyjęcia przez Państwa Członkowskie zasad znakowania tych produktów przed przyjęciem ogólnych zasad przez Wspólnotę.

3. W przypadku produktów, o których była mowa w punkcie 1., podpunkt A sposób znakowania tychże produktów może być uzupełniony o dodatkowe określenia.
4. Państwa Członkowskie, na terenie których wyprodukowano wino, mogą uznać pewne określenia wymienione w ust. 1 oraz 2 za obowiązkowe, zakazać lub ograniczyć ich zastosowanie w przypadku win wyprodukowanych na danym terytorium.

C. Zasady stosowania pewnych terminów fachowych

1. Określenie:
- a) „wino” powinno być stosowane wyłącznie w przypadku produktów zgodnych z definicją podaną w punkcie 10, załącznik I;
 - b) „wino stołowe” powinno być stosowane wyłącznie w przypadku produktów zgodnych z definicją podaną w punkcie 13, załącznik I;
2. Nie naruszając zasad mających na celu ujednoczenie przepisów prawnych, prawo Państw Członkowskich do:
- używania słowa „wino” w połączeniu z nazwą owocu, który został zastosowany w procesie fermentacji, pod warunkiem, że był to owoc inny niż winogrono,
 - inne połączenia nazw, których częścią składową jest słowo „wino”
- nie powinno być ograniczone przez ust. 1 a).
3. Nazwa:
- a) „wino likierowe” powinna być stosowana wyłącznie w przypadku produktów zgodnych z definicją podaną w punkcie 14, załącznik I, lub, wtedy gdy ma to zastosowanie, zgodnych z definicją, która zostanie określona na zasadach podanych we wstępie do niniejszego załącznika;
 - b) „wino likierowe gatunkowe wyprodukowane w określonym regionie geograficznym” lub „wino likierowe gatunkowe psr” powinna być stosowana wyłącznie w przypadku produktów zgodnych z definicją podaną w punkcie 14, załącznik I oraz szczegółowych przepisów zawartych w tym dokumencie;
 - c) „wino półmusujące” powinna być stosowana wyłącznie w przypadku produktów zgodnych z definicją podaną w punkcie 17, załącznik I, lub, wtedy gdy ma to zastosowanie, zgodnych z definicją, która zostanie określona na zasadach podanych we wstępie do niniejszego załącznika;
 - d) „wino półmusujące gatunkowe wyprodukowane w określonym regionie geograficznym” lub „półmusujące gatunkowe psr” powinna być stosowana wyłącznie w przypadku produktów zgodnych z definicją podaną w punkcie 17, załącznik I oraz szczegółowych przepisów zawartych w tym dokumencie;
 - c) „napowietrzane wino półmusujące” powinna być stosowana wyłącznie w przypadku produktów zgodnych z definicją podaną w punkcie 18, załącznik I, lub, wtedy gdy ma to zastosowanie, zgodnych z definicją, która zostanie określona na zasadach podanych we wstępie do niniejszego załącznika.

4. Jeżeli zostaną użyte nazwy, o których była mowa w ust. 1, należy upewnić się, że nie zostaną one pomyłone z produktami, o których była mowa w ust. 2.

D. Języki stosowane w znakowaniu produktów

1. Informacje na opakowaniu powinny być podane w jednym lub więcej oficjalnych językach Wspólnoty, tak aby konsument w pełni je zrozumiał.

Jednakże:

- nazwa regionu, gdzie został wytworzony produkt,
- nazwa innego rejonu geograficznego,
- tradycyjne określenia oraz dodatkowe zasady (zgodne z tradycją),
- nazwa winnic lub ich grup oraz zasady stosowane w procesie butelkowania,

powinny być podane wyłącznie w jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego na terenie którego wytworzono dane produkty.

Informacje, o których mowa w drugiej części paragrafu 1 mogą być powtórzone w jednym lub więcej języków Wspólnoty w przypadku produktów wytworzonych na terenie Grecji.

Informacje, o których mowa w pierwszym i drugim podpunkcie drugiej części ust. 1 mogą być podane wyłącznie w innym oficjalnym języku Wspólnoty, jeżeli taki język jest równoważny oficjalnemu językowi obowiązującemu w tej części Państwa Członkowskiego, w której znajduje się region, gdzie został wytworzony produkt. Język ten musi również być tradycyjnie używanym językiem w danym państwie członkowskim lub w jego części.

Odnośnie do informacji, o których mowa w drugiej części ust. 1. Państwa Członkowskie, na terenie których wytworzono dane produkty mogą zezwolić na używanie innego języka, jeżeli taki język jest tradycyjnie stosowany do tych określeń.

Państwa Członkowskie produkcji mogą zezwolić, w odniesieniu do ich produktów, aby informacja, o której mowa w drugim akapicie, była również podawana w innym języku, jeżeli jest to zwyczajowo przyjęte w takich przypadkach.

2. Dalsze odstępstwa od paragrafu 1 będą przedstawione w późniejszym czasie.

E. Kody

Zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną określone w późniejszym czasie, kod:

- powinien być użyty w oznaczaniu produktu, o którym była mowa w punkcie A, ust. 1 (nie dotyczy to jednak produktów, o których mowa w następnym podpunkcie), aby podać pełną lub częściową informację dotyczącą danego regionu geograficznego. Należy użyć innego kodu, niż kodu stosowanego do oznaczenia danego produktu. Jednakże Państwa Członkowskie mogą odnośnie produktów wytworzonych na swoim terytorium zastosować inne środki w celu uniknięcia nieporozumień w określeń danego regionu geograficznego;
- powinien być użyty w oznaczaniu wina stołowego, o którym mowa w drugim i trzecim podpunkcie punktu A, ust. 2 lit. a), aby wskazać siedzibę firmy zajmującej się butelkowaniem albo wysyłaniem wina. Tam, gdzie to konieczne należy również wskazać miejsce gdzie nastąpiło butelkowanie lub wysyłka wina.

Zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną określone w późniejszym czasie, kod może być użyty do oznakowania produktów wymienionych w niniejszym załączniku odnośnie określeń wymienionych w punkcie A, ust. 3, pod warunkiem, że Państwo Członkowskie, na terenie którego ma miejsce proces butelkowania, wyrazi na to zgodę. Warunkiem zastosowania takiego kodu jest podanie na opakowaniu pełnego nazwiska lub firmy osoby lub osób, innych niż komercyjny dystrybutor wina, który zajmował się jego butelkowaniem, pełnej nazwy lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części, w którym znajduje się siedziba osoby lub osób, o których była mowa w poprzednim podpunkcie.

F. Znaki firmowe produktów

1. Jeżeli opis, prezentacja lub reklama produktów, o których mowa w tych przepisach, jest uzupełniona o znaki firmowe produktu, to takie znaki firmowe nie mogą zawierać słów, części słów, znaków lub ilustracji, które:
- a) mogą, w rozumieniu art. 48, wprowadzić w błąd osoby, do których taki opis, prezentacja lub reklama jest adresowany, lub

- b) są:
- mogą być błędnie zrozumiane przez osoby, do których są adresowane lub pomyłone z całością lub częścią opisu wina stołowego, wina likierowego, wina półmusującego, napowietrzanego wina półmusującego, wina gatunkowe psr albo wina przywożonego, którego zasady opisu są określone przez zasady Wspólnoty, albo jakiegokolwiek innego produktu, do którego odnoszą się przepisy niniejszego załącznika, lub
 - są identyczne z opisem jakiegokolwiek innego produktu, chyba że opis ten jest identyczny z opisem produktów użytych do wytworzenia produktu końcowego, o którym mowa powyżej.

Co więcej, przy oznakowaniu użytym w opisie wina stołowego, wina likierowego, wina półmusującego, napowietrzanego wina półmusującego, wina gatunkowe psr albo wina przywożonego nie można używać znaków firmowych zawierających słowa, części słów, znaków lub ilustracji, które:

- a) w przypadku:
- win stołowych, win likierowych, win półmusujących i napowietrzanych win półmusujących zawierają nazwę wina gatunkowe psr,
 - win gatunkowych psr zawierają nazwę wina stołowego,
 - win na przywożonych zawierają nazwę wina stołowego lub wina gatunkowe psr;
- b) w przypadku win stołowych z oznaczeniem regionu geograficznego, win gatunkowych psr lub win na przywożonych zawierają fałszywe informacje, w szczególności te dotyczące pochodzenia geograficznego, odmiany winorośli, roku winobrania lub odnoszące się do najwyższej jakości;
- c) w przypadku win stołowych, innych niż te o których mowa w b), win likierowych, win półmusujących i napowietrzanych win półmusujących zawierają fałszywe informacje dotyczące pochodzenia geograficznego, odmiany winorośli, roku winobrania lub odnoszące się do najwyższej jakości;
- d) w przypadku win na przywożonych mogą spowodować pomyłkę, ze względu na ilustrację użytą do rozróżnienia wina stołowego, wina likierowego, wina półmusującego, napowietrzanego wina półmusującego, wina gatunkowe psr albo wina przywożonego, jeżeli takie wino jest opisane przez wskazanie regionu geograficznego.

2. Na zasadzie wyjątku od punktu b) umieszczonego w pierwszej części ustępu właściciel zarejestrowanego znaku firmowego dotyczącego wina lub moszczu gronowego, który jest identyczny z:

- nazwą regionu geograficznego mniejszego niż region geograficzny użyty w opisie wina gatunkowe psr, lub
- nazwą regionu geograficznego użytego w opisie wina stołowego, jeżeli takie wino jest opisane przez wskazanie regionu geograficznego, lub
- nazwą wina przywożonego, jeżeli takie wino jest opisane przez wskazanie regionu geograficznego

może, nawet jeżeli nie jest uprawniony do używania takiego znaku (stosownie do pierwszego podpunktu, punkt 1), stosować taki znak firmowy do 31 grudnia 2002 r. pod warunkiem, że omawiany znak firmowy:

- a) został zarejestrowany przed 31 grudnia 1985 r. przez kompetentny urząd Państwa Członkowskiego, zgodnie z rozwiązaniami prawnymi obowiązującymi w chwili rejestracji; oraz
- b) był używany bez przerwy od momentu rejestracji, aż do 31 grudnia 1986 r. lub, jeżeli rejestracja nastąpiła przed 1 stycznia 1984 r., przynajmniej od tej drugiej daty.

Co więcej, właściciel powszechnie znanego, zarejestrowanego znaku firmowego, dotyczącego wina lub moszczu gronowego, który zawiera słownictwo identyczne z nazwą określonego regionu geograficznego (lub z nazwą obszaru geograficznego mniejszego niż określony region) może w dalszym ciągu używać tego znaku tam, gdzie odnosi się to do tożsamości początkowego posiadacza lub dostawcy znaku, nawet jeżeli nie jest do tego uprawniony w świetle przepisów punktu 1. Powyższa zasada obowiązuje, jeżeli znak firmowy został zarejestrowany co najmniej 25 lat przed oficjalnym uznaniem, zgodnie z odpowiednimi przepisami Wspólnoty dotyczącymi win gatunkowych, danej nazwy geograficznej przez Państwo Członkowskie, na terenie którego wytworzono dany produkt oraz jeżeli dany znak firmowy był w użyciu bez przerwy.

Znakami firmowymi, które spełniają warunki przedstawione w dwóch pierwszych częściach paragrafu nie mogą być nazwy obszarów geograficznych użytych do opisu wina gatunkowe psr lub wina stołowego.

3. Rada stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji przed 31 grudnia 2002 r., decyduje o ewentualnym przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy.
4. Państwa Członkowskie poinformują Komisję o tym, jak i kiedy uzyskają informacje o znakach firmowych, do których odnosi się ust. 2.

Komisja przekaże te informacje do tych urzędów w państwach członkowskich, które zajmują się weryfikacją zgodności przepisów obowiązującymi w sektorze winiarskim.

G. Wprowadzanie produktów na rynek, kontrola i ochrona

1. Od momentu umieszczenia na rynku produktu w opakowaniu o nominalnej objętości nie większej niż 60 litrów opakowanie powinno być oznakowane. Takie opakowanie powinno być zgodne z przepisami niniejszego Rozporządzenia; to samo dotyczy oznakowanych opakowań o nominalnej objętości większej niż 60 litrów.
2. W późniejszym czasie mogą zostać określone wyjątki od punktu 1.
3. Każde Państwo Członkowskie powinno być odpowiedzialne za kontrolę i ochronę win gatunkowych psr oraz win stołowych opisanych przez wskazanie regionu geograficznego wprowadzanych na rynek zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
4. Wina przywożone, przeznaczone do bezpośredniego spożycia i noszące określenie geograficzne mogą, odnośnie wprowadzania do obrotu we Wspólnocie i ewentualnie na zasadach wzajemności, podlegać kontroli i ochronie opisanej w ust. 3.

Poprzedni podpunkt powinien być wprowadzony w formie umów z odpowiednimi państwami trzecimi. Negocjacje oraz podpisanie umów powinno odbyć się zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 133 Układu.

ZAŁĄCZNIK VIII

OPIS, PRZEZNACZENIE, PREZENTACJA I OCHRONA WIN MUSUJĄCYCH

A. Definicje

1. Powyższy załącznik przedstawia ogólne zasady opisu oraz prezentacji:

- a) win musujących zdefiniowanych w punkcie 15, załącznik I, które zostały wyprodukowane na terenie Wspólnoty;
- b) napowietrzanych win musujących zdefiniowanych w punkcie 16, załącznik I, które zostały wytworzone na terenie Wspólnoty;
- c) win musujących zdefiniowanych, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, przez procedurę przedstawioną w art. 75, które zostały wyprodukowane w państwach trzecich.
- d) napowietrzanych win musujących zdefiniowanych, zgodnie z niniejszym Rozporządzeniem, przez procedurę przedstawioną w art. 75, które zostały wyprodukowane w państwach trzecich.

Na wina musujące, których dotyczy punkt a) składają się:

- wina musujące opisane w punkcie H, załącznik V,
- gatunkowe wina musujące opisane w punkcie I, załącznik V, oraz
- gatunkowe wina musujące wyprodukowane w określonych regionach (gatunkowe wina musujące psr) opisane w punkcie K, załącznik VI.

2. Dla celów niniejszego załącznika:

- „oznakowanie” obejmuje wszystkie opisy i inne odniesienia, symbole, ilustracje oraz oznaczenia, które mają na celu wyróżnienie produktu i występują na opakowaniu (włączając w to zamknięcie butelki) albo na metkach dołączonych do opakowania albo na materiałach chroniących szyjki butelek,
- „opakowanie” oznacza materiały chroniące produkt, takie jak: papier, słomiane koperty wszelkiego rodzaju, kartony oraz skrzynki używane do transportu jednego lub więcej opakowań i/lub używane do prezentowania produktów na wystawie lub klientowi,
- „producent” produktu wymienionego w ust. 1 oznacza osobę fizyczną albo prawną (albo grupę takich osób), które prowadzą produkcję lub w imieniu których produkcja jest prowadzona,
- „produkcja” oznacza przetwarzanie świeżych winogron, moszczu gronowego i wina na produkt o którym mowa w ust. 1.

B. Obligatoryjne określenia

1. W przypadku produktów o których mowa w ust. 1, punkt A, opis na oznakowaniu produktu powinien zawierać następujące informacje:

- a) nazwę, pod którą produkt był sprzedawany, zgodnie z przepisami ust. 2, punkt D;
- b) nominalną objętość produktu;
- c) rodzaj produktu, zgodnie z przepisami ust. 3, punkt D;
- d) ilość alkoholu przypadająca na opakowanie, zgodnie z dokładnymi przepisami, które zostaną określone.

2. W przypadku produktów o których mowa w punktach a) i b), ust. 1, punkt A, opis na oznakowaniu produktu powinien zawierać, oprócz informacji wymienionych w ust. 1, następujące dane:

- nazwisko lub nazwę producenta lub dostawcy, którego siedziba znajduje się na terenie Wspólnoty, oraz
- nazwę lokalnego obszaru administracyjnego lub części takiego obszaru oraz nazwę Państwa Członkowskiego, na terenie którego znajduje się siedziba wspomnianej powyżej firmy, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, punkt D.

Jednakże Państwa Członkowskie mają prawo nakazać umieszczanie pełnego nazwiska lub nazwy firmy, która wytworzyła dany produkt.

Jeżeli na etykiecie wymieniona jest nazwisko lub nazwa firmy i jeżeli produkcja miała miejsce w innym lokalnym obszarze administracyjnym, innej części takiego obszaru lub w innym państwie członkowskim niż to wymienione w drugim podpunkcie pierwszego podparagrafu, to dane tam wymienione muszą zostać uzupełnione o nazwę lokalnego obszaru administracyjnego lub części takiego obszaru gdzie nastąpił proces produkcji. Jeżeli produkcja miała miejsce w innym państwie członkowskim, to należy wymienić nazwę tego kraju.

3. W przypadku produktów o których mowa w punktach c) i d), ust. 1, punkt A, opis na oznakowaniu produktu powinien zawierać, oprócz informacji wymienionych w ustępie 1, następujące dane:
 - a) nazwisko lub nazwę importera oraz nazwy lokalnego obszaru administracyjnego oraz nazwę Państwa Członkowskiego, na terenie którego znajduje się siedziba wspomnianej powyżej firmy;
 - b) nazwisko lub nazwę producenta oraz nazwę lokalnego obszaru administracyjnego lub części takiego obszaru oraz nazwę kraju trzeciego, na terenie którego znajduje się siedziba wspomnianej powyżej firmy, zgodnie przepisami ust. 4 i 5, punkt D.
4. Opis na oznakowaniu produktu powinien zawierać dodatkowe informacje w następujących przypadkach:
 - w przypadku produktów wytworzonych z win wyprodukowanych w państwach trzecich, o których mowa w szóstym podpunkcie, punkt 15, załącznik I, opis na oznakowaniu produktu powinien wskazywać, że produkt został wytworzony z win na przywożonych oraz powinien zawierać nazwę kraju trzeciego, w którym wyprodukowano wino użyte do stworzenia *cuvee*,
 - w przypadku gatunkowych win musujących psr, należy umieścić na oznakowaniu produktu nazwę regionu, w którym zostały zebrane winogrona użyte do wytworzenia danego produktu,
 - w przypadku gatunkowych win musujących typu aromatycznego, o których mowa w punkcie K 10, ust. 10, załącznik VI, opis na oznakowaniu powinien zawierać albo nazwę rodzaju winogrona, z którego otrzymano dany produkt, albo słowa „wyprodukowano z winogron typu aromatycznego”

C. Nieobligatoryjne określenia

1. W przypadku produktów o których mowa w ust. 1, punkt A, opis na oznakowaniu produktu może być uzupełniony o następujące określenia, pod warunkiem, że:
 - nie wprowadzą w błąd osób, dla których informacje są przeznaczone, w szczególności dotyczy to obowiązkowych informacji wyszczególnionych w punkcie B oraz informacji opcjonalnych wyszczególnionych w punkcie E,
 - tam, gdzie to właściwe, należy stosować się do przepisów punktu E.
2. Do celów nadzoru i kontroli sektora win kompetentne władze mogą, mając na uwadze ogólne procedury przyjęte przez każde z Państw Członkowskich, zażądać od producenta lub dostawcy, o którym mowa w pierwszym podpunkcie, pierwszego punktu, ust. 2, punkt B, dokumentacji stwierdzającej dokładność informacji dotyczących natury, tożsamości, jakości, składu oraz pochodzenia danego produktu lub półproduktów użytych w procesie produkcyjnym.

Jeżeli takie żądanie zostanie wystosowane przez:

- odpowiedni urząd znajdujący się w tym samym państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba producenta lub dostawcy, żądanie przekazania dokumentacji powinno zostać skierowane przez urząd bezpośrednio do wspomnianych powyżej osób,
- odpowiedni urząd znajdujący się w innym państwie członkowskim, ten urząd powinien zapewnić wszelką niezbędną pomoc (w ramach założeń o bezpośredniej współpracy) odpowiedniemu urzędowi znajdującemu się w tym samym państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba producenta lub dostawcy, konieczną do uzyskania takiej dokumentacji przez drugi urząd. Pierwszy urząd powinien być informowany o rezultatach działań drugiego urzędu.

Jeżeli kompetentne władze uznają, że taka dokumentacja nie została dostarczona, informacje, o których mowa zostaną uznane za niezgodne z niniejszym rozporządzeniem.

D. Szczegółowe zasady określające obowiązkowe określenia

1. Informacje wyszczególnione w punkcie B:
 - powinny pojawić się razem w tym samym miejscu na opakowaniu, oraz

- powinny być przedstawione przy użyciu jasnych, czytelnych i nie usuwalnych znaków, które są na tyle duże, aby wyraźnie odcinać się od tła, na którym są umieszczone oraz aby były łatwo odróżnialne od wszystkich innych elementów graficznych.

Obowiązkowe określenia dotyczące importera mogą jednakże być umieszczone poza polem, na którym występują pozostałe obowiązkowe informacje.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1a), punkt B, powinien być oznaczony przez jedno z następujących wyrażeń:

- a) w przypadku win musujących, o których mowa w punkcie H, załącznik V – „wino musujące”;
- b) w przypadku gatunkowych win musujących, o których mowa w punkcie I, załącznik V, innych niż te, o których mowa w punkcie d) – „gatunkowe wino musujące” lub „Sekt”;
- c) w przypadku gatunkowych win musujących psr, o których mowa w punkcie K, załącznik VI:
 - „wino gatunkowe wyprodukowane w określonym obszarze geograficznym”, albo „gatunkowe wino musujące”, albo „Sekt bestimmter Anbaugebiete”, albo „Sekt bA”, albo
 - charakterystyczne, tradycyjne określenie wybrane spośród tych, o których mowa w czwartym akapicie drugiego podpunktu, ust. 2c), punkt A., załącznik VII, przez Państwo Członkowskie, na terenie którego wytworzono dany produkt, z listy, która zostanie przygotowana, lub
 - jedną z nazw regionów gatunkowych win musujących psr, o których mowa w drugim podpunkcie, ust. 2c), punkt A, załącznik VII, lub
 - dwa z tych wyrażenie użyte razem.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać, w przypadku gatunkowych win musujących psr, produkowanych na swoim terytorium, aby pewne określenia, o których mowa w pierwszym punkcie, były użyte albo samodzielnie albo łącznie;

- d) w przypadku gatunkowych win musujących typu aromatycznego, określonych w ust. 3, punkt I, załącznik V – „gatunkowe wina musujące typu aromatycznego”;
- e) w przypadku win musujących wyprodukowanych w państwach trzecich:
 - „wino musujące”;
 - lub
 - „gatunkowe wino musujące” lub „Sekt”, tam gdzie warunki określone dla produkcji takich win zostały uznane za równoznaczne tym, opisanym w punkcie I, załącznik V.

Dla takich win musujących opisowi dostępnemu w czasie sprzedaży produktu powinna towarzyszyć informacja dotycząca kraju trzeciego, w którym zebrano winogrona, poddano fermentacji oraz przetworzono na wino musujące. W przypadku, jeżeli produkty użyte do wyrobu wina musującego zostały wytworzone w innym kraju, niż kraj, w którym wyprodukowano wino, oznaczenie kraju – producenta, zgodnie z przepisami zawartymi w ust. 3, punkt B powinno być wyraźnie oddzielone od innych oznaczeń umieszczonych na opakowaniu;

- f) w przypadku napowietrzanych win musujących, wyprodukowanych w państwach trzecich lub na terenie Wspólnoty – „napowietrzane wina musujące”. Jeżeli język użyty w tej informacji nie wskazuje, że dodano dwutlenek węgla, należy na opakowaniu dodać słowa: „wyprodukowany przez dodanie dwutlenku węgla” zgodnie z dokładnymi przepisami, które zostaną określone.

3. Rodzaj produktu, określony poprzez zawartość cukru (zgodnie z ust. 1 c), punkt B) powinien być oznaczony jednym z następujących określeń, zrozumiałych w państwie członkowskim lub w kraju trzecim, w którym produkt będzie oferowany do bezpośredniego spożycia:

- „brut nature”, „naturherb”, „bruto natural”, „pas dosé”, „dosago zero” lub „dosaggio zero”: jeżeli zawartość cukru jest mniejsza niż 3 gramy na litr; te określenia mogą być użyte wyłącznie w odniesieniu do produktów, do których nie dodawano cukru po zakończeniu drugiej fermentacji;
- „extra brut”, „extra herb” lub „extra bruto”: jeżeli zawartość cukru jest mniejsza niż 6 gramów na litr;
- „brut”, „herb” lub „bruto”: jeżeli zawartość cukru jest mniejsza niż 15 gramów na litr;

- „extra dry”, „extra trocken” lub „extra secco”: jeżeli zawartość cukru jest mniejsza niż 20 i większa niż 12 gramów na litr;
- „sec”, „trocken”, „secco” lub „asciutto”, „dry”, „tør”, „ξηρός”, „seco”, „tor” lub „kuiva”: jeżeli zawartość cukru jest mniejsza niż 35 i większa niż 17 gramów na litr;
- „demi-sec”, „halb trocken”, „abbocatto”, „medium dry”, „halvtør”, „ημιξηρός”, „semi seco”, „meio seco”, „halvtorr” lub „puolikuiva”: jeżeli zawartość cukru jest mniejsza niż 50 i większa niż 12 gramów na litr;
- „doux”, „mild”, „dolce”, „sweet”, „sød”, „γλυκός”, „dulce”, „doce”, „söt” lub „makea”: jeżeli zawartość cukru jest większa niż 50 gramów na litr.

Jeżeli zawartość cukru w produkcie usprawiedliwia użycie dwóch określeń zawartych w pierwszym punkcie, to producent lub importer mogą wybrać jedno z nich.

Pomimo przepisów zawartych w ust. 1c), punkt B, w przypadku gatunkowych win musujących, o których mowa w punkcie 1, ust. 3, załącznik V oraz w przypadku aromatycznych gatunkowych win musujących, produkowanych w określonych regionach, o których mowa w ust. 10, punkt K, załącznik VI, określenie typu produktu, o którym mowa w pierwszym punkcie może zostać zastąpione przez podanie zawartości cukru, wyrażonej w gramach na litr, zgodnie z przeprowadzoną analizą.

Żadna inna informacja, niż ta, o której mowa w pierwszym i trzecim punkcie, nie może zostać użyta na opakowaniu w celu określenia typu produktu poprzez zawartość cukru.

4. Nazwisko lub nazwa producenta oraz nazwy lokalnej jednostki administracyjnej, lub części takiej jednostki oraz nazwa kraju, w którym znajduje się siedziba producenta powinny być podane w następujący sposób:

- albo w całości,
- albo, w przypadku produktów wytworzonych na terenie Wspólnoty, przy użyciu kodu, pod warunkiem, że nazwisko lub firma osoby lub grupy osób, innych niż producent, zaangażowanych w dystrybucję produktu oraz nazwy lokalnej jednostki administracyjnej, lub części takiej jednostki oraz nazwa kraju, w którym znajduje się siedziba osoby lub grupy osób są podane w całości.

5. W przypadku, gdy nazwa lokalnej jednostki administracyjnej, lub części takiej jednostki jest umieszczona na opakowaniu w celu wskazania siedziby producenta lub innej osoby zaangażowanej w komercyjną dystrybucję produktu albo w celu wskazania miejsca produkcji, a te określenia zawierają nazwę określonego regionu, zgodnie z brzmieniem punktu A, załącznik VI, inną niż ta, która może być użyta do określenia danego produktu, ta ostatnia powinna zostać podana w formie kodu.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą wprowadzić inne właściwe metody używane do określania produktów wyprodukowanych na ich terytorium, w szczególności odnośnie wielkości używanych znaków; co ma na celu zapobieżenie jakiegokolwiek pomyłce odnośnie geograficznego pochodzenia wina.

6. Określenia użyte do wskazania metody produkcji mogą zostać zdefiniowane przez przepisy, które wejdą w życie.

E. Używanie pewnych specyficznych terminów

1. Nazwa jednostki geograficznej, innej niż określony region i mniejszej niż Państwo Członkowskie lub państwo trzecie, może być użyta wyłącznie w celu uzupełnienia opisu:

- gatunkowego wina musującego psr,
- gatunkowego wina musującego, do którego dodano nazwę takiej jednostki geograficznej, w następstwie wprowadzenia tych przepisów, lub
- wina musującego wyprodukowanego w kraju trzecim, warunki produkcji którego są równoważne z tymi opisanymi w punkcie I, załącznik V dla win musujących noszących nazwę jednostki geograficznej.

Użycie takiej nazwy będzie dozwolone tylko w przypadku, jeżeli:

- a) jest to zgodne z przepisami Państwa Członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym wino musujące zostało wyprodukowane;
- b) omawiana jednostka geograficzna jest dokładnie zdefiniowana;

- c) wszystkie winogrona, z których uzyskany został produkt, pochodzą z tej samej jednostki geograficznej, z wyjątkiem produktów zawartych w *tirage liquor* lub *expedition liquor*;
- d) w przypadku gatunkowych win musujących psr, jednostka geograficzna znajduje się w ramach określonego obszaru, którego nazwę zawiera nazwa wina;
- e) w przypadku gatunkowych win musujących, nazwa tej jednostki geograficznej nie została wymieniona w opisie gatunkowych win musujących psr.

Pomimo przepisów zawartych w klauzuli c) drugiego punktu, Państwa Członkowskie mogą zgodzić się na stosowanie nazwy jednostki geograficznej, mniejszej niż określony region, w celu uzupełnienia opisu gatunkowych win musujących psr, jeżeli co najmniej 85 % produktu zostało uzyskane z winogron zebranych w danej jednostce.

2. Nazwa odmiany winorośli może być użyta wyłącznie w celu uzupełnienia opisu produktu, o którym mowa w ust. 1, punkt A,

— w podpunkcie a),

lub

— w podpunkcie c), tam gdzie warunki produkcji są uważane za równoważne tym, o których mowa w punkcie I, załącznik V lub w punkcie K, załącznik VI.

Nazwa odmiany winorośli lub jej synonim może być użyty wyłącznie, gdy:

- a) uprawa tej odmiany oraz użycie produktów uzyskanych z tej odmiany są zgodne z przepisami Wspólnoty lub przepisami kraju trzeciego, w którym zebrano winogrona;
- b) odmiana umieszczona jest na liście, która zostanie przyjęta przez Państwo Członkowskie, w którym zostały uzyskane produkty użyte do stworzenia *cuvee*; w przypadku gatunkowych win musujących psr, taka lista powinna zostać stworzona zgodnie z przepisami zawartymi w ust. 1, punkt B lub ust. 10 a), punkt K, załącznik VI;
- c) nazwa odmiany nie może być pomyłona z nazwą określonego regionu lub jednostki geograficznej, użytej do opisu innego wina wytworzonego na terenie Wspólnoty lub przywożonego.
- d) nazwa tej odmiany nie może być powtórzona w tym samym wyrażeniu, chyba że istnieje więcej niż jedna odmiana zawierająca tę nazwę oraz ta nazwa jest umieszczona na liście, która zostanie przyjęta przez Państwo Członkowskie, które jest producentem. Ta lista powinna zostać podana do wiadomości Komisji, która powinna powiadomić pozostałe Państwa Członkowskie;
- e) produkt został uzyskany całkowicie z danej odmiany, z wyjątkiem produktów zawartych w *tirage liquor* lub *expedition liquor* oraz jeżeli odmiana ma przeważający efekt na naturze omawianego produktu;
- f) długość procesu produkcyjnego, łącznie z dojrzewaniem w czasie rozpoczynania produkcji, liczona od rozpoczęcia procesu fermentacji mającego na celu stworzenie musującego *cuvee* nie jest krótsza niż 90 dni i pod warunkiem, że czas trwania fermentacji mającej na celu stworzenie musującego *cuvee* oraz obecność *cuvee* w osadzie wynosił:
 - co najmniej 60 dni,
 - co najmniej 30 dni jeżeli fermentacja miała miejsce w pojemnikach z mieszadłami;

Powyższa zasada nie powinna być jednakże stosowana odnośnie win musujących typu aromatycznego, o których mowa w ust. 3, punkt I, załącznik V lub w ust. 10, punkt K, załącznik VI.

Pomimo przepisów zawartych w drugim punkcie, Państwo Członkowskie, które jest producentem, może:

- zgodzić się na używanie nazwy odmiany winorośli, jeżeli co najmniej 85 % winogron, z których uzyskano produkt pochodzi z tej odmiany, z wyjątkiem produktów zawartych w *tirage liquor* lub *expedition liquor* oraz jeżeli odmiana ma przeważający efekt na charakter omawianego produktu,

- zgodzić się na używanie nazwy dwóch odmian winorośli, tam gdzie zezwalają na to przepisy Państwa Członkowskiego, które jest producentem, pod warunkiem, że wszystkie winogrona, z których wytworzono produkt pochodziły z tych trzech odmian, z wyjątkiem produktów zawartych w *tirage liquor* lub *expedition liquor* oraz jeżeli mieszanka tych dwóch lub trzech odmian ma decydujący wpływ na charakter produktu.
- ograniczyć wykorzystanie w tym celu nazw winogron do jedynie niektórych odmian winogron, o których mowa w drugim punkcie.

3. Określenie „poddane fermentacji w butelce” może zostać użyte wyłącznie w celu określenia:

- gatunkowego wina musującego psr,
- gatunkowego wina musującego,
- lub
- wina musującego wytworzonego w kraju trzecim, w którym warunki produkcji są uważane za równoważne tym, o których mowa w punkcie I, załącznik V lub w punkcie K, załącznik VI.

Użycie wyrażeń, o których mowa w pierwszym punkcie, może być dozwolone wyłącznie gdy:

- a) nadano produktowi cechy musujące poprzez drugą fermentację alkoholową przeprowadzoną w butelce;
 - b) długość procesu produkcyjnego, łącznie z dojrzewaniem w tym samym przedsiębiorstwie, gdzie produkt został wytworzony, liczona od rozpoczęcia procesu fermentacji mającego na celu stworzenie musującego *cuvee* nie jest krótsza niż trzy miesiące;
 - c) czas trwania fermentacji mającej na celu stworzenie musującego *cuvee* oraz obecność *cuvee* w osadzie wynosił co najmniej 90 dni;
 - d) produkt został odseparowany od osadu poprzez filtrowanie przy użyciu metody obciążania lub poprzez wlewania.
4. Wyrażenia „poddane fermentacji w butelce przy użyciu metody tradycyjnej” lub „metoda tradycyjna”, lub „metoda klasyczna”, lub jakiegokolwiek inne wyrażenie powstałe w wyniku tłumaczenia powyższych określeń może zostać użyte wyłącznie w celu określenia:

- gatunkowego wina musującego psr,
- gatunkowego wina musującego,
- lub
- wina musującego wytworzonego w kraju trzecim, w którym warunki produkcji są uważane za równoważne tym, o których mowa w punkcie I, załącznik V lub w punkcie K, załącznik VI.

Użycie wyrażeń, o których mowa w pierwszym punkcie, może być dozwolone wyłącznie gdy:

- a) nadano produktowi cechy musujące poprzez drugą fermentację alkoholową przeprowadzoną w butelce;
 - b) produkt przebywał bez przerwy razem z osadem przez co najmniej trzy miesiące w tym samym przedsiębiorstwie, gdzie *cuvee* zostało wytworzone;
 - c) produkt został odseparowany od osadu poprzez wlewanie.
5. Wyrażenie odnoszące się do metody produkcji, które zawiera nazwę określonego regionu lub innej jednostki geograficznej lub termin pochodzący od którejkolwiek z tych dwóch nazw może zostać użyte wyłącznie w celu określenia:

- gatunkowego wina musującego psr,
- gatunkowego wina musującego,
- lub
- wina musującego wytworzonego w kraju trzecim, w którym warunki produkcji są uważane za równoważne tym, o których mowa w punkcie I, załącznik V lub w punkcie K, załącznik VI.

Użycie tych wyrażeń może być dozwolone wyłącznie gdy w przypadku danego produktu można stosować określenia geograficzne, o których mowa w pierwszym punkcie.

6. Odnośnie do gatunkowych win musujących psr, które spełniają warunki wymienione w drugim punkcie, ust. 4:

- a) termin „Winzersekt” powinien zostać zarezerwowany dla gatunkowych win musujących psr wyprodukowanych w Niemczech oraz termin „Hauersekt” powinien zostać zarezerwowany dla gatunkowych win musujących psr wyprodukowanych w Austrii, gdy oba są:
- wyprodukowane z winogron zebranych w tej samej winnicy, łącznie z grupami producentów, gdzie producent, zdefiniowany w ust. 4, punkt D przerabia na winogrona przeznaczone do wytworzenia gatunkowych win musujących psr,
 - wprowadzane na rynek przez producenta, o którym mowa w pierwszym punkcie i oferowane łącznie z etykietami wskazującymi winnicę, odmianę winorośli oraz rok.

Zgodnie ze stosownymi ustaleniami, można wprowadzić dodatkowe warunki, które trzeba spełnić aby stosować nazwę „Winzersekt” lub nazwę równoważnego określenia w innym języku Wspólnoty. Zgodnie z tymi samymi ustaleniami, Państwo Członkowskie może wprowadzić specjalne, a w szczególności, bardziej restrykcyjne ustalenia.

Określenia, o których mowa w poprzednich podparagrafach mogą zostać użyte tylko w języku kraju, w którym powstały;

- b) określenie „crémant” powinno zostać zarezerwowane dla gatunkowych win musujących psr:
- w stosunku do których określenie zostało zastosowane razem z nazwą określonego region przez Państwo Członkowskie, w którym wyprodukowano wino,
 - wyprodukowanych z moszczu uzyskanego poprzez wyciskanie całych winogron, odnośnie białych gatunkowych win musujących psr, gdy ilość uzyskanego moszczu nie przekracza 100 litrów na każde 150 kg winogron,
 - z maksymalną zawartością dwutlenku siarki nie przekraczającą 150 mg/l,
 - z maksymalną zawartością cukru nie przekraczającą 50 g/l,
- oraz
- wyprodukowanych zgodnie z jakimkolwiek dodatkowymi przepisami określającymi ich produkcję oraz opis, które zostały wydane przez Państwo Członkowskie, w którym zostały wyprodukowane.

Na zasadzie wyjątku od pierwszego akapitu, w przypadku gatunkowych win musujących psr, w stosunku do których dane Państwo Członkowskie nie zastosowało zgodnie z tymi przepisami określenia „crémant”, producenci tych gatunkowych win musujących psr mogą używać tego określenia, pod warunkiem, że tradycyjnie stosowali omawiane określenie przez co najmniej 10 lat przed 1 lipca 1996 r.

Państwa Członkowskie, których dotyczą te zasady, powinny poinformować Komisję o przypadkach korzystania z tego wyjątku.

7. Rok winobrania może zostać użyty wyłącznie w celu określenia:

- gatunkowego wina musującego psr,
 - gatunkowego wina musującego,
- lub
- wina musującego wytworzonego w kraju trzecim, w którym warunki produkcji są uważane za równoważne tym, o których mowa w punkcie I, załącznik V lub w punkcie K, załącznik VI.

Użycie wyrażenia zawierającego rok winobrania jest dozwolone wyłącznie wtedy gdy 85 % produktu zostało uzyskane z winogron zebranych w danym roku, z wyjątkiem produktów zawartych w *tirage liquor* lub *expedition liquor*.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą ustalić, że rok winobrania może być stosowany wyłącznie wtedy gdy całość produktu została uzyskana z winogron zebranych w danym roku, z wyjątkiem produktów zawartych w *tirage liquor* lub *expedition liquor*.

8. Odniesienie do pierwszorzędnej jakości (*superior quality*) może zostać użyte wyłącznie w przypadku:
- gatunkowego wina musującego psr,
 - gatunkowego wina musującego,
- lub
- wina musującego wytworzonego w kraju trzecim, w którym warunki produkcji są uważane za równoważne tym, o których mowa w punkcie I, załącznik V lub w punkcie K, załącznik VI.
9. Nazwa Państwa Członkowskiego lub kraju trzeciego, lub przymiotnika pochodzącego od takiej nazwy nie może zostać użyta w połączeniu z opisem stosowanym przy sprzedaży, o którym mowa w ust. 2, punkt D, chyba że produkt został wytworzony na terytorium tego Państwa Członkowskiego lub kraju trzeciego oraz został wytworzony wyłącznie z winogron zebranych i przerobionych na wino na tym samym terytorium.
10. Opis produktu, o którym mowa w ust. 1, punkt A nie może być uzupełniony o określenie lub symbol odnoszący się do medalu lub nagrody uzyskanej w wyniku wzięcia udziału w konkursie, lub przez jakiegokolwiek inne wyróżnienie, chyba że zostały one przyznane przez oficjalne ciało lub ciało oficjalnie powołane do tego celu, dla danej ilości rzeczonoego produktu.
11. Określenia „Premium” lub „Reserve” mogą zostać użyte wyłącznie jako uzupełnienie:
- określenia „gatunkowe wino musujące”,
- lub
- jednego z określeń, o których mowa w ust. 2 c), punkt D.
- Określenie „Reserve” może, jeżeli ma to zastosowanie, zostać uzupełnione o opis, na warunkach, które zostaną ustalone przez Państwo Członkowskie, które jest producentem.
12. Jeżeli to konieczne, przepisy, które zostaną wprowadzone mogą ustalić:
- a) warunki używania:
- wyrażenia, o którym mowa w ust. 8.,
 - określeń odnoszących się do metody produkcji innej niż te, które zostały przedstawione w ust. od 3 do 6,
 - określeń odnoszących się do cech charakterystycznych odmian winorośli, z których omawiany produkt został wytworzony;
- b) listę określeń, o których mowa w a).

F. Języki, które mogą zostać użyte w oznaczaniu opakowań

Informacja zawarta:

- w punkcie B powinna zostać podana w jednym lub więcej oficjalnych języków Wspólnoty, tak, aby konsument mógł w łatwy sposób zrozumieć każdy element informacji,
- w punkcie C powinna zostać podana w jednym lub więcej oficjalnych języków Wspólnoty.

Państwa Członkowskie, w przypadku produktów wprowadzanych na swój rynek, mogą zezwolić na podanie informacji w języku innym niż oficjalny język Wspólnoty, jeżeli używanie tego języka jest zgodne ze zwyczajami oraz z tradycją panującą na terenie całego lub części Państwa Członkowskiego.

Jednakże:

- a) w przypadku gatunkowych win musujących psr oraz w przypadku gatunkowych win musujących, wyłącznie oficjalny język Państwa Członkowskiego, na terenie którego produkcja miała miejsce powinien zostać użyty:
- odnośnie nazwy określonego obszaru, o którym mowa w drugim punkcie, ust. 4, punkt B,

— odnośnie nazwy innej jednostki geograficznej, o której mowa w ust. 1, punkt E,

w przypadku wyżej wymienionych produktów, wyprodukowanych w Grecji, taka informacja powinna zostać powtórzona w jednym lub więcej oficjalnych języków Wspólnoty;

b) w przypadku produktów wytworzonych w państwach trzecich:

— użycie oficjalnego języka kraju trzeciego, w którym miał miejsce proces produkcji, będzie dozwolone, pod warunkiem, że informacja określona w ust. 1, punkt B zostanie podana również w oficjalnym języku Wspólnoty,

— zasady tłumaczenia pewnych informacji, o których mowa w ust. C na oficjalny język Wspólnoty mogą zostać określone przez przepisy, które zostaną wprowadzone;

c) w przypadku produktów wytworzonych na terenie Wspólnoty i przeznaczonych na wywóz, informacja określona w ust. 1, punkt B, podana w oficjalnym języku Wspólnoty zostanie powtórzona w innym języku.

G. Prezentacja

1. Produkty, o których mowa w ust. 1, punkt A mogą być przechowywane w celu sprzedaży lub wprowadzane na rynek wyłącznie w butelkach, które:

a) są zamknięte przy użyciu:

— zamknięcia, w kształcie grzybka, zrobionego z korka lub innego materiału, który może być używany w połączeniu z produktami żywnościowymi, utrzymywanego w miejscu poprzez klamrę, przykryte, jeżeli to konieczne, przez kapsel oraz otoczone folią, która w całości przykrywa zamknięcie oraz całą szyjkę lub jej część,

— jakiegokolwiek innego zamknięcia, w przypadku butelek, o nominalnej objętości nieprzekraczającej 0,20 litra, oraz

b) są zaopatrzone w oznakowanie zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Urządzenie zamykające, o którym mowa w pierwszym oraz w drugim akapicie punktu a) pierwszego podparagrafu nie może być przykryte ani przez kapsel ani przez folię, które zostały wyprodukowane na bazie ołowiu.

Jednakże, w przypadku produktów, o których mowa w ust. 1, punkt A, które zostały wyprodukowane poprzez drugą fermentację alkoholową w butelce, zgodnie z przepisami zawartymi w ust. 3 i 4, punkt E, wyjątki dla win musujących w trakcie procesu produkcji gdy są one zamknięte zamknięciem tymczasowym oraz nie są oznakowane, mogą być:

a) określone przez Państwo Członkowskie, które jest producentem, pod warunkiem, że:

— są przeznaczone na przekształcenie w gatunkowe wina musujące psr,

— są przemieszczane wyłącznie pomiędzy producentami w ramach określonego regionu,

— jest do nich dołączony dokument towarzyszący

oraz

— są poddane dokładnym badaniom;

b) stosowane do 31 grudnia 2001 r. odnośnie do producentów gatunkowych win musujących, którzy zostali autoryzowani przez odpowiednie Państwo Członkowskie i stosują się do warunków określonych przez Państwo Członkowskie, w szczególności odnośnie do monitoringu.

Przed 30 czerwca 2000 r. odpowiednie Państwa Członkowskie powinny przesłać do Komisji sprawozdanie dotyczące wprowadzania w życie tych wyjątków. Komisja powinna, jeżeli ma to zastosowanie, przedstawić konieczne propozycje dla dalszego stosowania tych wyjątków.

2. Zgodnie z przepisami, które zostaną wprowadzone w życie, tylko niżej wymienione mogą być umieszczane w butelkach typu „wino musujące”, lub podobnych, zakończonych urządzeniem zamykającym, o którym mowa w ust. 1 a), w celu sprzedaży, umieszczenia na rynku lub wywozu:

— produkty, o których mowa w ust. 1, punkt A,

- napoje, które zgodnie z tradycją są umieszczane w takich butelkach i które:
 - są zgodne z definicjami win półmusujących lub napowietrzanych win półmusujących, zgodnych z przepisami zawartymi w ust. 17 i 18, załącznik I,
lub
 - są uzyskiwane poprzez fermentację owoców lub innych rolniczych surowców naturalnych, w szczególności produktów, o których mowa w ust. 2, punkt C, załącznik VII oraz produktów objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1601/91, zawierającym ogólne przepisy dotyczące definiowania, opisywania oraz prezentowania win aromatyzowanych, napojów opartych na winie oraz aromatyzowanych koktajli winnych⁽¹⁾,
lub
 - posiadają rzeczywistą moc alkoholową nie większą niż 1,2 % objętości,
 - produkty, które nie powinny, pomimo tego, że są pakowane w taki sposób, wprowadzić konsumentów w błąd, odnośnie rzeczywistej natury produktu.
3. W zakresie, w którym oznaczanie opakowań nie jest objęte niniejszym rozporządzeniem, może zostać objęte przepisami, które zostaną wprowadzone, które będą w szczególności dotyczyć:
- a) umieszczania oznakowań na kontenerach;
 - b) minimalnego rozmiaru opakowań;
 - c) rozmieszczenia na oznaczeniach poszczególnych elementów, z których składa się opis;
 - d) wielkość liter na oznakowaniu;
 - e) użycia symboli, ilustracji oraz znaków firmowych.
4. Nie naruszając przepisów zawartych w ust. 5, gdy opakowanie produktu, o którym mowa w ust. 1, punkt A zawiera jeden lub więcej elementów informacji odnoszącej się do produktu wewnątrz danego opakowania, takie elementy informacji muszą być zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.
5. Gdy kontenery zawierające produkt, o którym mowa w ust. 1, punkt A są prezentowane w celu sprzedaży końcowemu odbiorcy w opakowaniu, to ostatnie musi być oznaczone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Zostaną wprowadzone ustalenia dotyczące unikania nadmiaru przepisów w przypadku specjalnych opakowań zawierających małe ilości tylko tych produktów, o których mowa w ust. 1, punkt A lub tych produktów połączonych z innymi produktami.

H. Znaki firmowe

1. Gdy opis, prezentacja lub reklama produktów, o których mowa w ust. 1, punkt A jest połączona ze znakami firmowymi, takie znaki firmowe nie mogą zawierać żadnych słów, sylab, znaków lub ilustracji, które:
- a) mogą wprowadzić w błąd osoby, do których są adresowane, zgodnie z brzmieniem art. 48;
- lub
- b) mogą zostać pomyłone z całością lub częścią opisu wina stołowego, wina gatunkowego wyprodukowanego w określonym regionie, włącznie z winem musującym gatunkowym lub winem przywożonym, którego opis podlega przepisom Wspólnoty lub z opisem jakiegokolwiek produktu, o którym mowa w ust. 1, punkt A, lub są identyczne z opisami wyżej wymienionych produktów, chyba że produkty użyte do stworzenia *cuvée* wina musującego mogą być w taki sposób opisywane lub prezentowane.
2. Pomimo przepisów zawartych w ust. 1 b) właściciel powszechnie rozpoznawanego znaku firmowego produktu, o którym mowa w ust. 1, punkt A, który zawiera słownictwo identyczne z nazwą określonego regionu lub nazwą jednostki geograficznej mniejszej niż określony region może w dalszym ciągu używać tego znaku tam, gdzie odnosi się to do tożsamości początkowego posiadacza lub dostawcy znaku, nawet jeżeli nie jest do tego uprawniony w świetle przepisów punktu 1. Powyższa zasada obowiązuje, jeżeli znak firmowy został zarejestrowany co najmniej 25 lat przed oficjalnym uznaniem, zgodnie z art. 54 ust. 4 danej nazwy geograficznej przez Państwo Członkowskie, na terenie którego wytworzono dany produkt oraz jeżeli dany znak firmowy był w użyciu bez przerwy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 14.6.1991, str. 1.

Znakami firmowymi, które spełniają warunki przedstawione w pierwszym punkcie nie mogą być nazwy obszarów geograficznych użytych do opisu wina gatunkowe psr.

I. Przepisy ogólne

1. Nie naruszając przepisów ust. 1, punkt F każde Państwo Członkowskie powinno zaakceptować opis i prezentację produktów, o których mowa w ust. 1, punkt A, które zostały wytworzone w innym państwie członkowskim a zostały wprowadzone na rynek danego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że taki opis oraz prezentacja są zgodne z przepisami Wspólnoty oraz są dopuszczalne w ramach niniejszego rozporządzenia w państwie członkowskim, w którym produkt został wytworzony.
2. Opis, prezentacja oraz reklama produktów innych niż te, o których mowa w ust. 1, punkt A nie może wskazywać ani sugerować, że dany produkt jest winem musującym.
3. Opisy produktu zamieszczone przy sprzedaży, o których mowa w ust. 2, punkt D powinny być używane wyłącznie w stosunku do produktów, o których mowa w ust. 1, punkt A.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zezwolić, aby określenie „wino musujące” było używane w formie złożonej mającej na celu opisanie napoju podlegającego kodowi CN 2206 00 91, który został uzyskany poprzez alkoholową fermentację owocu lub innego rolniczego surowca naturalnego, gdy używanie takich złożonych nazw jest zgodne z tradycją i podlega przepisom obowiązującym od dnia 29 listopada 1985 r.

4. Złożona nazwa, o której mowa w drugim punkcie, ust. 3, powinna być umieszczona na oznakowaniu produktu przy użyciu liter tego samego typu, o tej samej wielkości i w tym samym kolorze, co pozwoli, aby były łatwo odróżniane od innych informacji.
5. Gatunkowe wina musujące psr mogą być wprowadzone na rynek tylko pod warunkiem, że nazwa określonego obszaru geograficznego, którego nazwy można używać w przypadku danego wina, jest zaznaczona na korku oraz że butelka jest oznakowana od momentu opuszczenia miejsca przygotowywania.

Jednakże odnośnie do oznakowania można wprowadzić wyjątki, pod warunkiem, że zostaną zagwarantowane odpowiednie mechanizmy kontroli.

6. Powinny zostać określone przepisy mające na celu wprowadzenie w życie ust. 5, jak również odstępstwa odnoszące się do oznakowań na korku, o których mowa w pierwszym punkcie, ust. 5 gdy, w przypadku kontroli przez odpowiednie władze, wino musujące nie zostanie uznane za gatunkowe wino musujące psr.